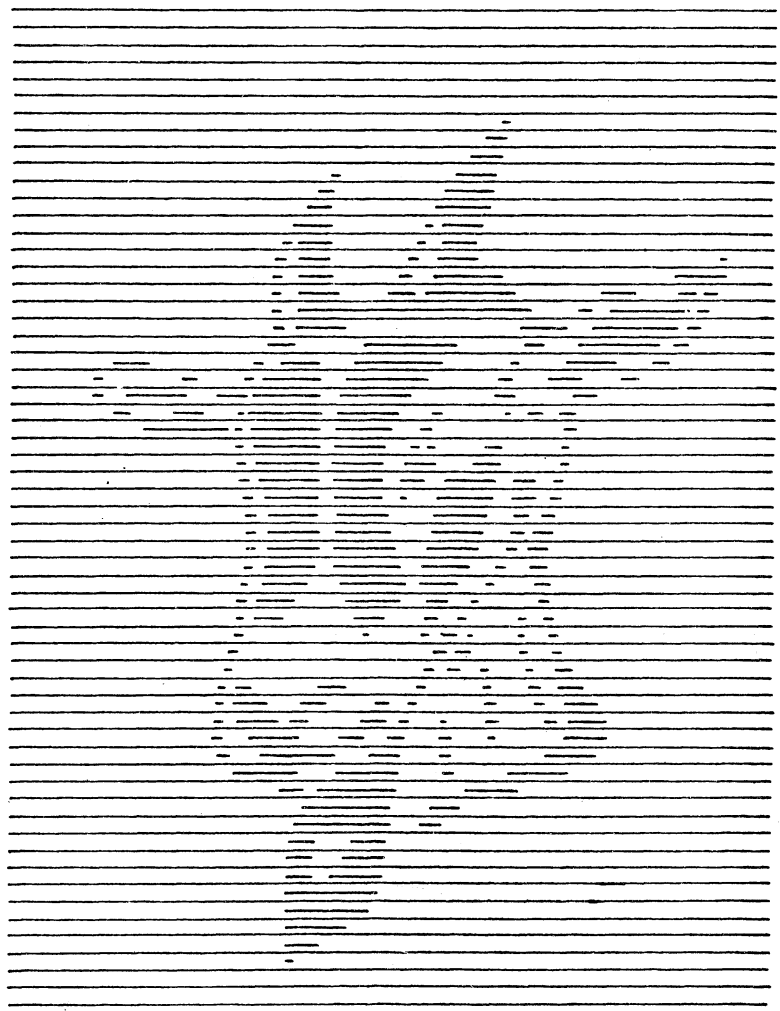

ARBORICULTURA

75 jaar

1908-1983

Boskoop, oktober 1983

Jubileum-uitgave ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van
Arboricultura, vereniging voor leerlingen en oud-leerlingen
van de R.M.T.S. en R.H.S.T.L. te Boskoop.

Redactie:
Margriet Driessen
Kyra Kuitert
Hans Kortstee
Eppo Oosterhuis
Jan van Rijen
Robert Smid

VOORWOORD

Arboretura bestaat 75 jaar; en bij het bereiken van deze achtenswaardige leeftijd wordt uitgebreid feest gevierd. De voorbereidingen hiervoor zijn al een jaar geleden gestart. Om het feest luister bij te zetten, werd besloten een lustrum-uitgave uit te brengen.

Een groep leerlingen en een oud-leerling hebben zich vrijwillig op dit karwei gestort. Het doel waarnaar we hebben gestreefd is een overzicht te geven van de geschiedenis van Arboretura, niet alleen voor iedereen die lid is of is geweest van de vereniging, maar ook voor de andere leerlingen, oud-leerlingen en docenten van de school. We hebben getracht hierin zo volledig mogelijk te zijn. Het boek geeft per periode een beeld van Arboretura, met foto's, feiten, anekdotes en bijdragen van derden.

Eveneens is een hoofdstuk opgenomen dat in het kort de geschiedenis van de school behandelt en een hoofdstuk waarin een aantal algemene zaken over Arbori zijn opgetekend.

Dat dit boek in zo'n korte tijd gerealiseerd kon worden, is te danken aan de inzet van velen. Dank zijn we met name verschuldigd aan Mevr. D. Hage-de Stigter voor het corrigeren, Ria Stolwijk voor het typewerk en Marcel van Rooijen voor het drukken van het boek.

We hopen dat we in onze opzet zijn geslaagd en wensen u veel plezier bij het lezen.

De redactie

Boskoop, 1983.

Hoofdstuk 1: Arbori Algemeen	1
- Officieel	1
- Geschenken	11
- Lidmaatschap	14
- De Sociëteit	17
- Het Arbori-lied	19
 Hoofdstuk 2: School	 21
- Inleiding	21
- De Geschiedenis van School 1898-1983	21
- De Schoolgebouwen	27
- Toekomst van de School	29
 Hoofdstuk 3: Arbori Historie	 35
- Inleiding	35
- 1898-1923	35
- 1923-1938	39
- 1938-1948	55
- 1948-1958	75
- 1958-1968	83
- 1968-1978	89
- 1978	103
- 1979	106
- 1980	115
- 1981	119
- 1982	126
- 1983	131

1. Arbori algemeen

OFFICIEEL

=====

De laatste maal dat de statuten van Arboricultura zijn goedgekeurd was op 11 oktober 1974 en wel bij Koninklijk Besluit Nr. 92. Artikel 2 van de statuten luidt: "De vereniging, oorspronkelijk opgericht 3 december 1908, is te rekenen van 2 mei 1974 opnieuw aangegaan voor een periode van 29 jaar en 11 maanden en alzo eindigend op 1 april 2004". Het bestuur van laatstgenoemd jaar zal daarmee rekening moeten houden.

In aansluiting op de statuten die op de hele vereniging van toepassing zijn is door de algemene vergadering een huishoudelijk reglement opgesteld dat natuurlijk niet strijdig met de statuten mag zijn. De laatste maal dat zo'n huishoudelijk reglement is vastgesteld was tijdens de algemene vergadering van 9 februari 1978.

Artikel 5 hiervan luidt: "De vereniging bestaat uit:

a. gewone leden:

- leerlingen, ingeschreven bij de administratie van de R.H.S.T.L. of R.M.T.S.,
- oud-leerlingen: zij die geheel dan wel gedeeltelijk de opleiding aan R.H.S.T.L. of R.M.T.S. hebben gevolgd,
- docenten, verbonden aan R.H.S.T.L. of R.M.T.S.,
- directie en ander niet-onderwijzend personeel, verbonden aan R.H.S.T.L. of R.M.T.S.,

b. ere-leden (komen nog uitgebreider aan de orde, Red.),

c. donateurs en donatrices.

De vereniging stelt zich ten doel de belangen van de leerlingen en oud-leerlingen van de R.H.S.T.L. en R.M.T.S. te Boskoop te behartigen, een nauwere vriendschapsband te vormen en de band tussen haar en de school te bestendigen".

Hfdst. 3 van de statuten luidt:

"De leerlingen vormen een zelfstandige afdeling, nader bij huishoudelijk reglement vastgesteld".

Dit herinnert nog aan de oorspronkelijke organisatie van de vereniging. De eerste jaren na de oprichting werd Arbori geleid door

een hoofd- en een leerlingenbestuur. In het hoofdbestuur hadden oud-leerlingen zitting die in Boskoop of omgeving werkten. Er was geen beperking met betrekking tot de zittingsduur voor deze door de leden gekozen bestuursleden. Het hoofdbestuur hield toezicht op en had de eindverantwoording voor het reilen en zeilen van de afdeling leerlingen. Het onderhield de contacten met de oud-leerlingen in binnen- en buitenland door middel van "het orgaan van Arboricultura". Ook werden contacten met ereleden, directie van de school en officiële instanties door het hoofdbestuur onderhouden.

Dit hoofdbestuur is aan het eind van de zestiger, begin zeventiger jaren geruisloos verdwenen. Het leerlingenbestuur vormt nu het enige bestuur van Arboricultura. Dit bestaat uit minstens vijf leden en telt een voorzitter, een vice-voorzitter, een secretaris, een penning-meester en daarnaast zijn vijf commissarissen verantwoordelijk voor de gang van zaken rond de sociëteit, cultuur, sport, de Trans (opvolger van Cultor) en de public relations. Deze commissarissen worden in hun werkzaamheden gesteund door commissies. Voor speciale eenmalige activiteiten kunnen commissies ad hoc in het leven worden geroepen. Dat is gebeurd voor het verbouwen van de soos en voor de lustrumviering.

Wat betreft de ereleden zegt artikel 8: "Tot ereleden kunnen worden benoemd zij, die zich jegens de vereniging verdienstelijk hebben gemaakt of diegenen die het bestuur in het belang van de vereniging daaraan wenst te binden. De benoeming geschiedt op een algemene vergadering met ten minste tweederde der geldig uitgebrachte stemmen. Ereleden zijn vrijgesteld van alle geldelijke verplichtingen jegens de vereniging doch hebben dezelfde rechten als gewone leden".

Tijdens haar bestaan heeft Arboricultura vele ereleden gehad, waaronder de oprichter, burgemeesters van Boskoop, directeuren van de school en oud-bestuursleden. Op dit moment zijn er drie: dr. E.F. Jacobi (directeur van de school 1939-1952), ir. E.E. Harmsen (leraar aan de school 1932-1971) en de heer P. den Dekker, beter bekend als Ome Piet, conciërge aan de school 1976-1981.

Hierna volgen een drietal stukjes van of over deze drie ereleden van de vereniging.

Onderstaand stukje van Dr. E.F. Jacobi is overgenomen uit het lustrumboekje dat in 1968 verscheen ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van Arboricultura.

LANG GELEDEN

En zo wellen de herinneringen bij mij op, 16 jaar na Boskoop. Na Boskoop is natuurlijk onzin. Als je in deze bijzondere gemeenschap 13 jaar hebt gewerkt, zit je voor altijd aan Boskoop vast. Heb je je hart aan Boskoop verpand, aan de Boskoper met zijn bomen, aan de honderden oud-leerlingen en heb je vaste banden gekregen, die na 16 jaar nog even sterk zijn als toen. En wat moet je dan opgraven uit je herinnering? Wat is op dit moment nog de moeite waard om gelezen te worden? Niet, dat het gehele lerarencorps van school en tuinarchitectuurskursus een hecht team vormde, gespitst op verbetering van wat bereikt kon worden met en voor onze leerlingen, want dat is gelukkig nog steeds vanzelfsprekend. Niet over de oud-leerling, die zich op school vele malen moeilijkheden op de hals haalde en het daardoor echt wel vaak slecht bij ons had en die later, met verlof uit de tropen, nog eens langs kwam om te bedanken. Maar wat dan wel?

Oorlogsjaren 1940. De evacuatie van Tiel, waar iets aan de organisatie ontbrak, zodat de stoet Boskoopse auto's, die zieken en ouden van dagen ging halen, om 11 uur 's avonds in een slapend stadje kwam. Hoe ze, door eigen actie toch vrij snel vol terug reden, terwijl wij op het opvangbureau op het gemeentehuis, na veel bellen om 12 uur de boodschap kregen, dat ze nog niet waren aangekomen. Toen ze dan ook een half uurtje later terugkeerden - onderweg een paar maal in het gras langs de dijk voor militaire vliegtuigen - was alles donker en verlaten, want wij waren nog een paar uur gaan slapen. En hoe dezelfde boomkwekers, meteen na de enerverende tocht in het donker, achter de tafel gingen zitten om de mensen nog onder te brengen ook. En enkele van die boomkwekers zaten daar 24 uur later nog met ons samen de continue stroom vluchtelingen te verwerken. Ik leerde, pas een half jaar in Boskoop, de taaie Hollandse boomkweker goed kennen. En één van deze krachtfiguren staat vandaag nog, 28 jaar later, vooraan als het om de belangen van de boomkwekerij gaat. Onze school werd korte tijd noodziekenhuis, met huisvrouwen als verpleegsters.

Een heel ander beeld. Bij de omzetting van de éénjarige cursus tuinarchitectuur in een meerjarige (nu de H.T.O.), het levensgrote ongeloof van onze schoolleraar tuintekenen. "Voor dat luxe werk waren geen baantjes, was geen bestaan. Een opleiding voor hongerlijders." Gelukkig kreeg hij geen gelijk en waren er later alleen maar oud-leerlingen tekort.

Als zich bij de afzet van leerlingen problemen voordeden, lagen deze, dacht ik, niet aan de vorming. De vorming, maar voor een klein deel in school, voor het grootste deel in de praktijk, waar onze leerlingen naast vaardigheid iets heel anders opdoen: begrip voor de ernst van het leven. Waar ze zien, hoe alleen door hard werken en veel vakkennis een boterham is te verdienen. Aan onze "bazen" hebben en hadden ze hun succes te danken, ook toen door politieke oorzaken het werkterrein Indië wegviel. Het was vaak heel moeilijk voor jullie, maar je hebt je er doorheen geslagen, dank zij de Boskoopse boomkweker.

Dr. E.F. Jacobi

CONTACTEN MET BOSKOOP, DE SCHOOL EN ARBORICULTURA

=====

Naar aanleiding van mijn sollicitatie als leraar aan de toenmalige R.T.S. in Boskoop, maakte ik voor het eerst kennis met deze plaats toen ik ontboden werd bij de vermaarde directeur ir. C. Moerlands. Ik vernam toen dat ik de eerste was wie de eerste beurt viel met de directeur de proeftuin te bezoeken, waaruit men de conclusie trok dat ik wel benoemd zou worden. Enkele weken later, op 16 november 1932, kreeg ik inderdaad mijn aanstelling. Ook in die tijd was er malaise en was het een groot voorrecht, een functie te krijgen.

Ik kwam uit een bosrijke streek en ging naar een mij onbekende plaats, die bestond uit kwekerijen, met elkaar verbonden door smalle wegen, sloten en bruggen. Op die kwekerijen werd heel hard gewerkt, in de zomer zelfs van zonsopgang tot zonsondergang. Veel bedrijven danken dan ook hun bestaan aan de grote vlijt van de bevolking.

De tuinbouwschool was al bekend, zelfs in het buitenland, ook doordat de leerlingen bij de kwekers zoveel praktijk opdeden. De kwekers die leerlingen in de praktijk wilden hebben, hetzij iedere ochtend of iedere middag, moesten bij de directie wel aan bepaalde eisen voldoen. Op de kwekerij werden de leerling-

en geregeld door leraren gecontroleerd die hiervoor aangezocht werden. Nog altijd bezoeken leerlingen als zij in Boskoop komen, hun oude baas (leerpatroon) waarmee blijvende vriendschapsbanden zijn ontstaan. Zelf ontvang ik ook nog wel eens oud-leerlingen, kortgeleden nog uit de dertiger jaren en verneem dan altijd dat ze, indien mogelijk, ook hun oude baas bezoeken. Op school zelf heb ik allerlei vakken gegeven zoals scheikunde, aardrijkskunde, plantenziektenkunde, boomteelt. In die tijd waren er weinig leraren en veel leervakken, zodat deze laatste zo goed mogelijk onderling werden verdeeld. Na de Tweede Wereldoorlog kwamen er meer gespecialiseerde leraren bij. Vóór de oorlog is de cursus tuinaanleg ontstaan. Ook daaraan gaf ik lessen in het botanische deel van de kennis der gewassen. Enkele malen zijn oud-leerlingen leraar aan de school geworden, onder andere de afgelopen zomer vertrokken J. Meijers. Later werd de cursus een hogere opleiding in tuinarchitectuur (H.O.T.A.) en heet nu Rijks Hogere School voor Tuin- en Landschapsinrichting (R.H.S.T.L.). Vooral aan deze cursus heb ik veel herinneringen, door de excursies die ik met de leerlingen heb gemaakt, o.a. naar Texel en Zuid-Limburg. Vóór de toelating tot de tuinbouwschool moest vroeger voorpraktijk worden gedaan. De toekomstige leerling mocht ergens in het land een leerpatroon zoeken. Daar liep hij de kans, onverwacht gecontroleerd te worden. Daartoe kwam een leraar uit Boskoop om na te gaan of de leerling aanwezig was en hoe hij werkte. Tegen de tijd van het toelatingsexamen kwamen de leerlingen naar Boskoop om tweemaal per week een heestercursus te volgen, evenals de jongens uit Boskoop zelf. Voor leerlingen van buiten werd dan meteen al een kosthuis gezocht. Leerlingen die ver weg woonden, bleven dikwijls de weekends over. Jongelui uit de tropen waren op Nederland aangewezen en waren dikwijls ook tijdens de vakanties hier aanwezig, waardoor ze een grotere binding kregen met bevolking en leraren. In de loop der jaren zijn veel huwelijken tussen tuinbouwschoolleerlingen en Boskoopse meisjes gesloten. De Arbori-festiviteiten zijn altijd hoogtepunten in ons dorp geweest met muziek, toneel en dans en vanzelfsprekend bal na. De tropische afdeling, inmiddels verdwenen, bracht Indische dansen ten tonele. Tot de feestgangers behoorden o.a. de leerlingen van "Huis te Lande" maar ook Boskoopse meisjes waren aanwezig. Ook bazen met hun gezinnen verschenen op de feestavonden.

Veel Arborianen zijn over de gehele wereld verspreid. Een enkele maal wordt Boskoop nog wel eens verrast door een bezoek van een oud-leerling, die dan tracht nog contact op te nemen met oude bekenden in Boskoop, zoals een oud-leraar of zijn vroegere "baas". Dan gaan ze ook altijd even naar de oude proeftuin en de plaats waar de school heeft gestaan. Hopelijk zal het feest van 4 november een groot succes worden. Alle Arborianen wens ik in hun verdere leven veel goeds. Neemt u allen een goede herinnering mee aan de Boskoopse jaren!

E.E. Harmsen.

De heer en mevr. Harmsen bij de receptie t.g.v. het afscheid van de heer Harmsen als leraar in 1971.

OME PIET

=====

Ome Piet! Je hoeft zijn naam maar te noemen en de verhalen barsten los. Een man die gedurende de tijd die hij op school heeft doorgebracht heel zijn hart en ziel aan de studenten heeft gegeven. Voor de redactie reden, hem eens op te zoeken en daarvan verslag te doen.

Om drie uur hadden we op zijn nieuwe adres afgesproken. Het bleek in een wat troosteloos flatgebouw te zijn en achter één van de vele identieke ramen moest dus het domein van Ome Piet zijn. Hup, erop af! De deur stond al open en twee vriendelijk lachende gezichten wachtten al. De gezellige huiskamer deed onmiddellijk de koele aanblik van het gebouw uit onze gedachten verdwijnen. "Tja", aldus Ome Piet, "We hebben heel wat gaatjes moeten dichten voordat we dit resultaat bereikten. Toen we hierin kwamen was alles knaloranje en paars en grote gaten in de muren. Twee weken hebben we er dag en nacht aan gewerkt om het geheel bewoonbaar te maken, maar nu zijn we er heel tevreden over.

Het was eigenlijk de bedoeling, een beetje in de buurt van de kinderen te gaan wonen maar ja, er zijn regels die dat tegenhielden. Dus toen besloten we maar in Boskoop te blijven. Het is wel heel anders dan de dienstwoning van school. We woonden daar wel eenzaam maar de sfeer van school, de studenten en de tuin maakten zelfs die eenzaamheid prettig. Het werk was mijn leven.

Voor mijn tijd als conciërge heb ik bij de luchtmacht in Soestduinen gezeten. We woonden toen in Bodegraven en ik moest iedere dag zoveel reizen dat ik op een gegeven moment dacht: dat kan zo niet langer. Ik kon werk krijgen in Bodegraven op een computerafdeling, een heel druk bestaan. Toen er iemand gevraagd werd voor de functie van conciërge bij de R.H.S.T.L. heb ik onmiddellijk die kans aangegrepen. In Bodegraven voelden wij ons toch niet zo thuis. Och, we zijn in Indonesië geboren en daar heerst een heel andere mentaliteit dan hier. 't Gemeenschapsleven is veel intensiever; de mensen zijn van zichzelf heel spontaan".

Mevrouw Dekker ("Tante Piet") had het helemaal moeilijk in Bodegraven. Als haar man aan 't werk en de kinderen naar school waren, was ze alleen en contacten met buurtgenoten bleven uit. Voor haar was het dan ook een hele verademing, naar Boskoop te verhuizen.

"Concierge van de R.H.S.T.L. 't Was een drukke bezigheid maar ik was dan ook altijd met mijn werk bezig, dag en nacht, letterlijk en figuurlijk. Eén keer stond om twaalf uur 's nachts nog een student op mijn stoep of ik nog wilde lichtdrukken want de volgende morgen om half negen moest hij inleveren. Uitgeput was hij. 't Komt voor mekaar, zei ik, ga jij maar lekker slapen. Om zes uur de andere morgen ben ik gaan lichtdrukken en die jongen kon mooi op tijd zijn tekening inleveren."

"Ik weet dat studenten keihard moeten werken en als ik ze daarbij kan helpen, op welke wijze dan ook, dan doe ik dat. Ik heb vroeger nooit kunnen studeren zoals jullie, al had ik het graag gewild. Nu wil ik jullie de kans geven."

Tante Piet vraagt of we een kopje Chinese thee met jasmijn willen. Het woord thee brengt ons het verleden weer in het geheugen. Op koude winterdagen kwam Ome Piet met een verse pot thee en kopjes de studenten, die in de schooltuin aan het leren waren, een opwarmertje verschaffen. Was Ome Piet niet de man die de gymzaal binnenkwam met een kopje eigengemaakte kruiden-thee voor een leerling die zich niet zo goed voelde? Hij zag het onmiddellijk als er iets fout met je zat.

"Ik ben zo'n beetje mijn eigen dokter. Vroeger in Indië woonden we op 60 km afstand van een dokter dus dan probeer je toch in eerste instantie zelf iets aan je kwaaltje te doen. Ik ben toen met kruiden gaan werken en het hielp prima. Met die kruiden heb ik heel wat mensen weer op de been geholpen. Ik moet eerlijk zeggen dat ik liever geen pillen zie. In principe genees ik alles homeopatisch; daar heb ik meer vertrouwen in dan in alle dokters en pillen bij elkaar."

Tante Piet komt binnen met een oosterse specialiteit, heel apart en ontzettend lekker. We babbelen een beetje over koken, vooral vegetarisch, waarnaar hun hart uitgaat. Het aanbod van een paar kooklessen slaan we zeker niet af.

Terugkomend op Arboricultura, Ome Piet is toen de Rinkelbel soos van Arbori werd, beheerder geworden. Dat was nodig, want voor die tijd waren er herhaaldelijk politie-invallen: er waren problemen in de soos en op straat. "Maar ik zei: 'Jongens, als jullie 's nachts willen slapen word je ook kwaad als er teveel herrie op straat is. In de soos mag je je zoveel uitleven als je wilt, maar buiten moet het rustig blijven.' De studenten respecteerden me; ik liet ze vrij. Och, af en toe was er wel herrie en gingen ze wat te lang door maar dat was niet iedere week zo. Ik ging

vaak nog even op de soos kijken; het was heel gezellig." Helaas moest Ome Piet in mei 1981 afscheid nemen. Niet voor niks heeft Arbori toen een geweldig feest voor hem georganiseerd. Heel Boskoop liep uit. "Ik werd afgehaald door de heer Blok en Marieke Steegmans en 'n hele club jongens die allemaal een instrument bespeelden. Prachtig was 't. Het is jammer dat Arbori bij mij een beetje op de achtergrond is geraakt maar vergeten doe ik het zeker niet."

Ome Piet bij zijn afscheid in 1981.

Het jubileum van Arbori is zeker een rede, het contact weer op te vatten. We hopen dat Ome Piet aan zijn voornemen gevolg kan geven.

Voor ons was het helaas tijd, weer op te stappen. Vanaf het balkon worden we nog nagezwaaid. 't Zou toch jammer zijn als het contact met deze bijzondere man helemaal verbroken zou worden. Hij is erelid van onze vereniging en het is voor ons en voor iedereen wel duidelijk dat hij deze onderscheiding ten zeerste verdiend heeft.

Ome Piet, we wensen u nog een prima tijd in Boskoop.

ARBORICULTURA

Vereniging van leerlingen en
oud-leerlingen van de Rijks
Hogere School voor Tuin- en
Landschapsinrichting en de
Rijks Middelbare Tuinbouwschool
te Boskoop

ARBORICULTURA

roept alle oudleerlingen en medewerkers van de
RHSTL en RMTS te Boskoop op om vrijdag 1 mei 1981
afscheid te komen nemen van OME PIET (conciërge
den Dekker) i.v.m. zijn pensionering.

Vanaf 16.30 uur wordt er in het schoolgebouw een re-
ceptie gehouden met aansluitend een afscheidsfeest.

Wilt u meer weten? Bel dan Karin Faasen tel. 01727-
7696

Kontaktadres: „Huize Trammelant”
J. W. de Ruyterstraat 9
Boskoop

GESCHENKEN

=====

Arborigultura heeft in de loop der jaren herhaaldelijk blijken van waardering aan de school geschonken. Zo werd in 1923 ter gelegenheid van het zilveren jubileum van de school een gedenkplaat aangeboden. Vijftien jaar later volgde hiervoor een tegelomlijsting (zie foto).

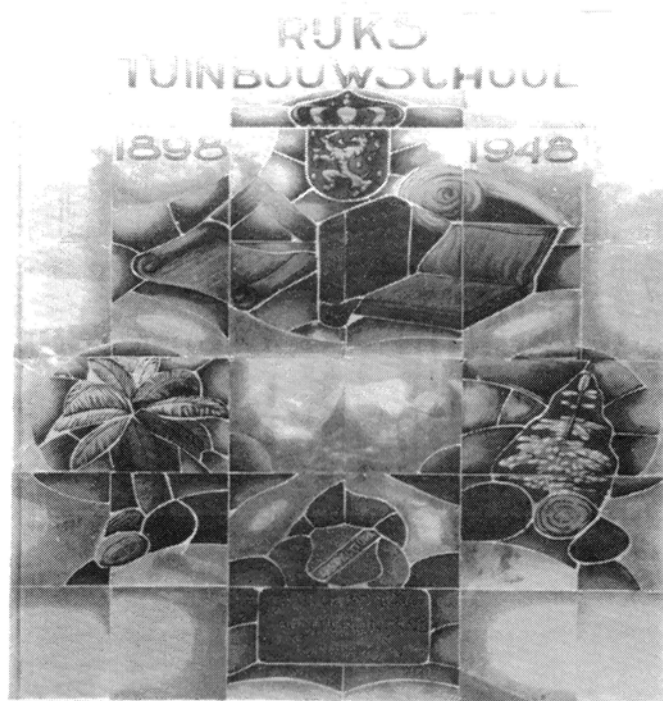

Na de oorlog getuigde de verzetssteen van de dankbaarheid jegens directeur, onderdirecteur en leraren voor het vele dat zij gedurende de moeilijke oorlogsjaren voor de leerlingen hebben gedaan (zie foto hierachter).

Bij het vijftigjarig bestaan van de school werd door de toenmalige Arborivoorzitter Th. Brans een gebrandschilderd raam aangeboden (zie foto hiernaast).

Al deze geschenken zijn nu in het huidige schoolgebouw te vinden. Direct over de brug die toegang geeft tot de schooltuin staat het standbeeld van de geit. Eigenlijk is het een bok, maar het bestuur van 1958 was van oordeel van een geit niet karakteristiek genoeg is. "Een bok heeft horens en een vurige kop en leent zich beter voor een beeld" aldus de motivering. Dit in beton uitgevoerde beeld werd in 1958 door Arbori aan de school geschonken en is aan het Reijerskoop jaren lang middelpunt geweest van nachtelijke vreugde-uitingen. Het beeld is samen met de school naar de Azalealaan verhuisd (zie foto).

LIDMAATSCHAP

=====

Artikel 6 van de verenigingsstatuten luidt:

De inkomsten der vereniging bestaan uit:

1. Contributie der leden.
2. Bijdragen van donateurs.
3. Rente van belegde gelden (?)
4. Schenkingen.
5. Andere baten waarvan de aanvaarding volgens de wet en de statuten is geoorloofd.

De contributie is altijd een belangrijke inkomstenpost op de begroting geweest en zal dit naar alle waarschijnlijkheid ook wel blijven. Het bedrag is uiteraard nogal eens gewijzigd en aangepast aan de geldontwaarding. In 1930 droeg een gewoon lid minimaal f 3,- per jaar bij, een aspirantlid en een donateur f 2,50. Om als lid voor het leven in aanmerking te komen moest men minimaal f 50,- betalen.

In 1938 waren deze bedragen nog onveranderd maar in 1947 bedroeg de contributie van een gewoon lid f 4,- per jaar; andere bijdragen bleven onveranderd, zelfs nog in 1954.

Pas in de zestiger en zeventiger jaren sloeg de inflatie toe. In 1978 kon men voor een minimumbedrag van f 40,- per jaar gewoon lid worden. Tegenwoordig betaalt een gewoon lid f 65,- per jaar, een donateur f 5,- per jaar en een lid voor het leven f 75,- ineens.

18

8 289 216 11

„ARBORICULTURA“
BOND VAN OUD-LEERLINGEN EN LEERLINGEN DER
RIJKSTUINBOUWSCHOOL TE BOSKOOP
OPGERICHT 9 DECEMBER 1908. KON. BESLUIT 15 JANUARI 1910

BEWIJS VAN LIDMAATSCHAP
1930

ONTVANGEN VAN *den heer K. Jongkamp*
f 3.20
TE *Rijenlaan I Boskoop*
DE SOMMA VAN *drie gulden 100*
VOOR CONTRIBUTIE *aan de*
Boskoop, 1 januari 1930
De Penningmeester *H. van der Vliet*

12 FEB 1930

1086

„ARBORICULTURA"
VEREENIGING VAN OUD-LEERLINGEN EN LEERLINGEN DER R.T.S. TE BOSKOOP
 Opgericht 3 December 1908
 Het laatst goedgekeurd bij Kon. Besluit van 15 Januari 1915, No. 30

AANMELDING ALS LID

De ondergeteekende.....

adres (te Boskoop).....

huisadres.....

wenscht lid te worden van bovengenoemde vereeniging. Hij verklaart zich te onderwerpen aan de Statuten, het Huishoudelijk Reglement en de overige Reglementen der vereeniging.
 Hij verplicht zich de verschuldigde contributie en het entreegeld, bij aanbieding van het Bewijs van lidmaatschap, aan den penningmeester te voldoen. Andere bescheiden worden hem daarna toegezonden.

Datum..... *Handteekening*.....

NIET INVULLEN.				
<i>Ingekomen</i>	<i>afd. leert.</i>	<i>Kas</i>	<i>Secretariaat</i>	<i>Inform. bureau</i>

DE NAAM GAIT
 =====

Als je in Boskoop op de "tuinbouwschool" zit, ben je geen leerling, laat staan student, maar een geit, in echt-Boskoops "gâit". Over de herkomst van deze bijnaam doen verschillende verhalen de ronde. Het meest bekende wijst op de overeenkomst tussen de vraatzucht van een geit-op-vier-poten en het gedrag van de aankomende leerling bij het oefenen voor een examen plantenkennis. Het komt nogal eens voor dat daarbij blaadjes en takken van bomen en struiken worden getrokken, waarvan de namen moeten worden geleerd. De aftakeling van de betrokken gewassen vertoont, zeker wanneer er maar enkele exemplaren in Boskoop aanwezig zijn, overeenkomst met het resultaat van het vraatbeeld van een geit.

Een andere verklaring van het woord "gâit" heeft betrekking op het varen met de schouw. Leerlingen die per week zes halve dagen bij een baas werkten, moesten natuurlijk ook vertrouwd raken met

het bomentransport per schouw. Vooral de eerste keren bleek dat erg moeilijk. Daar de leerlingen toch zo snel mogelijk moesten varen, vonden ze een andere manier om de schouw voort te bewegen. Ze liepen dan op de kant en duwden met de vaarboom de schouw door de sloot. Zodoende kwam de schouw wel snel op de plaats van bestemming maar de slootkant liep schade op, te vergelijken met de uitwerking van geitepoten op de slootkant van een wei. N.B.: Een hanggeit is een leerling die (vaak op grond van een huwelijk met een Boskoops meisje) na de school blijft hangen en zodoende, al of niet met een eigen bedrijf, deel heeft aan de Boskoopse bedrijvigheid.

DE SOCIETEIT

=====

Het middelpunt van onze vereniging is herhaaldelijk van onderdak gewisseld. Direct na de oprichting in 1908, werden de soosavonden gehouden in de melksalon van Stolker, Dorpsstraat Oostzijde, tegenwoordig Gouwestraat. Dat is minstens tot 1916 zo gebleven.

Na de opleving van de vereniging in 1922/'23 vonden de leerlingen hun onderkomen in een zaaltje van Hotel Klaassen, eveneens aan de Dorpsstraat Oostzijde. Helaas moest dit hotel vlak voor de Tweede Wereldoorlog wijken voor plannen voor een doorgaande verbinding Gouda-Alphen, waaraan ook de mooie tuin werd opgeofferd. Overigens was dit een vergeefs offer; de weg, die pas na de oorlog kwam, kreeg een ander tracé.

Waar moesten intussen de gezelligheid zoekende leerlingen hun dorst lessen? Al in 1939, het jaar waarin Hotel Klaassen viel, werd de soosavond gehouden in een bovenzaaltje van Hotel Neuf aan de Barendstraat. Toen dit door brand gedeeltelijk werd verwoest, verhuisde de soos in 1943 naar De Landbouw, in beheer bij de familie Janssen, gevestigd aan de Koninginneweg. Was de gelagkamer vol, dan week de soos uit naar de ernaast gelegen slijterij.

Maar ook deze huisvesting kon niet eeuwig duren en het was dan ook in 1961, dat de soosavond van plaats verwisselde. Het nieuwe onderkomen was Hotel Florida. Daar kwamen de leerlingen in de keldersamen. Hotel Florida is niet van plaats verwisseld, het was weer Arbori die voor de vijfde keer van onderkomen veranderde.

Deze keer was het het R.K. patronaatsgebouw aan de Rozenlaan (huidige Rozenburcht). Wanneer deze verhuizing precies plaats vond, is bij de redactie niet bekend, wel is zeker dat in 1967 er een mijlpaal werd bereikt in de omzwervingen van de soos.

Hotel Klaassen oftewel "Het Wapen van Boskoop".

Het was namelijk in dat jaar dat de vereniging haar eerste eigen onderkomen kreeg. Eindelijk kon Arbori een eigen sociëteit kopen aan de Biezentocht (Korte Biezen).

De traditie van verhuizen zette zich in 1976 weer voort. Waar eerst de kleuterschool "De Rinkelbel" gehuisvest was, werd, na acht keer verhuizen, de soos geplaatst.

Het bord dat vijf en een half jaar lang aan de deur hing met de vermelding "Kleuters" was nog een herinnering aan de oorspronkelijke functie. In de oorspronkelijke vorm heeft dit gebouwtje 6½ jaar dienst gedaan. Al spoedig werd echter weer uitgekeken naar nieuwe onderkomens; in de zomer van 1983 is het oude gebouwtje verbouwd en uitgebreid. En het mag gezegd worden: "We hebben nu een soos die een groot scala van mogelijkheden biedt, en ruimte kan bieden voor films, optredens en feesten."

Soos "De Rinkelbel" aan de Azalealaan.

HET ARBORI-LIED

=====

Een vereniging zonder (club) lied is als een soosavond zonder bier. Het lied van onze vereniging stamt al uit de periode van voor de Tweede Wereldoorlog en is geschreven door de heer M. Splinter, leerling van de school van 1914 tot en met 1916. In de loop der tijden zijn enkele zinnen gewijzigd, maar het oorspronkelijke karakter is bewaard gebleven.

Geen zang klinkt zo schoon en geen toon wordt gehoord,
die meer ons begeistert, die meer ons bekoort.
Geen lied klinkt zo krachtig, zo innig gemeend,
als 't lied dat ons allen als broeder vereent.

Refrein:

Boskoop-Arbori, dat is onze band,
die maakt allen één, ongeacht rang of stand.
Arboricultura blijft altijd bestaan,
voor de R.A.S.-ers, waarheen zij ook gaan!!

Ons lied klinkt voor school, voor de baas, voor het werk,
door vriendschap, ontspanning, is Arbori sterk.
Wij leerden zoveel over menige tak,
van 't schone, veelzijdige boomkwekersvak.

Refrein.

De gaiten verdwijnen, de zinkeling komt,
die worden dan hier vol met wijsheid gepompt.
Zij sluiten zich aan bij de club van de school,
studeren en werken en maken veel jool.

Refrein.

En is dan de school eenmaal achter de rug,
dan zien we elkaar bij Arbori weer terug.
Wij dragen het embleem (ons oranje en blauw),
Lang leve Arbori. Wij blijven je trouw!

Refrein.

Maar er zijn in het verleden meer liederen gewijd aan Arbori,
Boskoop en de tuinbouwschool, zoals op de wijze van "O Tannen-
baum":

O Tuinbouwschool, o Tuinbouwschool
Ik zal je nooit vergeten
We spiekten daar
Zo menig jaar
De hele rotzooi bij mekaar
O Tuinbouwschool, o Tuinbouwschool
Ik zal je nooit vergeten.

Dit lied werd nog gezongen tijdens de reünie op 26 mei 1983
(zie bijdrage Jan Jaski).

2. School

INLEIDING

=====

Er is altijd een stevige band geweest tussen school en Arboricultura. In het verleden en het heden betekent dat een bijdrage aan de sfeer op school en de verstandhouding tussen leraren en leerlingen.

Met betrekking tot deze band hebben veranderingen plaatsgehad. Vóór de zestiger jaren telde de school weinig leerlingen; iedereen kende iedereen; de leerlingenafdeling van Arbori was dan ook niet groot. Intussen telt de R.M.T.S. 285, de R.H.S.T.L. 380 leerlingen.

De ontwikkeling van de cursus tuinaanleg via de H.O.T.A. tot de R.H.S.T.L. heeft een belangrijke invloed op de school en op de vereniging gehad. de R.T.S., voorloper van de R.M.T.S., had vroeger een landelijke functie doordat er leerlingen uit alle delen van Nederland en zelfs uit het toenmalige Nederlands-Oost-Indië (nu Indonesië) in Boskoop hun opleiding kregen. Zij allen waren voor vermaak en ontspanning alleen op Boskoop aangewezen, mede door beperkte financiële- en vervoersmogelijkheden. Voor velen was Arboricultura een belangrijk trefpunt waarvoor ze zich (zeer) actief inspanden.

De ontwikkelingen binnen de school hebben dat volledig veranderd. De R.M.T.S. is veel meer op de regio gericht, enkele uitzonderingen daargelaten, en de R.H.S.T.L. heeft een landelijke functie als enige HBO-opleiding op dit gebied in Nederland.

Daar de studenten, zoals de R.H.S.T.L.-ers zich noemen, grotendeels in Boskoop wonen, zijn zij nu voor hun ontspanning op Arbori aangewezen. Zij maken dan ook het grootste deel uit van het ledenbestand.

DE GESCHIEDENIS VAN DE SCHOOL 1898 - 1983

=====

Boskoop herbergt sinds 1898 een rijkstuinbouwschool, maar voorafgaande aan de oprichting was al 31 jaar geijverd en gepleit voor een dergelijke school: in 1867 was een commissie ingesteld

om de mogelijkheid van stichting van "een leergang" te onderzoeken!

Om uiteenlopende redenen - geen kundige leerkrachten, onvoldoende leerlingen, te weinig animo onder de Boskoopse bevolking - hadden de pogingen aanvankelijk geen succes. Toen tegen het einde van de vorige eeuw ook in regeringskringen de belangstelling voor landbouwwonderwijs in algemene zin toenam, werden rijkstuinbouwwinterscholen gesticht en zo kwam ook Boskoop aan de beurt. Het Koninklijk Besluit van 18 november 1898 no. 20 hield in dat in Zuid-Holland een tweede rijkstuinbouwwinterschool, gevestigd in Boskoop, zou worden opgericht. Naaldwijk was de eerste.

IN DE RAADZAAL VAN START

De heer C.H. Claassen, rijkstuinbouwleraar voor Zuid-Holland werd directeur en op 12 december 1898 konden in de raadszaal van het (oude) gemeentehuis van Boskoop de lessen met zestien leerlingen en drie toehoorders beginnen. De gemeente Boskoop stelde f 25.000,- beschikbaar voor de aankoop van grond voor school en schooltuin en de bouw van de school. Over deze lessen in de raadzaal van het oude Raadhuis doet nog de volgende anekdote de ronde:

"De heer Klaassen, de toenmalige directeur, werd elke dinsdag getergd door een draaiorgel dat kwam jengelen voor het lokaal waar lesgegeven werd. De heer Klaassen hield op met lesgeven zodra hij dit instrument hoorde, tot groot vermaak van de leerlingen. Na deze ontdekking werden de jonge hoofden bij elkaar gestoken en werd overeengekomen voor de orgelman een gulden bij elkaar te brengen, toendertijd een heel bedrag. Het gevolg was dat de man een hele dag voor het venster kwam musiceren tot groot genot van de leerlingen en tot ellende van de directeur. Het plan was tot in de perfectie uitgevoerd. Men had aan een stokje een draadje met daaraan de gulden bevestigd en dit uit het raam gehangen om iedere keer als de boomteeltkundige zijn les wilde hervatten, de solist buiten een teken te geven om zijn concert weer aan te vangen."

Op 9 september 1899 werd het nieuwe gebouw plechtig geopend. De directeur werd bijgestaan door drie leraren. Onderwezen werden ondermeer handelsvakken, vreemde talen, plantkunde, groente-,

fruit-, bloemen- en boomteelt, tuinaanleg, bemestingsleer, natuur- en scheikunde. De leerlingen werkten in de zomer, tussen twee wintercursussen met hele dagen en tijdens de wintercursus met halve dagen, op de Boskoopse kwekerijen waar ze de nodige praktische kennis konden opdoen.

In 1901 werd overgegaan op een tweeklassenstelsel, waarbij de ene klas zoveel mogelijk vóór, de andere ná de middag les kreeg. Het lerarencorps moest worden uitgebreid met iemand in vaste dienst. In die functie werd ir. Chr. Moerlands in 1903 benoemd. In 1905 kwam, doordat groente- en fruitteelt als leervakken vielen, het zwaartepunt van de opleiding op boom- en bloemeteelt te liggen. Dit was een eerste stap op weg naar verdergaande specialisatie waartoe schoorvoetend werd overgegaan uit vrees dat leerlingenverlies het gevolg zou zijn.

ONTWIKKELINGEN

Samenhangend met de beperking van het afzetgebied van Boskoopse produkten tijdens de Eerste Wereldoorlog werd de schoolhorizon op talengebied verruimd: in 1918 werd begonnen met onderwijs in het Russisch, een jaar later in het Zweeds. Na de oorlog verminderde de belangstelling. Deze lessen werden in 1922 alweer gestaakt nadat in 1919 het onderwijs in vreemde talen al facultatief was geworden.

Toen directeur Claassen in 1916 elders werd benoemd, werd hij opgevolgd door ir. Moerlands, die de school in 1911 tijdelijk had verlaten.

In 1918 werden de beide wintercursussen door een zomercursus verbonden.

In 1920 was de instelling van de Indische cursus een belangrijk gebeuren. Doel was, voor Boskoopse kwekerszonen de mogelijkheid van een toekomst in het toenmalige Nederlands Oost-Indië te scheppen. In de loop der jaren heeft deze afdeling haar bestaansrecht ten volle bewezen; er zijn veel gewaardeerde krachten voor de tropische cultures opgeleid, maar daar waren weinig Boskopers bij. Op blz. 31 is een bijdrage opgenomen van Arie van de Graaf, in de dertiger jaren leerling van de Indische afdeling, later als leraar aan de school verbonden.

In 1926 werd ook na de tweede wintercursus een zomercursus gevoegd, zodat de opleiding toen twee volle jaren ging duren. Het leerlingen-

tal was inmiddels zodanig gestegen dat er parallelklassen moesten komen, later ook bij de Indische afdeling. Het vak tuinaanleg bleek van grote betekenis; veel oud-leerlingen gingen in die richting verder bij een gemeente of als particulier tuinarchitect. Een betere voorbereiding gaf de in 1936 opgerichte eenjarige vervolgcursus tuinarchitectuur waarvoor veel belangstelling bestond. Op den duur bleek één jaar tekort voor een voldoende grondslag, later werd het gemis van praktijk in deze speciale richting voelbaar. Daarom werd de opleiding in 1942 tweejarig, voorafgegaan en gevolgd door een praktijkjaar. Later werd de voorpraktijk niet meer verlangd. In 1939 werd ir. Moerlands gepensioneerd en opgevolgd door dr. E.F. Jacobi.

OORLOGSPERIKELLEN

Gedurende de Tweede Wereldoorlog werden het onderwijs en de verdere ontwikkeling van de school sterk beïnvloed door de bijzondere omstandigheden. Al tijdens de cursus 1940/'41 rezen er problemen. Leraren en leerlingen moesten leren zwijgen wat voor een Nederlander nu eenmaal moeilijk is. De uitbarsting kwam tegen het einde van de cursus: er werd met sluiting van de school gedreigd, maar dankzij een aantal ingrepen kon de toestand nog worden gered. Van grote invloed was de aanstelling van de heer F.W. Vijgen als onderdirecteur van de school. Directeur Jacobi was ook rijkstuinbouwconsulent en moest dus zijn tijd verdelen, maar de onderdirecteur kon de volle aandacht aan de school geven en alle dagelijkse belangen behartigen. Daaronder viel de voorpraktijk, waarover elders meer.

Opvallend was de toename van leerlingen in de Indische afdeling in de oorlogsjaren toen als gevolg van de oorlog de mogelijkheid van vertrek naar Indië was afgesneden. De meeste leerlingen van deze afdeling vonden na hun eindexamen voorlopig werk in Nederland maar daarna vertrokken velen toch weer naar Indië. In 1941 was in het lesrooster, eerst alleen van de Indische afdeling, later ook van de Nederlandse, het vak landmeten opgenomen. In 1944 heeft het toelatingsexamen nog normaal plaatsgehad maar de lessen konden pas in de zomer van 1945 worden hervat. Opnieuw bleek na de oorlog de belangstelling voor vreemde talen gegroeid: in 1947 werd met Zweeds, in 1948 met Spaans begonnen.

VERANDERINGEN

Voornameijk als resultaat van het streven van de heer Vijgen werd de naam van de school officieel Rijks Middelbare Tuinbouwschool. Dat betekende positieverbetering voor de leraren, maar ook voor de afgestudeerde leerlingen.

Nadat de heer B. Kremer, na 33 jaar de moderne talen te hebben onderwezen in 1950 de school had verlaten, nam ook dr. Jacobi in 1952 afscheid wegens benoeming tot directeur van Artis in Amsterdam. Als nieuwe directeur en rijkstuinbouwconsulent deed ir. C. Dorsman zijn intrede.

In 1954 werd de R.M.T.S. na rijp beraad driejarig. Hierdoor werd het mogelijk het onderwijs, met name op het theoretische vlak te intensiveren. Nieuwe vakken: cultuurtechniek en aanleg en onderhoud van beplantingen. Tropische afdeling werd de nieuwe naam voor de Indische cursus; daar werd voortaan meer aandacht besteed aan subtropische cultures. Een en ander was een logisch gevolg van het wegvallen van Indië, dat Indonesië was gaan heten, als arbeidsveld voor oud-leerlingen. Een officieel eindexamen werd voor het eerst in 1957 afgenomen.

Het leerlingental van de school liep na het wegvallen van het potentiële werkgebied in Indonesië aanvankelijk terug. Later volgde herstel; ook elders in de wereld was er emiplooi voor "Boskopers". Tegen het einde van de vijftiger jaren nam het aantal leerlingen toe met een vooropleiding MULO, HBS of een gelijkwaardige voorbereiding.

Daar de vraag naar Europeanen als leidinggevende functionarissen in de tropen steeds verder achteruitging was voor de tropische cultures minder belangstelling. Vandaar dat in 1963 de Tropische afdeling werd gesloten.

In het belang van een betere aansluiting op eventueel vervolgonderwijs voor leerlingen die hun toekomst niet zochten in de boomkwekerij, werd in 1965 besloten, de vijf halve dagen bazenpraktijk om te zetten in één hele dag per week. Wel werd de halve dag praktijk in het derde jaar nog gehandhaafd voor de toekomstige boomkwekers. De begeleide praktijk op school nam de vrijgekomen tijd gedeeltelijk in beslag. De rest werd besteed aan meer theoretisch onderwijs.

De huidige R.M.T.S. telt twee richtingen, nl. de richting Boomteelt en de richting Aanleg en Onderhoud. De eerste twee jaren is voor beide richtingen gelijk; er wordt dan ook door de leerlingen van beide richtingen één dag per week bij de "baas" (boomkweker) in Boskoop gewerkt. Na het 2e jaar vindt een splitsing plaats. In de zomer tussen het 2e en 3e jaar wordt stage gelopen ($\pm$ 6 weken) in het buitenland. In het laatste jaar werken de leerlingen bij een bedrijf van de gekozen richting (één dag per week).

TUINAANLEG KREEG MEER ERKENNING

Op school werd gesproken over de "cursus Tuinaanleg", officieel heette deze vervolgopleiding M.O.T.A., een afkorting voor Middelbare Opleiding Tuin-Architectuur.

Vooraf na de oorlog is de erkenning van het vak tuinaanleg steeds duidelijker naar voren gekomen. Direct na de bevrijding kregen de leerlingen van de M.O.T.A. les van de heren J. van Alff, P. Hasselman, dr. H. Venema en toen ook al J. Meijers. In 1957 werd de naam omgedoopt in Hogere Opleiding voor Tuinarchitectuur.

Aanvankelijk werd de opleiding matig bezocht; in 1948 waren er maar vier leerlingen en de H.O.T.A. telde in 1958 niet meer dan acht liefhebbers.

In 1963 gaf de Directie Landbouwonderwijs van het Ministerie in principe toestemming, naast de H.O.T.A. een Hogere Tuintechnische Opleiding te stichten met als doel, de toekomstige technische hoofdbambtenaren voor groenvoorziening in de ruimste zin van het woord op te leiden. Uit gesprekken met "mensen van de praktijk" was namelijk gebleken dat er een grote behoefte aan een dergelijke opleiding bestond.

De officiële vergunning om met deze nieuwe opleiding te starten, kwam begin 1965; in een zeer korte tijd moest de nieuwe opleiding van de grond komen. Problemen waren nog het vinden van de juiste leraren en van voldoende lokaliteiten. Toch werden al deze en nog meer problemen opgelost: op 1 september 1965 kon worden begonnen. Nog één probleem bleef liggen: het vinden van een gemeenschappelijke naam. Uiteindelijk werd gekozen voor Hogere Tuintechnische Opleiding. De richting tuinarchitectuur werd aangeduid als H.T.O.-A, de technische groenvoorziening als H.T.O.-B.

Leerlingen van een school voor Voorbereidend Hoger of Middelbaar Onderwijs of met een diploma van een driejarige M.T.S.-A zonder aanleg en onderhoud werden in de eerste klas, de zogenaamde brugklas geplaatst. Zij die in het bezit waren van een driejarige M.T.S.-A met aanleg en onderhoud kwamen in de tweede klas. Een psychotechnisch onderzoek maakte deel uit van de toelatingsprocedure.

In 1964 volgden 16 leerlingen de toenmalige H.O.T.A., maar daarna breidde het aantal zich snel uit: in 1968 waren er 120. De duur van de opleiding was drie jaar, waarvan het laatste een praktijkjaar.

In het kader van de Mammoetwet van 1968 werd de naam in 1971 veranderd in Rijks Hogere School voor Tuin- en Landschapsarchitectuur. Sindsdien fungeert deze als een geheel zelfstandige opleiding in het kader van hoger beroepsonderwijs. De toelating is nu ook opengesteld voor leerlingen met een andere vooropleiding dan de middelbare tuinbouwschool.

De opleiding sluit aan op HAVO en VWO en duurt vier jaren. Degenen die een middelbare tuinbouwschool als vooropleiding hebben, doorlopen meestal eerst een voorbereidend jaar alvorens aan de opleiding zelf te beginnen. In 1971 had de opleiding dezelfde twee differentiaties als zijn voorloper; nl. "Ontwerpen (A)" en "Techniek (B)". Nu de laatste jaren gebleken is dat veel problemen in de groenvoorziening zich toespitsen op het beheer, is in 1975, naast de al bestaande richtingen, de richting "Beheer (C)" ingevoerd. De eerste 2 jaren is de studie voor iedereen gelijk, pas na het 4e semester vindt een scheiding plaats tussen ontwerpen enerzijds en beheer en techniek anderzijds. De B- en C-studenten gaan uiteen na het 5e semester. Ook de stage (6 maanden) sluit aan bij de gekozen afstudeerrichting.

DE SCHOOLGEBOUWEN

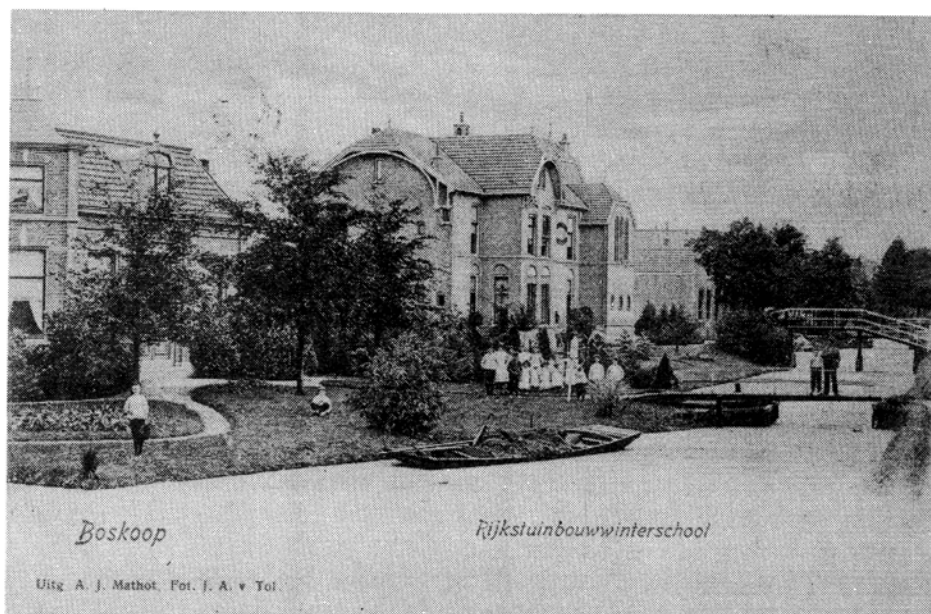
=====

De lessen van het eerste "schooljaar" in 1898 werden gegeven in de raadzaal van het Boskoopse gemeentehuis. De school was al in aanbouw, maar nog niet klaar. Op 9 september 1899 werd ze feestelijk geopend door de burgemeester van Boskoop want grond en gebouw waren gemeentelijk eigendom.

In de jaren daarna was in het gebouw eerst alleen de R.T.S., later

ook de H.O.T.A., H.T.O.-A en -B gevestigd. Oorspronkelijk waren er maar twee leslokalen en een directeurskamer beneden. Boven was een tekenzaal en een museum dat tevens leraarskamer was. Herhaaldelijk moest er dus verbouwd en uitgebreid worden. In 1924 werd de tekenzaal verlengd, terwijl beneden een werkkamer-tje ontstond. In dat jaar werden electrisch licht en centrale verwarming aangelegd. In 1935 werd één van de beide oude leslokalen ingericht als laboratorium, het tweede werd bibliotheek en leraarskamer.

De Rijdstuinbouwschool aan het Reijerskoop.

De omwentelingen in het onderwijs, het verdwijnen van de Tropische afdeling en de opkomst van de H.T.O. speelden zich allemaal af in het oorspronkelijke gebouw dat in 1935 zijn definitieve vorm kreeg. Pas in 1965 zag men zich genoodzaakt in de vaste-plantentuin een tweetal noodgebouwen te plaatsen om het toenemende leerlingenaantal te kunnen verwerken.

NIEUWBOUW

Inmiddels werd uitgekeken naar een nieuw gebouw. Dat werd in 1972 betrokken. Het is gelegen aan de Azalealaan, evenwijdig aan de Goudse Rijweg. Als "een rode kolos met grijze stroken en donkere raamvlakken" werd het na de opening door een leerling gekarakteriseerd. De school kreeg een gymlokaal, praktijklokalen voor natuur- en scheikunde en biologie, tekenlokalen en een kantine. Het was de bedoeling dat zo de te verwachten hoeveelheid leerlingen kon worden opgevangen, maar al gauw bleek de nieuwe school te klein. Later kwam er een dépendance met onder meer een collegezaal. In december 1981 volgde een tweede bijgebouw waarin een grote kantine werd opgenomen. De voormalige kantine in het hoofdgebouw is nu in gebruik als bibliotheek.

TOEKOMST VAN DE SCHOOL =====

De toekomst van de school is bij het verschijnen van dit boek een zeer actueel onderwerp van gesprek. Minister Deetman (onderwijs) heeft plannen gelanceerd voor structurele veranderingen binnen het HBO. Het streven van de minister is, in de toekomst met minder geld hetzelfde of zelfs een beter studiepakket aan HBO-studenten te bieden. Dit hoopt hij te bereiken door opheffing of fuseren van kleine opleidingen en zo te komen tot opleidingen met minimaal 600 studenten. De plannen zijn mede ondertekend door minister Braks (landbouw en visserij) die onder andere verantwoordelijk is voor de R.M.T.S. en de R.H.S.T.L. in Boskoop. Laatstgenoemde heeft ± 380 studenten en voldoet dus als HBO-opleiding niet aan de nieuwe norm. Daarom zijn al onderhandelingen gestart om te komen tot een vorm van samenwerking of fusie met andere scholen. R.H.S.T.L., H.B.C.S. (Velp) en S.T.O.V.A. (Wageningen) zouden volgens de voorstellen tot een krachtige H.A.O. (Hogere Agrarische Opleiding) moeten fuseren, te vestigen in midden/oost Nederland (bijvoorbeeld Wageningen), waardoor samenwerking met de Landbouwhogeschool mogelijk wordt. Voor- en nadelen van zo'n operatie zijn nog niet duidelijk maar vaststaat dat als de plannen doorgaan, de R.H.S.T.L. uit Boskoop zal verdwijnen.

(Gedeeltelijk overgenomen uit artikel van J. Meurs uit de Rappe Rasser van 3-10-'83.)

Op verzoek van de redactie heeft de heer A. v.d. Graaf zijn herinnering aan zijn schooltijd als leerling en als leraar op papier gezet.

DE JAREN 1930 - 1931

=====

Toen men mij vroeg om wat te vertellen van mijn schooljaren uit die tijd, dacht ik eerst: "Dat is al zo lang geleden, daar weet ik niet veel meer van". Maar toen ik er eens voor ging zitten, kwamen toch allerlei beelden voor mijn geest, waarvan ik er hier een aantal wil verhalen.

De school stond in die tijd aan het Reijerskoop; de Valkenburgerlaan was er nog niet en de enige toegang was over een hoog boogvormig bruggetje met houten planken erop, die bij sneeuw en ijzel zó glad waren dat men, zolang er geen as of zand op gestrooid was, zich als een alpinist aan de leuning omhoog moest hijsen.

De school was in die tijd tweejarig en werd druk bezocht, reden waarom er net tevoren vier nieuwe grote lokalen waren aangebouwd. Er waren vier eerste klassen, elk met 20-25 leerlingen. Eén was de Hollandse waarin ik zat, en drie waren "Indische" waarin speciaal de topische cultures werden onderwezen. Deze leerlingen hadden zes morgens in de week school en werkten 's middags bij een leerpatroon in de kwekerij behalve op zaterdagmiddag.

De tweede klas bestond uit één Hollandse en twee Indische klassen, deze leerlingen hadden vijf middagen school en werkten zes morgens in de kwekerij.

De directeur, de heer Moerlands, was al een oudgediende. Het was een kleine man, maar met een groot gezag, zowel onder de leraren als onder de leerlingen. Stiekem werd hij "ome Chris" genoemd. Hij voegde eens een nieuwe jonge leraar, die met een zware tas vol boeken naar school kwam, toe: "Zo, zit jouw wijsheid in die tas? Je kunt het maar beter in je hoofd hebben"!

De directeur gaf zelf de lessen in Boomteelt en begon iedere les met de zin: "Boomteelt is het telen van bomen en bomen zijn winterharde houtgewassen", zodat deze regel diep in ons geheugen werd gegrift.

In die tijd waren er nog geen rubberlaarzen en droeg men, bij nat weer, in de kwekerij, boven de vetleren schoenen zgn. beenkappen van hard leer tot kniehoogte. Een andere stereotype uitdrukking

van de directeur was nu: "Het zijn niet allen boomkwekers die hoge kappen dragen. Maar de schouw kunnen ze niet besturen". De schouw is een platboomd vaartuig, waarmee het varen inderdaad een behoorlijke oefening vraagt.

Toch kon de directeur heel vaderlijk met de leerlingen omgaan. Ik herinner me dat eens een leerling (natuurlijk van de Indische kant) aan hem vroeg of hij vrijdagavond al naar huis mocht en dus de praktijk op zaterdagmorgen verzuimen. Het was in september en heel mooi weer! Ome Chris vroeg hem: "Zo en wat wou je dan gaan doen"? De leerling had een z.i. goede smoes verzonnen en zei dat hij de tuin van zijn ouders wilde gaan besproeien tegen ongedierte. "Zo, en waarmee wilde je dan gaan besproeien"? "Eh .... met carbolineum meneer". "Zo, dan lijkt het me beter dat je hier blijft" en daarmee was het gevraagde verlof geweigerd. De teleurgestelde leerling informeerde bij zijn klasgenoten wat hij verkeerd had gezegd en toen bleek dat carbolineum een zeer krachtig winterbestrijdingsmiddel is en dat bebladerde planten er beslist niet tegen kunnen.

Andere leraren uit die tijd waren o.a. de heer Bünnemeier, die natuurkunde gaf. Hij gaf heel prettig les en was een echte heer tot in de toppen van zijn vingers. Dat kon niet gezegd worden van de heer Ignatius die bodemkunde en bemestingsleer gaf en die sommige leerlingen in de klas ongezoeten uit kon schelden. Hij maakte Boskoop onveilig op een zware motorfiets met zijspan, merk "Indian". De heer Bleeker gaf tuintekenen. Hij had blijkbaar een hekel aan de plaatselijke bevolking, want wanneer, tijdens de tekenles, een van de Boskoopse leerlingen ruzie maakte met een ander, dan sprong Bleeker gewapend met een tekenhaak er op af, onder de uitroep "schurftige Boskoper".

In die tijd maakte de - later bekende - dendroloog B.K. Boom zijn moeilijke start als jonge leraar. Hij schreef toen de eerste uitgave van zijn bekende boek "De Nederlandse Dendrologie" en probeerde de determinatietabellen op ons, leerlingen, uit. Ik heb later altijd gezegd dat het zo'n goed boek geworden was omdat wij voor hem alle moeilijkheden en fouten hadden opgezocht.

Een probleem van het chronische geldgebrek van de leerlingen: de crisis, in 1929 begonnen, sloeg toen hard toe. De kwekers konden hun leerlingen niet veel betalen en ook bij vele ouders ging het

niet goed, ook in de tropen niet.

In die tijd had een zekere Colla een uitdragerijtje bij de brug en daar werden nogal eens "overtollige" spullen verpatst, om aan wat geld te komen. Soms pakte dit verkeerd uit. Zo had eens een leerling een heel mooi colbertjasje daar verkocht en Colla hing dat in de etalage. Laat nu de moeder van die leerling in Boskoop komen en het jasje daar zien! Zij informeerde bij Colla en daarna zwaaide er wat voor haar zoon!

De leerlingen van Boskoop moesten in Indië concurreren met die van de Tropische Landbouwschool van Deventer. Deze laatsten waren theoretisch beter, maar de Boskoopse leerlingen hadden praktijk, vooral in het oculeren en enten en dat gaf ze vaak toch een voor-sprong.

De Hollanders gingen vaak een paar jaar in het buitenland werken om het vak en de taal te leren en connecties voor de latere handel op te bouwen. Daarna werden sommigen boomkweker, anderen gingen bij het Rijk of gemeenten werken of werden tuinarchitect. Maar vrijwel allen bewaren prettige herinneringen aan hun studietijd in Boskoop en beamen de woorden van het Arborilied:

"Arboricultura dat is onze band
Daarin zijn wij één, ongeacht rang of stand".

A.J. v.d. Graaf,
een geit uit de jaren 30

Onderstaand epistel is afkomstig uit het jubileumnummer van het "Orgaan van Arboricultura" van november 1948. De auteur is helaas onbekend.

TOEKOMSTDROOM VAN EEN GEIT OF DE R.T.S. OVER 50 JAAR

=====

Onze R.T.S. bestaat thans 50 jaren. Hoe zullen wij haar vinden bij haar eeuwfeest?

Stappen wij in gedachten in onze atoomwagen.... Een druk op de groene knop links en een uranium-atoom rolt in de cylinderkop, een druk op de rode knop rechts, het atoom wordt gesplitst, boemmm! Uitstappen, R.T.S. Boskoop.

Wij dribbelen met onze oude beentjes de spiegelgladde glazen treden van de hoofdingang op van het enorme gebouw, geheel uit glas, staal

en bakeliet. Aan de met aluminium versterkte poort worden we door een robot-man, plaatsvervanger van dan wijlen-Bekker, ontvangen. Hij brengt ons naar de kamer van Directeur Uraniacobi, leraar in de atoomkundige botanie, in onze oude ogen nog een broekje, door wie wij, oud-leerlingen van 1948, allerhartelijkst (als dat begrip dan nog bestaat) worden ontvangen. De Directeur leidt ons persoonlijk rond en wijst ons in de leraarskamer op het apparaat, dat de leerlingen bij het vertellen van smoesjes doorlicht en ontmaskert en op een z.g. "Pak-voor-de-broek-machine", die in de plaats is gekomen van het "Zaterdagmiddag-terugkomen".

Een sirene kondigt het einde van het tweede lesuur aan en op hetzelfde ogenblik vliegen alle deuren open en rennen de leraren, gezeten op door electromotoren aangedreven lessenaars de brede gangen op om zich naar het lokaal van het volgende lesuur te begeven, waarna de deuren automatisch dichtklappen. "Geen seconde gaat op deze wijze verloren" zegt de Directeur.

We worden voorgesteld aan Dr. Bikinifica, onderdirecteur, leraar in aard- en maankunde en hartstochtelijk voorstander van de Atomische School in de Economie en gaan dan een kijkje nemen in het scheikundelokaal.

Boven de ingang daarvan zien wij een groot schilderij, voorstellende een oud, zeer geleerd uitziend heer met lange donkere baard. Met vreugde herkennen wij hier onze vroegere leraar, ir. Harmsen, die, naar ons door de Directeur bevestigd wordt, één der grootste geesten van zijn tijd op het gebied der botanische chemie is geweest.

In het scheikundelokaal wordt met kortsachtige haast gewerkt met atomen, electronen en ionen. Speciale apparaten beschermen ons tegen de dodende stralen. Duizelig volgen we onze gids naar de roltrap. Vóór we het beseffen, zijn we boven en stappen één der vele lokalen binnen. De leraar, wiens naam wij helaas niet verstaan en die we dus maar meneer Dinges zullen noemen, toont ons de geheel glazen lessenaars, waardoor het spieken met briefjes vanzelf tot het verleden behoort. Ook de radio-spiekapparaten, die nog enige tijd zijn gebruikt, zijn onmogelijk geworden, terwijl dictaphoons, in alle lessenaars aangebracht, onmiddellijk elke voorzeg-poging op de leraars-lessenaar signaleert. Meneer Dinges toont ons de gummihand, die onmiddellijk elke overtreder vanuit de lessenaar door middel van een draai om de oren tot

rede brengt, terwijl ons verder het bestaan van sterke robotmannen wordt onthuld, die na een druk op de desbétreffende knop, de bandieten de klas uitsmijten ....

De proeftuin, die we daarna bezichtigen, is natuurlijk eveneens geheel aan de tijd aangepast en is uitgegroeid tot een park, dat veel gelijkenis vertoont met "Kew Gardens" uit de dagen van de heer Harmsen. Complexen bakken en kassen, voorzien van atoom-energische verwarming zien wij, waarin de vreemdsoortigste planten, waarvan wij in "onze dagen" niet konden dromen, worden gekweekt. Een keur van robot-mannen is hier bezig met veredelingsproeven e.d. en Dr. Uraniacobi stelt ons voor aan de chef van deze ploeg, die wegens zijn buitengewone verdiensten op het gebied van de habitus der katjesdragers en tevens ter ere van ons bezoek het reeds in onze tijd beroemde hoedje van de heer Harmsen op zijn stalen hoofd draagt. Het alpinomutsje blijkt te zijn vermaakt aan de leider der chemische afdeling. Op de terugweg worden wij getroffen door de in steen gehouwen trekken van de heer Zwartendijk, geplaatst op een groot gazon. Helaas moeten wij de motoren-afdeling, eens de droom van de heer van der Graaf voor een volgend bezoek houden, want Dr. Uraniacobi moet weer les gaan geven .....

3. Arbori historie

INLEIDING

=====

De Amerikaanse schrijver Sherwood Anderson moet eens hebben gezegd: "Ik begin te denken dat de ware geschiedenis van het leven niet meer is dan de geschiedenis van momenten".

Een terugblik op driekwart eeuw Arboricultura leert hoe waar dit is. Vanaf het prille begin van de vereniging is een golfbeweging merkbaar geweest met onvermijdelijke ups and downs. Moeilijke tijden met geringe belangstelling voor het verenigingsleven maakten plaats voor hoogtepunten rond jubileumfeesten. Nu Arbori het 75-jarig bestaan viert hopen we dat opnieuw van een hoogtepunt zal worden gesproken.

Als een vereniging een dergelijke hoge leeftijd bereikt heeft, gaan de gedachten vanzelf uit naar het ontstaan, de groei en de bloei op weg naar haar huidige vorm. Op de komende bladzijden zal, dank zij veler medewerking, daarvan een en ander duidelijk worden.

1898 - 1923

=====

Na een tweetal "valse starts" vond in 1908 de daadwerkelijke oprichting plaats van een leerlingen- en oudleerlingenvereniging waaruit later Arboricultura zou voortkomen. Uit vroegere jubileumuitgaven kan worden opgemaakt dat al in 1899 door leerlingen van de eerste cursus een debatingclub werd opgericht. Dat gebeurde in overleg met de toenmalige directeur die voor de samenkomsten een avond per week een schoollokaal beschikbaar stelde.

Zodoende konden voordrachten op tuinbouwgebied worden gehouden "om de kennis der leden te vermeerderen" en de leerlingen werd meteen de gelegenheid geboden, zich te oefenen in het voeren van het woord in het openbaar.

BLIJVEND CONTACT VOOR OUD-LEERLINGEN

Gezien het succes van het eerste eindexamenfeest ontstond het plan, gelegenheid tot blijvend contact te scheppen door oprichting van een bond. Op 28 maart 1900 werd dus de Bond voor Oud-Leerlingen opgericht met als doel: "Het bestendigen van vriendschapsbanden en bevorderen van de belangen van oud-leerlingen en school". Deze bond hield, volgens het jaarboek van 1905 31 leden tellend, van tijd tot tijd vergaderingen met voordrachten en besprekingen op tuinbouwgebied, maar helaas volgde al in 1906 de opheffing wegens gebrek aan medewerking.

LEERLINGENVERENIGING

Op 3 december 1908 werd in de melksalon van Stolker na een enkele bespreking besloten tot de oprichting van een leerlingenvereniging. (Hoera!) Het initiatief hiertoe werd genomen door Kareltje Perk, Jan Niemeyer en Henri Roeters van Lennep. Zelfs nu nog wordt van "Kareltje" gesproken, op grond van het kleine postuur van deze oprichter.

In de eerste jaren was de naamloze club uitsluitend een gezelligheidsvereniging waarvan aanvankelijk alleen de leerlingen van de eerste klas lid waren. Op initiatief van de heer S.G.A. Doorenbos sloten zich al spoedig ook tweede klassers aan. Na een interne reorganisatie werd de naam van de nieuwe vereniging in september 1910 "Vereniging voor Leerlingen en Oud-Leerlingen van de Rijks Tuinbouwschool Arboricultura". De naam was bedacht door de toenmalige directeur ir. Chr. Moerlands. De vereniging verwierf op 15 februari 1911 koninklijke goedkeuring.

"Dikwijls denk ik nog terug aan die gezellige soos-avonden in de "melksalon van Stolker", soms gevolgd door een rondgang met gitaar en trommen door het dorp, waar dan de "gehele Boskoopse politiemacht", bestaande uit de agenten Heymans en Lubbers, in touw kwam, en waarop soms een proces-verbaaltje volgde."

(K. Perk, Gedenkboek 1948)

De activiteiten omvatten eenmaal per week een sociëteitsavond en verder lezingen over zaken op vakgebied. De voetbalvereniging B.V.V. met Boskopers en Arborianen, onder wie Niemeyer en Roeters van Lennep, werd in het seizoen 1908-1909 kampioen van de competitie.

Aanvankelijk draaide de nieuwe vereniging redelijk: in 1911 had ze 45 gewone en twee ere-leden, twee jaar daarna zelfs 79 gewone leden en 24 donateurs. Op 31 januari 1913 werd Nico Weyer tot voorzitter van het hoofdbestuur gekozen; een naam die ook later nog vaak wordt genoemd. Toen er al op 2 december 1914 een opvolger moest komen deelde de scheidende voorzitter mee dat de vereniging de volgende dag zes jaar zou bestaan en in die tijd ook zes voorzitters had gehad. Hij sprak de hoop uit dat de gekozen voorzitter Ten Hoove nu eens zes jaar achtereen zijn functie zou waarnemen!

Voetbalvereniging B.V.V., Arborianen en Boskopers met Jan Niemeyer (3) en Henri Roeters van Lennep (6); medeoprichters van Arboricultura.

1. Hooftman, 7. Loggers, 9. Schrabak, 11. H. Roeters van Lennep, 12. Brey, 13. Godding, 14. Kareltje Perk, 15. Han Allard, 17. J. Niemeyer, 19. Mees, 20. Bouwman, 21. Ilken.

DIEPTEPUNT

Jammer genoeg nam mede door de mobilisatie van Nederland tijdens de Eerste Wereldoorlog de belangstelling voor het verenigingsleven af. Op 7 maart 1916 werd een dieptepunt bereikt: aan alle leden en begunstigers werd een circulaire toegezonden met de mededeling dat Arboricultura voorlopig op non-actief werd gesteld. Deze in-actieve periode heeft ongeveer zeven jaar geduurd. Pas tegen de viering van het vijftienjarig bestaan van Arboricultura dat samenviel met het zilveren jubileum van de school kwam de vereniging weer tot leven.

1923 - 1938

=====

Een feest is bij uitstek een gelegenheid, een vereniging weer nieuw leven in te blazen. Dat gebeurde dan ook in 1923 toen Arboricultura haar vijftienjarig bestaan vierde. Nico Weyer trommelde een hoofdbestuur bij elkaar en begon voortvarend aan de voorbereiding van het feest. Helaas zijn daarover geen bijzonderheden bewaard gebleven. Wel mag verondersteld worden dat het een aanmoediging was, het verenigingsleven weer te activeren.

Na een inzinking in 1916/'17 nam in 1925/'26 het aantal leerlingen van de school toe, onder meer door de oprichting van de zogenaamde Indische cursus. Dank zij deze toename en het actieve bestuur steeg ook het aantal Arborileden.

De directeur van de school, ir. Moerlands, was ook de belangrijkste ledenwerver voor Arboricultura. De aanmelding van een aspirant-leerling geschiedde meestal door diens vader/voogd en aan het eind van zo'n gesprek, bracht de heer Moerlands vaak ook Arboricultura ter sprake. "Met zo'n aanbeveling van de directeur moest die vereniging wel wat betekenen", dacht dan de vader of voogd en meldde zijn zoon/pupil meteen maar aan als lid voor Arboricultura.

1924, examenklas.

Achterin, van links naar rechts: Ben Ter Kuile, Jaap Warmer, Eddy Duurentijd, Bredee en Bataaf Rosbergen.

Midden: Jaap v.d. Lek, Kees Bulk, Van Gennep.

Voorste rij: Adr. Guldermond, Piet Hardijzer, Henk Uittenboogaart, Bas Mossel en Bolland.

FEESTEN

Bij het dertigjarig bestaan van de school, samenvallend met het vierde lustrum van Arboricultura in 1928, werd weer uitgebreid geëvierd, naar alle waarschijnlijkheid in Hotel Klaassen, maar bijzonderheden zijn niet bekend.

Overigens werden niet alleen voor school en vereniging jubilea gevierd, ook aan jubilea van personen die in schoolverband een functie vervulden werd aandacht besteed. Zo was de heer J.W.E. Ebbinge in 1930 25 jaar lid van de Commissie van Toezicht van de R.T.S. Ter gelegenheid daarvan organiseerde Arbori een feestavond

in Hotel Klaassen. Het programma daarvan is afgedrukt op blz. Het zilveren jubileum van onze vereniging en het 25-jarig bestaan van de R.T.S. werd in het najaar van 1933 gevierd, ook weer in Hotel Klaassen. In dat hotel, "de zetel" of "het huis" van Arboricultura werden ook de wekelijkse sociëteitsavonden gehouden. Er werd dan gebiljart, gekaart en gepraat onder het genot van een drankje, een term die toen overigens nog niet werd gehanteerd. Van de consumpties moet men zich niet al te veel voorstellen, zeker niet in vergelijking tot de huidige tijd. De leerlingen, zeker die van de "Hollandse cursus" hadden weinig geld te besteden: met het werk dat ze zes halve dagen per week bij een boomkweker verrichtten, verdienden ze hoogstens f 2,50 per week. Een borreltje, een pilsje of een kop koffie kostten elk ook maar een kwartje, maar velen hadden zelfs daarvoor geen geld en haalden, als de bediening even niet oplette, de klontjes uit de op tafel staande suikerpotten en aten die dan op.

De tuin van Hotel Klaassen met de ober Hendrik Meppeling (links) en zittend de heer Klaassen sr., de eigenaar.

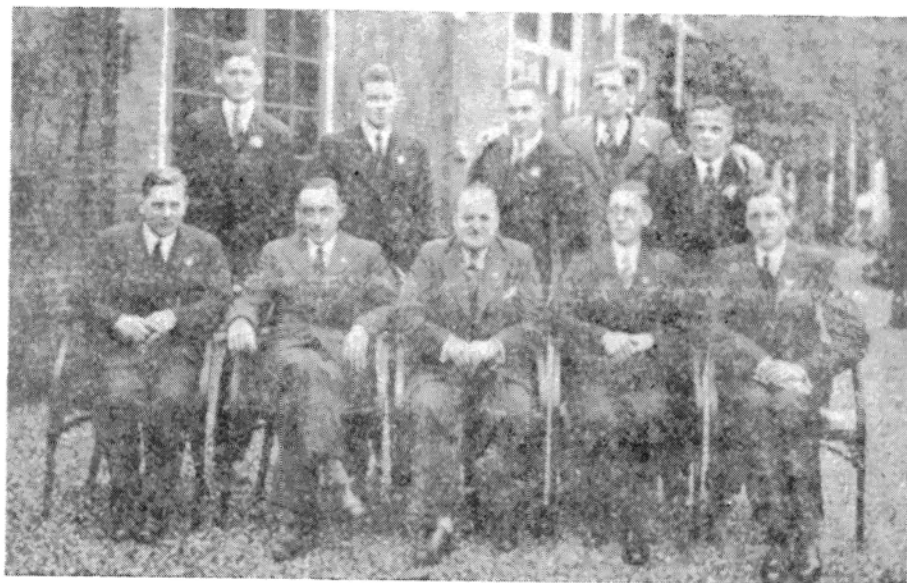
De "Indische" jongens hadden heel wat meer armslag. Hierdoor konden zij zich betere en dus duurdere sigaretten veroorloven. Ze gedroegen zich over het algemeen brutaler, ook op sociëteitsavonden, maar velen stonden ook bekend om hun charme. Ter illustratie zijn de bijdragen van Jan Jaski en Jaap Hage hierbij afgedrukt (r.blz 49,52). Op sociëteitsavonden konden boeken uit de bibliotheek van Arbori worden geleend: van tijd tot tijd werden voordrachten gehouden op vakgebied. Lezingen als die van B. Lemkes en H. Roeters van Lennep zullen de ouderen zich wellicht nog herinneren.

Het feest in 1938 ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de school en het zesde lustrum van Arbori werd gevierd in gebouw Flora (bij het station, waar nu de fabriek van Mulder is gevestigd). Van dit feest zijn veel bijzonderheden bewaard gebleven; met de voorbereidingen werd al een jaar tevoren begonnen. In dit boekje zijn het programma van de festiviteiten en een deel van het verslag, zoals dat verscheen in het gedenkboek afgedrukt (zie blz. 45/48).

Het was een uitgebreid feest dat zelfs over twee dagen werd uitgesmeerd. De eerste dag stond in het teken van Arboricultura, de tweede had een meer officieel karakter met een bezoek aan het gemeentehuis en een feestdiner. Hieronder volgen enkele passages uit het verslag, opgenomen in het in 1939 verschenen gedenkboek.

STABIEL BESTUUR

Vanaf 1929 stond Arboricultura onafgebroken onder voorzitterschap van Nico Weyer († 1948), vanaf 27 april 1933 bijgestaan door Theo Brans, die toen tot secretaris werd benoemd. Onder hun leiding heeft Arbori de grote feesten van 1933 en 1938 georganiseerd. In 1932 deed ir. E.E. Harmsen zijn intrede op de school. Ook hij heeft zich zeer verdienstelijk gemaakt voor Arboricultura, met name voor de onderlinge band tussen leraren en leerlingen.

Het bestuur van Arboricultura (1938):

V.l.n.r. zittend: J. den Hengst, Th. Brans (secr.), N. Weyer (voorz.), C. van Groos (penn.) en T. Klumper (allen van het hoofdbestuur).

Staande: J.P. van Voorst van Beest, W. Nolet, A.J. Slikker, L. Wijchers en P. van Dongen (allen van het leerlingenbestuur).

1905 FEESTAVOND MET BAL 1930

TER GELEGENHEID EN TER EERE VAN HET

25-JARIG JUBILEUM VAN DEN HEER J. W. E. EBBINGE,

ALS LID EN VOORZITTER VAN DE COMMISSIE VAN TOEZICHT,

op WOENSDAG 12 MAART 1930, in Hotel KLAASSEN

===== AANVANG 8 UUR =====

PROGRAMMA

OPENING

„ARME RIJKEN”, Blijspel in 1 bedrijf van Nono

PERSONEN:

HUBERT RENNIE DE FORGERON . . . R. VOS	SMIT, vriend van GERARD . . . . . D. EVERSE
MARIANNE, zijn Vrouw . . . . . C. RADER	JHR. FRITS DALENHOUT v. MEERVOORT
ELIZE, hun Dochter . . . . . J. VAANDRAGER	P. SILLEVIS
GERARD, hun Zoon . . . . . A. v. RAMSEORST	DOROTHEA, de Diensthode . . . . N. HOOFMAN

□ PAUZE □

„EEN BOOTTOCHTJE”, Blijspel in 1 bedrijf van H. v. Esmond

PERSONEN:

EMMA . . . . . J. VAANDRAGER	FRANK . . . . . R. VOS
------------------------------	------------------------

INTRODUCTIEKAARTEN verkrijgbaar à f 1.—

bij de heeren M. BOERMA, B. Colijnstr. A 8 en E. VAN EERDE, Dorpstraat O.Z. 7

GEDURENDE HET BAL GELEGENHEID TOT SOUPEEREN à f 3.— PER COUVERT, ZONDER DRANKEN

Hiervoor zich op te geven uiterlijk 10 Maart aan bovengenoemde heeren en in Hotel KLAASSEN

Uit het "Gedenkboek der Rijkstuinbouwschool te Boskoop 40 jaar"
=====

DE REUNIE

Nadat in den prillen ochtend een kranslegging had plaatsgevonden op den doodenakker in Reijerskoop om al degenen te eeren die op eenigerlei wijze verbonden waren geweest met de School, kwamen om 11 uur van den 23en Nov. de reünisten in het oude stamhuis, Hotel Klaassen bijeen.

Wat was het een blijde verrassing elkaar weer te zien na zōoveel jaren. Waren er daar niet aanwezig die men in geen geval verwacht had? Eén die men in Jamaica waande, een ander die men stellig in een "pub" op den grooten weg van New York naar Chicago had gedacht. Van één wist men toch stellig dat hij in de Gouwe was gewaaid! Van een ander dat hij zijn leven zou slijten in de prairiën van de Vereen. Staten.

DE KOFFIEMAALTIJDEN

Hoe gezellig waren de maaltijden. Zoo gezellig dat de hooge oomes bleven, ofschoon het werk hen elders riep. Men frischte elkaars geheugen nog eens op. Vertelde van klasgenooten die men plotseling en toevallig had ontmoet. Deed verhalen over verrassende ontmoetingen in het buitenland. De Indische lui spraken van de tropen-nachten, van de koperen ploert en de rimboe! En de tafel van Klaassen deed men alle eer aan, ja, eigenlijk te veel eer!

DE FEESTAVOND

Aan den avond is een fakkeloptocht met muziek voorafgegaan. De feestelijke stemming werd op deze wijze ook aan Boskoop meege-deeld en vooral de jeugd genoot van zoo'n extra buitenkansje. Het doel was de School 's avonds in een zee van licht te hullen heeft een deel der Boskoopers en zeker vele oud-leerlingen een traan in 't oog doen springen.

Het glanspunt van den feestavond was ongetwijfeld: het hoor- en kijkspel van Piet van Dongen. Bij uitzondering noemen we hier een naam omdat het samenstellen van het stuk wel heel veel tijd zal hebben gekost. De medewerkers aan de onderdeelen zij tevens een

woord van lof gebracht. De redevoeringen laten we zwemmen. Er heerste een prettige geest; hoe kon dit ook anders; hier heerschte de jeugd en de ouderen werden óf meegesleept óf zagen het aan met een lachtend oog!

DE RECEPTIE

Zoo groot was de toeloop dat de zaal propvol was. Er werd gesproken over het heden, over het verleden en over al degenen die hun verdiensten voor het onderwijs hadden gehad.

Van heinde en verre daalden de felicitaties neer. Waren we niet allen even onder den indruk toen daar zelfs uit Bandoeng en Medan telegrammen kwamen, dat een aantal oud-leerlingen waren bijeengekomen om de herdenking mee te vieren?

Zij die de receptie bijwoonden zullen zich zonder twijfel gelukkig hebben geprezen, dit niet verzuimd te hebben.

DE MAALTIJD

Laten we vaststellen dat er veel en met veel hartelijkheid gesproken is. Over (tuinbouw)geiten die geen schapen waren, over "jongens om dicht te binden", over grijze kinderen, over Oome Christiaan, ja waarover eigenlijk niet? Er is gezongen: van het blijde rijk der vreugd. O, die boomen en heesters, wat is er feitelijk niet gezongen? En wat is er vakkundig gegeten: een sortiment uit den Proeftuin, gedistilleerd in het Laboratorium, staal omzetten, Boskoopsche producten van omstreeks 1880, om een paar gangen van het menu te noemen!

"Woorden verwaaien op de winden". Ook deze woorden, al zijn ze tijdelijk vastgelegd op papier, zullen vergeten worden maar de herinnering aan de geslaagde feesten zal niet spoedig worden uitgewischt.

1898

1938

PROGRAMMA

der Feesten ter gelegenheid van het

VEERTIG-JARIG JUBILEUM

der

RIJKSTUINBOUWSCHOOL

— te BOSKOOP —

op 23 en 24 November 1938

PROGRAMMA

Woensdag 23 November:

- 11.— uur: **Ontvangst der Reunisten** in het oude stamhuis van „Arboricultura” Hotel KLAASSEN. Welkomstwoord van den Voorzitter. Hernieuwing van oude vriendschapsbanden.
- 12.30 uur: **Gezamenlijke Koffietafel** in Hotel Klaassen.
- 14.30 uur: **Bezoek aan de School** met ontvangst door het schoolbestuur. Overdracht van een tegelomlijsting om de gedenkplaat, door oud-leerlingen aangeboden bij het zilveren jubileum.
- 19.— uur: **Fakkeloftocht** met muziek, onder welwillende medewerking van de Muziekvereniging „Harmonie Excelsior”.
- 20.30 uur: **Feestavond met bal** voor genoodigden in de groote zaal van het Gebouw „Flora”.

Donderdag 24 November:

- 11.— uur: **Officieele ontvangst** door het Gemeentebestuur ten Raadhuize.
- 13.— uur: **Gezamenlijke Koffietafel** in Hotel Klaassen.
- 14.30 uur: **Receptie** in een der zalen van Hotel Klaassen met toespraak van den Directeur-Generaal van den Landbouw.
- 19.— uur: **Feestmaaltijd** in Hotel Klaassen.

Het Hoofdbestuur van „Arboricultura”,

N. WEYER, Voorzitter
Th. BRANS, Secretaris

Herkenningsteekens.

Hoofdbestuur en Bestuur afd. Leerlingen: Bestuursinsignes.

Commissies:	Ontvangst	strikje groen-wit
Orde en Fakkeloftocht		„ groen
Controle Feestavond		„
Logies en informatie		„ oranje
Pers		„ wit
Decoratie en versiering		„ oranje-groen
Tooneel		„ oranje-wit

INLICHTINGEN

- a. **Gezamenlijke Koffietafels.** In Hotel Klaassen is gelegenheid voor het gezamenlijk gebruiken van den koffiemaaltijd voor den prijs van f 0.75 per maaltijd, bestaande uit: Verschillend Brood, Ham, Rosbief of Gehakt, Vruchten, Koffie. (Foi niet inbegrepen). Opgave voor deelname **uiterlijk 21 November** aan den secretaris.
- b. **Feestavond.** Het programma hiervoor wordt aan de zaal verstrekt. Avondkleeding is wel is waar gewenscht, doch niet verplicht. Voor genoodigden is een beperkt aantal introducties op naam beschikbaar. Deze zijn **uiterlijk 16 November** bij den secretaris aan te vragen met opgave van namen en woonplaatsen der introduce(e)s. Het Bestuur behoudt zich in bepaalde gevallen het recht voor deze te weigeren zonder opgave van redenen.
- c. **Receptie.** Zij, die hierbij het woord willen voeren, worden verzocht zich van te voren op de sprekerslijst te laten inschrijven.
- d. **Feestmaaltijd.** De prijs per couvert is f 4.— (zonder dranken en foi). Opgave hiervoor **uiterlijk 21 November** aan den secretaris met toezending van het bedrag à f 4.— aan den penningmeester C. VAN GROOS, Biezen 5, Boskoop. Postrekening 192952. (Dranken en foien na afloop met het personeel te verrekenen).
- e. **Logies.** Een groot aantal reunisten wordt verwacht. Men doet daarom goed tijdig logies te bespreken. De commissie voor logies zal zich gaarne hiermede belasten. Opgave **uiterlijk 21 November** aan den secretaris. Een beperkt aantal reunisten kan gebruik maken van de gastvrijheid, aangeboden door enkele belangstellende Boskooische ingezetenen. Hiervoor is spoedige aanmelding zeer gewenscht.

In te zenden aan den Secretaris Th. BRANS, Biezen 70, Boskoop.

Ondergeteekende verzoekt voor hem te reserveeren:

- A. plaatsen voor koffiemaaltijd 1ste dag.
B. plaatsen voor koffiemaaltijd 2de dag.
C. plaatsen voor feestmaaltijd à f 4.—
D. personen logies 23 November à f 2.75 in Hotel Klaassen*
24 November à f 2.25 in Hotel „Neuf”
à f 1.50 bij particulieren, ontbijt inbegrepen.

- E. plaatsen vrij logies bij Boskooische ingezetenen 23 November*
F. introducties voor den feestavond ten name van 24 November*

Woonplaats:

Het bedrag Feestmaaltijd heb ik overgemaakt aan den penningmeester.

Naam en adres in blokletters: Handteekening:

*Doorhalen wat niet verlangd wordt

Voor 21 November inzenden

Voor 16 November inzenden

DE BETERE PERIODE VAN 1933 - 1937

Nog lang zou de echo van onze "Wandaden" naklinken bij het Hoofdbestuur dat met de brokken zat.

Het was het roemruchte leerlingenbestuur van 1935-'36, bestaande uit Jur Wolthers, secr., Joop Zuyderhoff, penningm., Hans van Zoelen, comm. en Theo Klumper, biblioth., dat de volgende prestaties leverde: oprichting en twee jaren vullen en publiceren "CULTOR" kennis-making nieuwe leerlingen: aardbeien fuif met slagroom op muren en mensen. Dat was 8 juli 1935 en na afloop werd de beruchte nachtwandeling gemaakt met naakt-zwemmen (stel je voor in het Boskoop van toen!) in de poel van S.X. Schortinghuis en in Bodegraven waar we naartoe wandelden (ja, ja, jongelui, we waren toen geen luie jongens!) een onderhoud met het Comité van Spiritusdrinkers.

Inmiddels hadden wij op 18 februari 1935 een tentoonstelling gehad van al die gebruiksvoorwerpen die je tegenwoordig in het Museum vinden kan. We hadden een lezing van een koffieplanter N. de Ligt gehad op 25 februari.

En heel erg belangrijk voor ons, op 15 maart 1935 was de eerste "Cultor" verschenen. Ik citeer uit de 7e want de andere heb ik niet meer. Er stond o.a. dat Cultor aan de afdeling Leerlingen behoorde en dus een illustrator (sic!) van de gebeurtenissen in en om de R.T.S. was. Maar ook dat het onder de auspiciën van Arbori stond. Met alles wat hieraan verbonden is, stond er nog bij. Dat betekende waarschijnlijk dat kas-tekorten naar Theo Brans werden afgeschoven. Ach, wat heeft die goede vriend met ons slechte tijden beleefd. Het was uiteindelijk helemaal niet zo beleefd. Maar de Nederlandse taal heeft nou eenmaal verrassingen en verassingen.

We hadden nog een lezing van de beroemde B. Lemkes. En een heel erg goede greep was op 20 mei de "Indische Avond". Dat was een unicum voor Boskoop. Javaanse dansen en folklоре op het toneeltje van Hotel Klaassen. Groot festijn volgde op 11 juli met een R.T.S.-revue die klonk als een klok. Jan van Niel Schuren, die we later nooit meer hebben kunnen vinden, was de auteur en regisseur. Van dat laatste moet u zich niet teveel voorstellen want met knapen als Jur van Voorst, Hans van Rees e.d. heb je niet veel te regisseren. Het was een onbezorgde wilde tijd ondanks voortdurend gebrek aan geld en de crisis in de sierteelt.

Het allergrootste plezier hadden we met de "Hoestbui", een oude Ford-bus waar steuntrekkers mee naar de werkverschaffing werden gebracht (o.a. de auto-baan Utrecht-Den Haag) en die wij konden op-

kopen voor f 50,-. Daarmede maakten we met enkele frisse afgestudeerde geiten een fantastische tocht door Nederland in augustus 1936. Op zichzelf een jongens-boek waard.

In die dagen zou een moderne enquête hebben uitgewezen dat het merendeel van de Indische Afdeling, dus de "Planters-Opleiding", bevolkt werd door een zeer speciaal type mens: Hij droeg de drie HHH's op de rug: Help Hem Haastig. Meestal met pijn en moeite 3 klassen HBS of MULO, maar na nogmaals te zijn blijven zitten, zochten de hopeloze ouders of ouder voor hun lieveling een kortstondige, niet te moeilijke beroeps-opleiding. Dat was de R.T.S. in Boskoop. Deventer's koloniale Landbouwschool vergde wat meer aanleg voor theorie. Boskoop was praktisch ingesteld en dan had je nog Frederiksoord, maar dat was meer voor zelfbestuivers geloof ik.

R.T.S.-ers waren zeer welkom in Indië als er werk was, want ze waren praktischer ingesteld dan de Deventenaren en konden, waarschijnlijk ook daardoor, erg goed opschieten met de bevolking. Staande op de bibitan (kwekerij) in Sumatra bij een plantdag (200 ha. tegelijk met 800 mensen, dat vergde wel wat organisatie en zweetdruppeltjes) moest ik op een mooie morgen toen de zon op kwam (we begonnen altijd om 5 uur v.m.) denken aan de wijze woorden van directeur Moerlands bij de boomteeltlessen: "Als je gaat verplanten jongens denk er dan om dat je die niet te diep en ook niet te ondiep plant, hē jongens, puff puff." We lachten erom of vielen in slaap, maar toen bleek de wijsheid.

We kwamen in die tijd dus met de drie H's op de rug naar de R.T.S. en volgens Moerlands bleven de drie H's ook staan tot je in Indië was, dan werd het "Houdt Hem Hier" als je een baantje had.

"Ja jongens," zei hij dan, puff puff uit zijn riekende pijpje, "dan gaan ze hier vandaan met de potomobielen en kijk: na zes jaren rijden ze bij me voor in een automobiel. Dus doe je best...."

En de eerste vraag herinnert zich nog iedereen: "Wat is boomteelt jongens?" Iedereen zat zich uit te sloven: winterhard, houtige gewassen enz. Nee dat was allemaal fout: De boomteelt was de teelt van bomen en wat bomen waren daar zouden we het elders wel over hebben.

Het was in de tijd dat ir. Harmsen op school kwam en uiteraard, als jong broekje het mikpunt werd van de Indisch-gasten, want dat was, in die jaren Paul Schell, Hans van Rees, Huug Scholten en ik zei de gek, een schitterende bende onvolwassen gein-ponems. Maar het ging eerlijk en zonder geweld, al kwamen er stankwolken, ziekten, plagen en zelfs muziek aan te pas om de strafzittingen op zaterdag te rechtvaardigen.

Bij B.K. Boom kochten we veel foto's van zijn tochten om een vol-
doende voor biologie en plantenkennis (namen) te krijgen, nadat op
een kwade dag de naambordjes waren verwisseld. Maar zelf haalde hij
het uit om de Boskopers te pakken op 1 april met een nieuwe variant,
samen met tuinmeester Van den Broek geloof ik. Dr. Boom kon het dus
wel vergeten bij de sombere kwekers uit die dagen.

Ach, we kunnen nog wel een dag of wat doorvertellen en doen dat mis-
schien ook nog wel eens, maar het heeft slechts zijdelings met Ar-
bori te maken uiteraard. Het leerlingenbestuur van die dagen was
er op uit om de jongens wat bij elkaar te houden omdat ze toch al-
tijd min of meer in kliekjes uiteen vielen na schooltijd. 'Cultor'
moest daartoe dienen; dat lukte wel in 1935-'36. Eerlijk gezegd
verbaasden we ons wel een beetje over het succes van 'Cultor,' want
we moesten ze verkopen om de kosten te dekken.

En we verdienden bij de baas maar een rijksdaalder per week, dus
veel extra-zakgeld was er niet. Behalve bij de Indische mensen, die
konden nog wel eens wat helpen. Het verschil in levensstandaard was
1 op 3, schat ik.

We hadden weinig contact met die beste mensen uit het Hoofdbestuur:
Ballego, Theo Brans, Weijer, Den Hengst. Het waren allemaal prima
mensen maar ze hadden ook hun werk en kwamen niet al te vaak bij-
een met ons. Maar ik moet nu toegeven dat we aan die communicatie
veel te weinig hebben gedaan en ik zou de huidige studenten (zo
mochten wij onszelf niet noemen!) willen adviseren om de oud-stu-
denten-afdeling weer op te richten en het contact met het werkende
gedeelte van de afgestudeerden aanmerkelijk te verbeteren: op die
manier komt men te weten wat de mogelijkheden zijn; wat de eisen
zijn. Het is voor mij een onbegrijpelijke zaak dat Arbori Cultura
de lijntjes naar het bedrijfsleven en overheids-beroepen heeft laten
vallen door de afdeling oud-leerlingen niet in stand te houden. Het
is nota bene een drijfanker om de vereniging populair en in stand
te houden; dus meer leden te krijgen, dus meer activiteiten te ont-
plooiën. En vaak mensen aan baantjes te helpen.

Maar wie ben ik?

Oud-voorzitter leerlingenbestuur 1935-1936

JAN JASKI

(nog steeds met drie H's)

1935, 11 juli.
Hotel Klaassen, examenfuif.

NOGMAALS DE DERTIGER JAREN

=====

Er is veel veranderd sinds de dertiger jaren. In wezen leefden we in een andere wereld en bezochten een andere school al is de naam niet veranderd.

In de schoolbevolking speelden toen de "Indische jongens" een grote rol, tegen wie wij Boskopers als "zonen van het oude volk" (volgens Ignatius) hoog opzagen. Ze waren gemiddeld jaren ouder dan wij, rolden merkwaardig schuin toelopende sigaretjes, leken bijzonder vertrouwd met dolken en messen en gaven in vertrouwelijke ogenblikken hoog op van hun sexuele ervaringen, opgedaan in tropische nachten aan de rand van de kampong.

Velen van hen waren op andere scholen al mislukt, anderen hadden al gevaren. Ze waren in niets te vergelijken met ons, die vers van de MULO soms al op vijftienjarige leeftijd op de harde banken aan het Reijerskoop terecht waren gekomen. Indrukwekkend was het vele geld

waarover de donkere jongelui beschikten: vijftwintig gulden zakgeld was toen meer dan het gemiddelde inkomen van de kostbazen die blij waren hun een kamer te kunnen verhuren.

Nederlandse leerlingen van elders kwamen dikwijls naar Boskoop nadat ze bij een andere onderwijsinstelling weinig succes hadden gehad. Na een haastige heestercursus konden ze altijd op de tuinbouwschool terecht; zodoende was de schoolbevolking een merkwaardige mengelmoes van jongelui, van wie velen de weekeinden in Boskoop bleven. Ze droegen met zwier de groenfluwelen schoolpet, waren populair onder de Boskoopse meisjes, bezochten trouw de maandagse soosavonden en speelden een belangrijke rol op uitvoeringen en bals van de plaatselijke verenigingen. Daar toonden ze zich meesters in het pakken van een onbeheerd borreltje van de kist achterin de zaal en ervaren in het bietsen van geld en meisjes.

De streng gehandhaafde discipline met betrekking tot de tuinpraktijk maakte dat de leerlingen hun halve schoolleven in de kwekerij doorbrachten. Waren ze bovendien nog bij de baas in de kost dan leidde dat dikwijls tot sterke banden; het kosthuis was het terrein waar twee werelden onderling contact maakten en waar men veel van de ander leerde.

Bij een terugblik valt nu pas de geweldige tegenstelling op tussen de stevig drinkende, met vrouwen ervaren Indische jongens, die ukelele speelden, platen van Duke Ellington draaiden, een boksbeugel bezaten, konden dansen, blote tijdschriften lazen en Parijse ansichten aan de muur prikten ten opzichte van de bazen die met hun gezinnen in traditionele christelijkheid rondom het harmonium leefden. Toch was er onderlinge waardering: hechte vriendschappen blijken nog bij elke reünie.

Ome Chris, scherp waarnemer en ouderwets zedenmeester, regeerde met ijzeren hand, ook buiten schooltijd. Wie ooit een meisje op zijn kamer had gehad en ome Chris kwam het te weten, was verloren voor de school. Tikkend met zijn wandelstok ging de in onze ogen al oude heer door Boskoops dreven en luchtte dan zijn, de avond tevoren opgedane kennis door bijvoorbeeld op te merken: "Zeg vriend, aangezien jij je in de liefde al gedraagt als een grote vent kun je nu wel eens een dubbele bak op het bord tekenen."

Toen ir. Harmsen zijn intrede in de school deed, zag hij er zō jong

uit dat een van de Indische jongens, die nog geen les van hem had gehad, in de gang familiair zei, in de veronderstelling een medeleerling te zien: "Zo, jij bent ook een ouwe". Later leerden we hem kennen als een aardige vent, vriendelijk en jongensachtig en ik ben blij met het contact dat ik sindsdien met hem heb gehad.

Een van het oude volk:
Jaap Hage (1933)

1938 - 1948

=====

Ook na de viering van het dertigjarig jubileum bleef de vereniging actief. In 1939 werd waardig afscheid genomen van directeur ir. Chr. Moerlands. Dr. E.F. Jacobi werd als zijn opvolger verwelkomd. Intussen ging het verenigingsleven zijn gewone gang met de hierboven al genoemde sociëteitsavonden. Hoogtepunten waren de fuiven, één aan het begin van het schooljaar, de zogenaamde najaarsfuif, één rond Kerstmis en één rond Pasen, telkens wanneer de rapporten waren uitgereikt. Hoogtepunt was de eindfuif na de examens, waar de geslaagden feestvierden en de gezakten trachtten de tegenslag te vergeten.

Schaatswedstrijd, v.l.n.r.: onder andere Dick van der Kolk, Jan de Jager, Joop Nieuwersteeg en Kees Voorhoeve.

TELOORGANG HOTEL KLAASEN

Hotel Klaassen, zo lang verzamelpunt voor de sociëteitsavonden, moest in 1939 wijken voor plannen met betrekking tot de aanleg van de provinciale weg Gouda-Alphen ad Rijn, maar samenhangend met de Tweede Wereldoorlog werden de werkzaamheden daaraan al gauw stilgelegd. Bij de voortzetting bleken de plannen gewijzigd zodat Hotel Klaassen voor niets was afgebroken.

OORLOG

Toen de Duitsers ons land bezetten, veranderde er aanvankelijk voor Arbori niet zo veel, maar later betekende de invoering van een reeks avondklokken met wisselende tijden een aanzienlijke beperking van de activiteiten. Financiën en faciliteiten waren ook al niet toereikend om een bloeiend verenigingsleven mogelijk te maken.

Gedurende de oorlog nam het aantal leerlingen van de school, officieel althans, enorm toe. Jongelui die tuinbouwonderwijs volgden, werden namelijk als tuinbouwers beschouwd, op grond waarvan ze een "Ausweis" kregen, dat ze vrijstelde van verplicht werken in Duitsland. Dit gold ook voor leerlingen in de voorpraktijk, die overal in Nederland kon worden vervuld.

Zodoende was het de heer F.W. Vijgen, de toenmalige onderdirecteur, mogelijk, veel jongelui in de "gevaarlijke leeftijd" in de voorpraktijk op te nemen. Hij vatte zijn taak uiterst serieus op en voerde ingewikkelde inspectietochten uit, om na te gaan of alle betrokkenen ook echt hun taak vervulden.

Het grote aantal leerlingen viel niet op doordat ze verspreid over het hele land werkten, maar om te voorkomen dat de Duitsers toch de dubbele bodem zouden ontdekken, werden op de school en in het gemeentehuis de leerlingenarchieven vernietigd.

Ondanks alles hadden toch nog wel wat activiteiten plaats, zoals de traditionele voetbalwedstrijden tegen de toenmalige plaatselijke club Boskoopse Boys of elftallen uit omliggende dorpen, bridge drives en avonden van de Krontjongclub, waarvan de leden van Indische afkomst waren.

Een Boskoopse weet zich nu nog te herinneren dat ze met haar vriendinnen in de Nieuwstraat ging wandelen, waar toen veel leerlingen in de kost waren. De Indische jongens speelden dan op hun gitaren, gezeten voor de open ramen of op de stoepen.

Arboricultura werd door de moeilijke oorlogsjaren geloodsd door de voorzitters H.G. Dekens en A.N. Ballego, in nauwe samenwerking met secretaris Brans. De vereniging hield zich rustig om geen aandacht te trekken.

In het laatste oorlogsjaar werd geen les meer gegeven. De steeds legere magen, de voortdurend vernieuwde uitgaansverboden en de ongemakken van de plaatselijke bezetting maakten overal een eind aan.

NIEUW LEVEN

Nadat in augustus 1945 de lessen weer waren hervat, kon ook Arboricultura langzamerhand weer het normale verenigingsleven hervatten. Tijdens de algemene vergadering van 18 februari 1946 nam de heer Th. Brans het voorzitterschap op zich en betrekkelijk kort daarna werd begonnen met de voorbereidingen voor het grote jubileumfeest dat ter gelegenheid van een halve eeuw school en veertig jaar Arbori in 1948 zou worden gehouden.

FRAGMENTEN UIT EEN TUINDAGBOEK VAN EEN LEERLING 1939-1940

Donderdag 7 maart:

Vandaag hebben we Acer stammetjes gerooid; deze stammen zaten nog in de hal, de baas nam eerst een riek, doch hiervan brak een tand, daarna werd een schop gebroken, doch toen hebben we ze met een breekijzer één voor één losgebroken, toen was het vier uur, daarna hebben we ze in de schouw gezet en naar de kas gevaren. De vaargeul hadden we al opengebroken, toen we de schouw haalden, zodat het nu gemakkelijk ging. Typisch is, dat de planten aan de noordkant véél vaster zaten dan aan de zuidkant, dit komt doordat op de zuidkant de zon geschenen heeft en al staat de wereld op zijn kop, bij ons schijnt de zon nooit uit het noorden.

Vrijdag 10 mei:

Vannacht zijn we om vier uur wakker geworden van het lawaai dat de vliegmachines veroorzaakten, terwijl de ruiten rinkelden van het schieten. Eerst dachten we dat het een oefening was, doch al

spoedig werd door de radio bekendgemaakt, dat Duitsland Nederland, België en Luxemburg had aangevallen.

Dinsdag 14 mei:

14 Mei zijn er hier ook vliegmachines boven geweest die granaten hebben laten vallen op enkele kwekerijen aan de Biezen. 's Avonds werd bekendgemaakt dat Nederland, behalve Zeeland, zich overgegeven had.

Vrijdag 7 juni:

Vandaag is het precies vier weken geleden, dat Nederland in oorlog kwam. Vanmiddag heb ik weer in de hoek weer Japanse Azalea's geknipt, in de Azalea's zitten allemaal kleine vlezige bolletjes, soms is het eerste deel een gewoon blad, soms zit hij ook op de tak. Deze "galletjes" moeten er zoveel mogelijk afgebroken worden, want als dat niet gebeurt, wordt de plant bijna helemaal zo. Later heb ik nog Rhodo's helpen rooien, deze moesten verpoot worden, daar de meesten op het veld van eer waren gevallen, zodat hier en daar nog een levende plant stond, nu worden ze ergens anders tussen gepoot.

ARBORI IN DONKERE TIJDEN

=====

Het verenigingsleven bleef goed, ondanks de druk van de oorlog. Het bestuur van die tijd, waarvan ik voorzitter was, had niet de bedoeling alleen een paar stoelen te bezetten, maar wilde de vereniging nieuw leven inblazen.

Zoals bij vele schoolverenigingen waren er maar weinig werkelijk betalende leden. Ons eerste streven was dan ook, de hele school lid te maken van Arboricultura en onder allerlei leuzen is dat, met twee of drie uitzonderingen, gelukt.

Naast het bestuur waren er ook een toneel- en een sportcommissie. Er werden geregeld wedstrijden gehouden, zoals voetballen tegen de plaatselijke verenigingen, hardlopen, waarvan bijgaand fotootje wel aangeeft hoe groot het enthousiasme was en waarvoor directeur Jacobi het startsein gaf.

Deelnemers aan de hardloopwedstrijd (1942-1944).

Wat het toneel betreft, Kloris en Roosje werden in authentieke klederdracht opgevoerd en bij het afscheid van ons bestuur werd in Romeinse uitmonstering een klassiek stuk uit de tijd van Marcus Antonius en Brutus uitgevoerd.

De belangstelling voor deze evenementen was groot, ook van de zijde van de leraren. Wel was onze kas altijd erg wankel en moesten allerlei acties helpen, die te spekken. Grote steun hadden we van de leerlingen tuinarchitectuur die prachtige tekeningen maakten die we huis aan huis verkochten. Ook verzorgden ze de decors voor toneelstukken en prachtige raambiljetten om de Boskopers op onze uitvoeringen attent te maken.

We vonden dat er een band moest worden gelegd tussen de toenmalige Koloniale Landbouwschool in Deventer en onze school, daar we toch eigenlijk collega-scholieren waren. Een onderlinge voetbalwedstrijd werd in Deventer gespeeld; we gingen grandioos met 7-1 ten onder. Bij een oud-bestuurslid stond nog een prachtige beker van jaren terug die als wisselbeker werd ingezet. Een suggestie voor de nieuwe generatie, deze weer terug te winnen!

Al deze activiteiten waren niet mogelijk geweest zonder de steun van directeur en leraren en uiteraard het hoofdbestuur van Arbori.

Elke gezonde en verantwoorde activiteit van onze zijde werd gesteund; de leraren verleenden zonder uitzondering hun medewerking. Helaas ging bij de brand in Hotel Neuf onze soos verloren (het hotel is op dezelfde plaats weer opgebouwd). Wim Kat sprong toen vanaf het balkon over de straat in de Gouwe om zich te redden.

De brand in de soos.

Naast legale activiteiten organiseerden we ook clandestiene fuiven op afgelegen boerderijen. De laatste, die tevens de grootste zou zijn geworden, was ons bijna noodlottig geworden. Dergelijke activiteiten werden door de bezetters niet geapprecieerd; het was tenslotte oorlog.

Uit het bovenstaande mag niet worden afgeleid dat het nog niet zo slecht was in Boskoop; dat was het wél. De druk van de oorlog en bezetting deden zich voelen. Het voedsel was op de bon en het verblijf in de kosthuizen was als gevolg daarvan minder zorgeloos dan in normale tijden; men moest zich aanpassen. Vooral de leerlingen wier ouders of naaste familieleden in Japanse kampen zaten, hadden het moeilijk. Daarnaast bepaalde het risico, door de Duitsers te worden opgepakt en het feit dat je altijd op je hoede moest zijn voor plotselinge razzia's, de omstandigheden waaronder in die tijd moest worden geleefd.

Dat we toch nog vele activiteiten ontplooiden lag daaraan dat we ermee leerden leven. De verachting voor de Duitse bezetting, die zeker ook in ons toenmalige leerlingenbestand leefde, was voor ons aan aansporing, actief te blijven.

Fr. Kok,
voorzitter leerlingenbestuur 1942/'43

Onderstaand stukje is op verzoek van de redactie geschreven door de heer C. Slijkhuis, leerling in 1945-1946 en lid van de Arboriband, "The Merry-Goats" genaamd.

"THE MERRY-GOATS"

=====

We schrijven 1945. De Tweede Wereldoorlog is achter de rug en de ergste roes van de bevrijding voorbij. Onze klas zou in het nieuwe schooljaar 1944 van start gaan, doch door het optrekken van de bevrijdingslegers, werd de school gesloten en gingen we pas, als vermeld, in 1945 aan de slag.

De leeftijden in de klas liepen nogal wat uiteen. Er waren knapen die de ULO (nu MAVO) of HBS (nu HAVO) net achter de rug hadden, doch er waren er ook bij, die in het bevrijdingsleger hadden gezeten, of in het verzet.

Ik herinner me nog, dat we één- of tweemaal per week de schooltuin door moesten om de materialen te leren kennen voor het toelatingsexamen, waarbij dan uit België een sergeant met jeep en chauffeur kwam, die in uniform bezig was zijn plantenkennis op te doen, om dan aan het eind van de middag weer te vertrekken naar zijn legeronderdeel.

Door vijf jaar gedwongen stil zitten, was in die tijd iedere Nederlander vol energie en "Arboricultura" werd dan ook gelijk bij het begin van het schooljaar weer op poten gezet en floreerde al vrij snel, met tal van activiteiten.

Eén van die activiteiten was het oprichten van een schoolband die de fraaie naam van "Merry-Goats" (vrolijke geiten) kreeg. In de twee jaar dat deze band bestond is er hier en daar in de bezetting nog wel eens een wijziging aangebracht. Degenen die er van het begin tot eind inzaten waren: Frans Wellink (accordeon), Ad Vermeij

(viool), Elly den Boon (zang) en ikzelf (piano). Elly was geen studente aan school, maar had naar ik meen verkering met een van de leerlingen. In die twee jaar hebben we twee tot drie drummers versleten, waarvan de namen mij ontschoten zijn. Wie ik me nog wel herinner is de eerste drummer die we hadden, nl. Klaas Rosbergen, een oud-leerling van de school. Klaas was een fantastische drummer en kon de meest grandioze drumsolo's ten beste geven na het nuttigen van een dosis Schiedams vocht. Wij speelden niet alleen voor Arboricultura-festijnen, die er in die tijd meerdere per jaar waren, doch ook in kroegen voor partijen en "oranje" feesten, alsmede voor de Nederlandse militairen. Als wij 's avonds voor de militairen moesten spelen, werden we 's middags na schooltijd door militaire voertuigen opgehaald en 's nachts na het optreden weer keurig thuisgebracht. Het was altijd weer een indrukwekkend gezicht. De bandleiden al in keurig kostuum op school zittend, instrumenten in een leeg schoollokaal opgeslagen en na afloop van de schooldag op pad, met de drietonniers van het leger. Meestal waren er twee wagens, één voor de bandleiden en één voor de instrumenten. Goed herinner ik me nog een optreden in Woerden. Het was die dag bitter koud. We hadden lekker gespeeld en na afloop nog even wat nagezeten. Ad, Frans en ik moesten nog het financiële gedeelte regelen met de betaalmeester en zaten daarvoor in een kantoortje. Toen alles was geregeld en wij buiten kwamen, bleken de auto's te zijn vertrokken. Achteraf hebben we de verklaring gekregen. Doordat het in die drietonniers aardedonker was, kon je elkaar niet zien. Toen de chauffeur vroeg of iedereen er was, kreeg hij een bevestigend antwoord en vertrok richting Boskoop. Daar stonden we dan.

Er was geen mogelijkheid voor vervoer, tot de andere dag. De oplossing voor ons probleem kwam van hogerhand, nl. "breng de knapen maar onder in de onderofficiersverblijven." Dit bleek een houten barak te zijn, met als verwarming een potkachelkje. Eén van de sergeants voorzag ons van dekens, en wel schrik niet, tien stuks per persoon! Wij begonnen ons in die slaapzaal uit te kleden onder veel boegeroep van de overige bewoners, die zoals de andere dag bleek, volledig gekleed en sommigen zelfs met schoeisel aan in bed waren gekropen.

Onnodig te vermelden, dat van slapen niet veel terecht kwam. Wij zaten er al over in hoe we de volgende dag op tijd in Boskoop zouden komen. Hierover hoefden we ons uiteindelijk toch geen zorgen te maken, want de andere ochtend hoorden we dat er een prinses

was geboren, en wel H.K.H. prinses Christina en waren we dus vrij van school. Na het ontbijt en enkele "oranjebitters" konden we dan, zoveel later als de bedoeling was, de terugtocht beginnen. Al met al is het een bijzondere leuke tijd geweest met veel optredens zowel voor Arboricultura als buiten school. Of er na ons nog wel eens een schoolband is geweest, is mij niet bekend, doch indien dit niet het geval is, doe ik bij deze een oproep aan de huidige lichting, om zoiets weer eens te starten. Talent zal er ongetwijfeld best zijn en het geeft een grote vol-doening en erg veel plezier.

Chris Slijkhuis
Paterswolde.

De Merry-Goats, v.l.n.r.: 1e en 2e onbekend, 3e Ad Vermeij, 4e Elly den Boon, 5e Chris Slijkhuis, 6e Frans Wellink, 7e onbekend. Op voorgrond met gitaar Huib Maris.

1946

====

Het was een mooi stelletje leerlingen in die dagen. De leeftijd varieerde van 16 tot 36 jaar. Velen kwamen zó uit de jappenkampen, gekleed in khaki-broeken en onduidelijke jasjes, ze rookten vreemd gevormde shaggies en ze wisten ieder afzonderlijk meer van "het leven" af dan de rest van de school bij elkaar.

Het was in de tijd van Ki'ii, Willemien en Mieke. Meer meisjes waren er toen niet op school, want de toenmalige directie vond meisjes op de school niet zo gewenst. Die moesten zich maar voorbereiden op het huwelijk en het moederschap. En wilden ze tóch, dan was er altijd nog Huis te Lande, waar uitsluitend grinnkend over werd gesproken.

Er was een strakke blauwe lucht, die derde Dinsdag in september 1946. Bij de ingang van de school stond dat wonderlijke stelletje van toen. Op de bovenste stoep stond Harmsen, die met 'n stem van een koloniale bataljonscommandant de namen van de nieuwkomers afriep.

Eerste les. Tuintekenen door Bleeker, een enigszins wonderlijke man, knorrig maar met een gouden hart. Als hij met waterverf bezig was plachtte hij de natte penselen aan zijn slapen af te vegen, hetgeen een regenboogeffect gaf. Hij was een man uit een voorbijgane tijd, die alleen maar in parken en grote tuinen dacht en de pest had aan stadstuintjes met minuscule vijvertjes ("Maggie de hond wel vasthouden, anders zuipt die 'm leeg"). De uitjes met Bleeker bestonden uit het gaan landmeten op een buitengoed in Bloemendaal. We vonden het allemaal geweldig ingewikkeld, dat geknoei met sjalons en hoogteverschillen en we waren blij als we 's avonds weer in de bus naar huis zaten. Laatste woord van Bleeker bij het uitgaan van de laatste les: "Nou tuig van de richel, 't is vijf uur, donder maar op"!

Tweede les. Plantkunde door Dr. Jacobi (nu directeur van Artis, geridderd enz.). Steevast werden we begroet met de woorden: "Zo dondersteentjes", waarna hij ons enige aspecten van de liefde uit de doeken deed door het nakomelingschap uit het huwelijk tussen een zwarte en een witte muis op het bord te tekenen. Zoveel zwarte, zoveel witte en zoveel grijze. Weet u nog? En dat was dan nog maar de F₁. De F₂ was nog veel ingewikkelder en kon niet op het bord.

Derde les. Economie door Vijgen. Enigszins droog in zijn lesgeven, maar dat kwam ook door de stof. Als onderdirecteur een ware vader voor de leerlingen, die ieder jaar weer kans zag om de Brabanders

en de Limburgers met Carnaval naar huis te laten gaan, hoewel de school gewoon doorging. Hij zorgde ook voor de praktijkadressen. En we kankerden er toen al over dat we zo weinig verdienden. Excursies stonden altijd onder leiding van Ir. Harmsen, die dan bij de bus op de leerlingen stond te wachten. We zijn nog eens naar Tegelen geweest waar we bij een boer in het hooi moesten slapen (meisjes op een apart zoldertje) en waar we zoveel kersen mee kregen voor de weg terug, dat we de pitten uit de bus spuugden. Ons lijflied onderweg was steevast het "Potje met vet", waar we bij het drieëndertigste couplet gewoon ziek van werden. Feesten deden we in het Verenigingsgebouw aan de Rozenlaan. Om drie uur 's nachts was het meest afgelopen en dan gingen we verder in "De Landbouw", waar we ook soos hielden. Het was de glorieijke Arboritijd, waarin de vereniging nog een (zeer goede) eigen band had "The Merry Goats" met o.a. Ad Vermey, hot-viool (dat was toen modern), Maarten Scheltema, trompet en Rein Mulder, banjo.

Het was de tijd waarin de fuiven met winst draaiden. Dat moest ook wel, want we kregen van het Hoofdbestuur f 50,- subsidie voor 'n heel jaar. We deden ook aan uitwisseling met andere scholen, zoals Warmond en "Huis te Lande", wat feesten betrof. Ik kan me nog goed herinneren, dat schrijver dezes met een collega was

uitgenodigd op het jaarfeest van "Huis te Lande". We kregen daar van de meisjes zoveel drank, dat we, met het naar-huis-gaan, prompt in een pas geplant tulpenbed reden en door een aantal Delftse studenten in rok, met auto en al er uit getild moesten worden.

Maar de tijd gaat verder! Jammer, dat we niet meer zó jong zijn.

Jan Tromp

CITATEN ONTLEEND AAN HET VERSLAG VAN DE FESTIVITEITEN IN 1948
TER GELEGENHEID VAN ARBORI's ACHTSTE LUSTRUM EN HET GOUDEN FEEST
VAN DE TUINBOUWSCHOOL, VERSCHENEN IN HET GEDENKBOEK VAN 1948.
=====

Een feestavond met bal na bleek in Boskoop onmogelijk, zelfs verdeeld over twee avonden, daar zodoende de feestvreugde zou worden versnipperd. Dus naar Gouda; de Schouwburg gehuurd met Zaal Kunstmin en bovendien de zaal van Sociëteit "Ons Genoegen".

Er waren meer moeilijkheden: koffietafel, diner, versiering, feestorgaan, contact met de pers, het gedenkraam, de fakkeloptocht en zeker niet als minste punt de opsporing van alle oud-leerlingen. Dit laatste geschiedde door de directie van de school, speciaal door amanuensis Bekker. Liefst 3.000 poststukken gingen hiervoor de deur uit.

De reünie was dubbele punt één. Enkele honderden reünisten verschenen met allerlei vervoermiddelen in Boskoop in het r.k.-verenigingsgebouw (nu Rozenburcht, red.) aan de Rozenlaan waar alles in orde was gebracht voor een waardige ontvangst. Veteranen uit 1898 en vlasbaarden uit 1948 maakten hier hun opwachting. Het werd een handenschudden zonder einde en een voortdurend herkennen van oude vrienden die allen op hun wijze de stormen van de laatste tien jaren over zich heen moesten laten gaan.

Voorzitter Brans opende een bijzondere vergadering van Arboricultura waarin ir. A.W. v.d. Plassche bij acclamatie tot erelid werd benoemd. Vlak daarna kwam ir. Moerlands binnen, wat magerder en ouder dan wij hem kenden. Een ware ovatie viel "Ome Chris" ten deel. Men juichte, beklom stoelen en zong: "Lang zal hij leven". Lachend en handen schuddend ging de oud-directeur door de zaal. Even later arriveerden ir. C. Staf en ir. Van der Plassche die ondanks drukke werkzaamheden in ons midden wilden zijn. Wij zagen

dr. Boom die nog steeds het onbreekbare horloge bezat dat hij soms spiekers naar het hoofd placht te werpen.
Na deze reünie vond een receptie plaats op het gemeentehuis van Boskoop. Sprekers waren o.a. burgemeester Verkerk, dr. E.F. Jacobi en ir. Staf.

PROGRAMMA DER FEESTELIJKHEDEN:

Eerste dag, 2 December:

- 11.00 uur: Aankomst en ontvangst in het verenigingsgebouw Rozenlaan.
- 13.00 uur: Gezamenlijke koffiemaaltijd in hetzelfde gebouw.
- 15.00 uur: Officiële ontvangst van de reünisten op het gemeentehuis, met aansluitend:
- 15.30 uur: Receptie in de raadszaal.
- 19.00 uur: Fakkeloptocht door Boskoop naar
- ± 19.45 uur: Arboritrein of bussentrein naar Gouda.
- 20.30 uur: Feestavond in de Schouwburg te Gouda.
Hierna groot bal in de aangrenzende zalen van Kunstmin en de Sociëteit „Ons Genoegen”.
Na afloop geregelde busverbinding naar Boskoop.

Tweede dag, 3 December:

- Vanaf 10.30 uur: Tentoonstelling van oude gebruiksvoorwerpen uit de omgeving van Boskoop, verzameld door de Museumcommissie van Arbori, in het Verenigingsgebouw Rozenlaan.
- Vanaf 11.30 uur: Open buffet.
- 14.00 uur: Bezoek aan de school met aanbieding van gedenkraam.
- 18.30 uur: Diner te Gouda. Punt van samenkomst Café „De Beursklok”, Markt, Gouda.

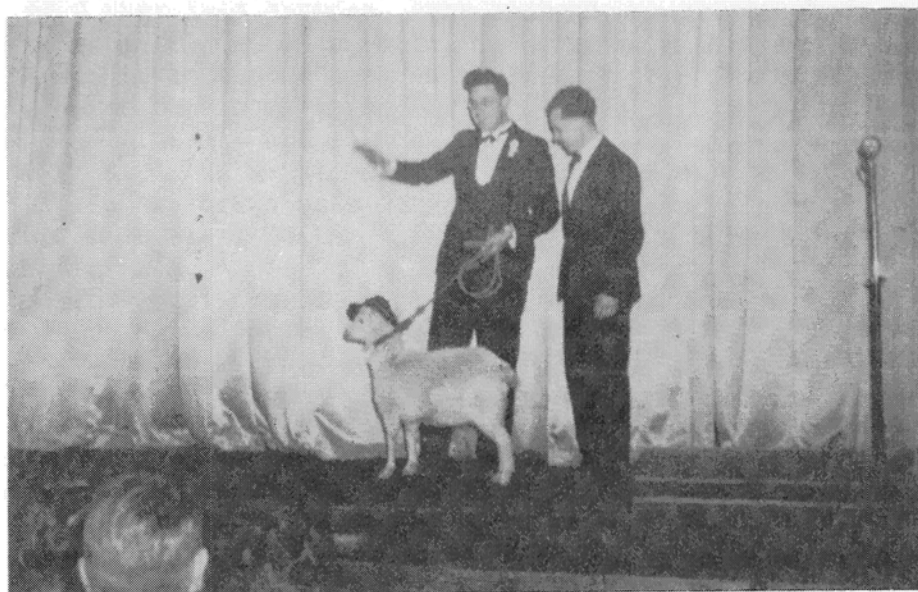
DE FEESTAVOND

We hebben ons laten vertellen dat het personeel van de Schouwburg in de veronderstelling verkeerde, een "avondje voor tuinders" mee te zullen maken, daarbij denkende aan heren in trui en zonder boord. Hoe groot was hun verbazing bij het grote aantal smokings en avondtoiletten!

De avond werd gevuld met de revue "Boomteelt is...", een feestshow, geschreven door de leerlingen Jaap Kempen en Frans van der

Vegte. Een glorieus resultaat van hard en ernstig werken. In berevellen gehulde Germanen blijken Boskoop te hebben gesticht na een onverantwoordelijk dobbelspel. De Boskoopse Dorpsstraat herleefde, compleet met de winkel van Jan le Grand en Hotel Klaassen, waar de vrolijke Boskoopse jeugd danste en twee kwekers zich ernstig bezighielden met het nut van de tuinbouwschool. We zagen leerlingen hier en in de tropen. Enkele goede balletten kwamen voor het voetlicht, waar "Droom van een Geit" met een bladerballet een grote revue waardig bleek te zijn. Als apotheose verscheen een bijna levensgrote tuinbouwschool op het toneel en intermezzo werd een jubileumlied gelanceerd dat luid werd meezongen, terwijl een levende geit het geheel opluisterde. Er volgde een echt onbezorgd bal waar de feestvreugde als champagne de feestgangers doortintelde. Jolijt van de bovenste plank.

J. Nieuwesteeg en J. Hage met een levende geit op het toneel tijdens het feest van 1948.

(Noot van de redactie: Het feest had bijna geen doorgang kunnen vinden daar de belastinginspecteur aan de deur van de schouwburg verscheen en eiste dat, voordat het feest zou beginnen, de vermakelijkheidsbelasting betaald diende te zijn. Voorzitter Brans loste dit zeer tactisch op door te vertellen dat in de zaal o.a. de burgemeester van Boskoop, de directeur-generaal van de Landbouw en vele andere prominente gasten aanwezig waren. Zo de zaal ontruimd moest worden, zouden ook deze vooraanstaande lieden teleurgesteld worden. Voor dit argument zwichtte de inspecteur en gaf uitstel; de kwestie werd de volgende dag afgehandeld.) Het was onwaarschijnlijk gauw vijf uur en de laatste bus ging veel te vroeg. In Boskoop nog even wat rumoer "op het durp" maar de brughekken werden, in tegenstelling tot vroeger, met rust gelaten. Toen werd het stil en ieder ging een haastig dutje doen in afwachting van de tweede dag.

Deze begonnen velen wat traag en met een ietwat zwaar hoofd na de zware entree van het feestmenu. Daardoor kwamen waarschijnlijk niet zo velen naar de tentoonstelling van het Boskoops Museum als deze wel verdiende. Het is jammer want de verzameling oude gebruiksvoorwerpen is zeker de moeite waard: ongeveer vierhonderd nummers oude gereedschappen, boeken, couranten en andere dingen uit het verre én meer nabije verleden zijn hier bijeengebracht. Waarschijnlijk konden vele feestgangers niet meer dan één dag blijven, waardoor deze dag meer in klein comité werd gevierd. In de namiddag vond de onthulling van het gedenkraam plaats. Dit bood Arbori aan en ontving hiertoe bijdragen uit achtentwintig landen.

Voorzitter Brans bood het raam aan en na een toespraak van dr. Jacobi werd het door de op-één-na-oudste leerling D.R. Wiegand Bruss en de jongste Roel Bulk onthuld. Na de plechtigheid recipieerde de directie van de school in de gastvrije directeurswoning; ditmaal ging het zonder toespraken! Deze receptie vormde een inleiding tot het diner dat in "De Zalm" in Gouda werd gehouden, dat heel gezellig verliep en weer tot de morgen duurde, een waardig slot aan een groots feest.

(Jaap Hage)

Op verzoek van de samenstellers van dit boek heeft de heer F. van der Vegte, nu wonend in Zuid-Afrika en leerling in de jaren '47-'49, zijn herinneringen aan Boskoop op papier gezet. Frans van der Vegte was samen met Jaap Kempen de schrijver van de revue "Boomteelt is..." die in 1948 tijdens de feestavond werd opgevoerd. Hieronder volgt zijn relaas:

ARBORICULTURA 1947-'49

=====

Herinneringen van een Indische geit.

Het waren maar enkele jaren van ons leven, daar in Boskoop. Het waren onvergetelijke jaren. Voor velen van ons waren het de jaren waarin ons leven richting kreeg.

De basis voor de kennis en ervaring die velen van ons gedurende onze loopbaan verzamelden, werd daar in Boskoop gevormd.

De samenleving in die jaren was bezig zich te herstellen van de gevolgen van de Tweede Wereldoorlog.

In een dorp als Boskoop was nog weinig te beleven, nadat de studieboeken dichtgeslagen waren. De financiële toestand van de meeste geiten was meestal zōdanig, dat de grote centra van ontspanning en vermaak buiten het bereik lagen.

Je kon natuurlijk wel op de fiets naar Den Haag of Rotterdam trappen, maar na een hele dag van lessen volgen en tuinen, bleef er niet veel energie over. Bovendien was de hoeveelheid huiswerk ook niet mis.

De meesten van ons liepen er niet de kantjes af, om de eenvoudige reden dat we het ons niet konden veroorloven.

De oorlog had een hap uit ons leven genomen, dikwijls was de schoolloopbaan onderbroken geweest. Daarom liepen in onze tijd vele "overjarige" geiten in Boskoop rond.

We moesten zo gauw mogelijk dat diploma halen en een baan zien te krijgen.

Toch was de behoefte om wat van onze vrije tijd te maken misschien groter dan in vroegere of latere jaren.

De meeste geiten vonden dat ze op elkaar aangewezen waren voor ontspanning na hard werken en studeren.

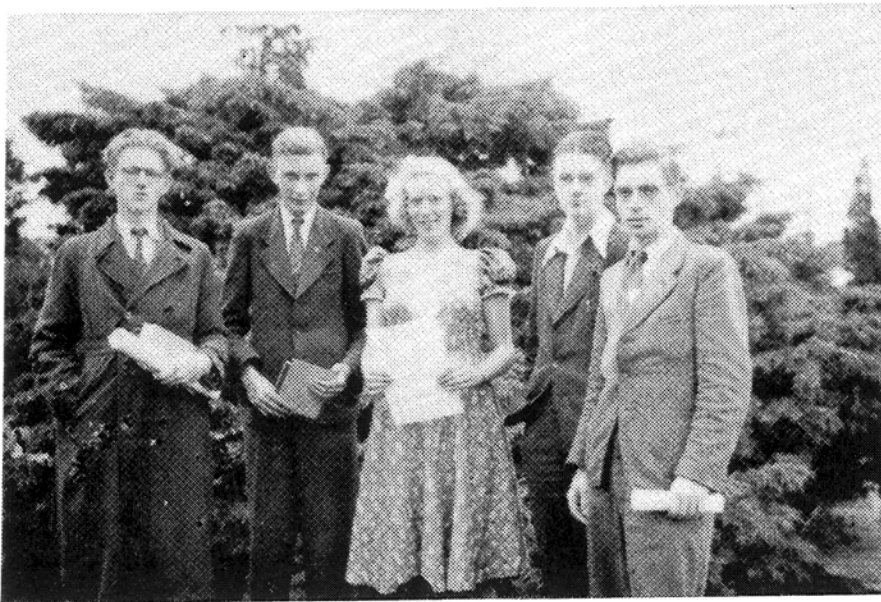
Er was in die jaren een opbloei van het verenigingsleven en ook Arboricultura werd weer actiever dan vroeger. Behalve het verzorgen van de traditionele bijeenkomsten en feestavonden in het café van Janssen had het bestuur van 1947 de opdracht om het

feest van 1948 te organiseren. De school bestond toen 50 jaar en Arboricultura had de rijpe leeftijd van 40 jaar bereikt. Er werd iets groots verwacht. Van alle kanten werd hulp aangeboden. Een zekere onrust was ook te bespeuren, in verband met de capaciteiten van het bestuur van Arboricultura.

Waarschijnlijk was deze twijfel aan onze vermogens de juiste aansporing om ons best te doen er een daverend feest van te maken. De deelnemers praten er nog over wanneer ze elkaar, soms na jaren, ontmoeten.

De deelnemers aan dat feest op 2 december 1948 waren o.a. de leraar-staf, de kwekersvereniging, de oud-geiten, de geiten, de hospessen en hospita's, de gemeenteraad, enz., enz. Allemaal met hun dames en/of familie. Kortom, het was heel Boskoop wat feestvierde.

Van de geiten van 1946-'49 had je twee variëteiten, nl. de Hollandse geiten en de Indische geiten. Want er bestond een Indische afdeling, speciaal voor de opleiding van planters in het toenmalige Nederlands-Indië, later Indonesië. We kregen onderricht in tropische cultures. De aspecten van koffie, thee, kina, rubber, oliepalm, suikerriet enz., werden min of meer uitvoerig behandeld in twee jaren.

Een groepje leerlingen van de Hollandse afdeling:
v.l.n.r.: Kees Oostrom, Martien Otto, Anita
Engelsman, onbekend, Batenburg.

Verder kregen we Maleis als verplicht vak. In die tijd was Maleis nog betrekkelijk eenvoudig. Later is de ontwikkeling tot de officiële taal van Indonesië snel gegaan en we zouden het er nu moeilijk mee hebben om ons behoorlijk te kunnen uitdrukken. Een tweede Indonesische taal was ook verplicht, maar je kon kiezen tussen Javaans en Soendanees, de taal die op West-Java word gesproken. Als je dacht dat je toekomst op West-Java lag, dan werd het dus Soendanees en als je aspiraties had om bijv. "suikerlord" te worden, koos je Javaans.

Samen met de Hollandse afdeling kregen we de algemene vakken, dus boekhouden, handelsrekenen, economie, tekenen, landmeten, Engelse handelscorrespondentie, boomteelt, planteziekten, plantkunde, enz. Ons jaar voorpraktijk was bij voorkeur op landbouwboerderijen. Er was toen nog geen sprake van praktisch werken in echte tropische cultures, bijv. in Afrika.

De verhouding tussen de Hollandse en de Indische geiten was over het algemeen goed. Vooral in het leerlingenbestuur van Arboricultura bestond een goede verstandhouding.

Omdat vele Indische geiten de ervaringen van de concentratiekampen achter de rug hadden, met soms aansluitend militaire dienstplicht, hadden ze een andere kijk op het dagelijks leven gekregen dan de meesten van ons, die het minder zwaar gekregen hadden.

Verwijten van hooghartigheid en meerderwaardigheidsgevoelens aan het adres van de Indische afdeling werden wel eens in de Hollandse afdeling gehoord, maar over het algemeen mocht het de goede stemming niet drukken. Bovendien had de Hollandse afdeling iets wat wij niet hadden en dus jaloers op waren, nl. meisjes.

Wegens de belangstelling die tegenwoordig bestaat voor allerlei aspecten van emancipatie, is het misschien interessant om te vermelden dat we toen verbaasd zouden hebben opgekeken indien het woord discriminatie in verband met studie en/of tuinwerk zou zijn gevallen. We behandelden de dames met respect, omdat we zagen wat ze presteerden en ook omdat er (helaas) maar weinigen in ons midden waren.

Tegenover de leraren was inderdaad verschil in houding, wegens reeds eerder genoemde redenen. Ze werden, op een enkele uitzondering na, niet gepest. Ten eerste waren de meeste leraren van een dergelijk gehalte, dat we het niet in ons hoofd haalden om het ook maar te proberen. Ten tweede waren we immers gekomen om zo gauw mogelijk dat diploma te halen.

De meesten van ons werden reeds aangenomen door de verschillende cultuurmaatschappijen voor uitzending naar Indonesië, nog voordat we het diploma in de zak hadden. Ik geloof niet dat we toen

voldoende beseften wat een voorrecht we genoten. Werkeloosheid bestond toen feitelijk niet.

De vraag rijst natuurlijk: "Wat heb je in je leven aan Boskoop gehad?" Even natuurlijk is het een persoonlijke kwestie. Ik heb er nu 34 jaar de tijd voor gehad om er over na te denken. Misschien omdat ik altijd in land- en tuinbouwrichting ben blijven werken na de Indonesische jaren, is mijn antwoord: "Ontzaglijk veel".

Twee maal is mijn loopbaan, na het plantersbestaan, direct en indirect, bepaald door de tussenkomst en invloed van medegeiten. Er gaat bijna geen dag voorbij of iets van Boskoop komt in de herinnering boven: stekken, bomen planten, schets maken van een proefuitleg, uitmeten van een afvoergreppel, verslagen maken van proeven, enz.

Soms vragen collega's verbaasd: "Hoe weet jij dat?"
"Leerden we in Boskoop."

Pretoria, september 1983

F.A. van der Vegte (1949)

Een leerlingenbestuur van?

1948 - 1958

=====

In deze periode hadden de leerlingenbesturen een moeilijke tijd doordat de vereniging erg krap bij kas was. De soos werd weinig bezocht en vrijwel elk jaar was een klacht van het bestuur dat er te weinig leden waren die wilden meehelpen, iets te organiseren. Alles moest van een klein groepje komen wat duidelijk niet de bedoeling was. Steeds werd geprobeerd, daar verandering in te brengen: dat lukte het ene jaar beter dan het andere. Ook werd geprobeerd meer mensen naar de soos te lokken, onder meer door de aanschaf van een ping-pong-tafel en biljart- en bridge-avonden te organiseren.

In juni 1953 werd door enkele bestuursleden een groot aantal praktijkleerlingen aan huis bezocht om ze iets over Arbori te vertellen en ze op te wekken, lid te worden. Er traden toen zestien jongens die in de voorpraktijk zaten, als aspirant-lid toe.

Arbori had een bibliotheek waarvan de bibliothecaris in het bestuur zat. In 1953 werd de boekerij gereorganiseerd en gecatalogiseerd.

In die dagen gaf Arboricultura het blad "Cultor" uit, een voorganger van de huidige "Trans". De redacteur had het moeilijk: weinig abonnees (het abonnement was toen nog niet opgenomen in het lidmaatschap) en nog minder kopy.

De ontgroening was toen nog verplicht; aan het eind daarvan gaven de eerstejaars een verbroederingsavond nadat de "zinkelingen" vele klusjes hadden opgeknapt.

SPORT

Er was altijd veel belangstelling voor volleybal in klasseverband; soms werd ook een jaar basketbal gespeeld. Veldlopen waren altijd een succes en in een strenge winter vonden schaatswedstrijden plaats.

LEZINGEN

Er werden ook lezingen gehouden; deze vonden plaats in de aula van het proefstation of in "De Landbouw".

Ontgroening op het toneel.

FEESTEN

Driemaal per jaar werd feestgevierd: Het najaars- of herfstfeest, het winterfeest en het eindfeest, elk ter afsluiting van een trimester of ter onderbreking daarvan.

De feestzaal werd dan enkele dagen tevoren door leerlingen versierd. Behalve de leerlingen werden besturen van verwante schoolverenigingen uitgenodigd, waaronder natuurlijk "Huis te Lande" uit Rijswijk. De uitnodiging aan de burgemeester werd in negen van de tien gevallen afgeslagen. Verder werden leraren met hun dames uitgenodigd.

Avondkleding voor de heren was niet langer verplicht maar er werd wel dringend om verzocht. Wie een smoking had of er een kon lenen, trok die dus aan.

Staand v.l.n.r.: Fons Toonen (met koetsiersjas), Nic. Kortekaas, Leo Bicknese, Leo Bicknese, Jan Rhader, H. Meyers, Akius Gerritsma, Jan Droesen. Zittend: Wim van Eijkern, Harmsen, Meindert Munning, Theo Schneider. 1953-'54.

Op de feesten werd eerst een toneelstuk opgevoerd, gevolgd door een bal waarvoor een bandje werd gehuurd. Bijna alle feesten gingen door, maar de voorjaarsfuif van 1953 werd in verband met de watersnoodramp in februari afgelast. In 1954 schoten de financiën tekort.

AFSCHEID EN WELKOM

Op 4 juli 1952 nam dr. Jacobi afscheid als directeur en in december 1953 kon directeur ir. C. Dorsman op een fuif als zijn opvolger worden verwelkomd. In 1957 vierde ir. E.E. Harmsen zijn zilveren jubileum aan de school en buiten zijn medeweten werd daar een groot feest van gemaakt. De geiten kwamen bij hem langs met een kar die ze van de schilleboer hadden geleend, maar daar deze zijn paard niet mee wilde geven, moesten de geiten de fraai versierde kar zelf trekken. De heer en mevrouw Harmsen zaten bovenop de kar en werden op deze wijze naar de feestzaal vervoerd.

Onderstaand verslag is overgenomen uit het orgaan van Arboricultura van april 1953.

DE RTS EN DE WATERSNOOD

Het begon op zondag 1 februari.

Toen 's middags tijdens de nieuwsberichten de ontstellende omvang van deze ramp tot ons begon door te dringen nam de RTS als eerste in Boskoop het initiatief tot daadwerkelijke hulp.

Omstreeks half vijf vertrokken veertig man met een Citosabus in de richting van de Krimpenerwaard. Na een halsbrekende rit over de smalle Lekdijk kwamen we via Bergambacht en Lekkerkerk in Krimpen aan de Lek. Het was een rit om nooit meer te vergeten.

Aan de ene kant het razende opgezweept water van de Lek, aan de andere kant de diepe afgrond van de polder en dan nog gedeeltelijk in het donker.

We begonnen met koffiedrinken maar werden spoedig gestoord door de opdracht, zandzakken te gaan vullen. Op het kerkhof was een opgehoogd gedeelte dat nog niet in gebruik was. Na ons, door het slopen van 'n hek, toegang verschaft te hebben, begonnen we in het aarde-donker zandzakken te vullen en vrachtauto's te laden. Ze waren bestemd voor een gat in de IJsseldijk bij Ouderkerk.

's Nachts werd de terugreis aanvaard die vlotter verliep dan de heenreis. Verder kreeg de RTS niet veel kans meer, aan het bergings- en reddingswerk deel te nemen, maar toen het eiland Rozenburg was drooggevalen hebben we daar onder leiding van diverse leraren en de Ned. Heidemij een week lang slag geleverd tegen kou, water en modder en daarbij een grote voorraad aardappelen geborgen. In de kale polders van vette klei die ruim een week onder ongeveer 1 meter zout water hadden gestaan, lagen geweldige aardappelkuilen waar op verscheidene plaatsen door de vloedgolf de koppen afgeslagen waren en de aardappels in massa's over het land lagen, vaak nog onder 30 cm water.

Ziedaar de grazige weiden waarop de geiten losgelaten werden.

G. Noordanus.

ONDERSTAANDE REGELS MAKEN DEEL UIT VAN HET VERHAAL "FEESTVIEREN"
OPGENOMEN IN HET FEESTORGAAN 1958. HET IS VAN DE HAND VAN
J.B.B. TROMP.

FEESTVIEREN

=====
Het valt waarachtig nog niet mee om een artikel bij elkaar te halen over de voorbereiding van ons feest. Maar als het begin er maar is, doet de schrijfmachine de rest zoals ik eens een journalist hoorde zeggen.

"Ik zit me voor het raam
Ontzettend te vervelen.
Ik wou dat ik twee hondjes was
Dan kon ik samen spelen."

Zo ongeveer dichtte Godfried Bomans. Verveeld heeft het bestuur zich echt niet bij de werkzaamheden want het was nog paktijd ook. Maar het meisje is dikwijls vóór de zaken gegaan. Eerst dan de bok. Onze naam is natuurlijk "geit", maar het bestuur was van oordeel dat aan een geit niks hartigs zat om uit te beelden. 'n Bok heeft horens en een vurige kop en leent zich beter als beeld. Dus 'n bok. Toen wilden we wel eens weten wat dat ging kosten. Eerst in brons maar dat was onbetaalbaar ondanks uw royale bijdrage en na veel gezocht kwamen we aan een bok in gewapend beton. Via een "relatie" kwamen we aan een beeldhouwer, T. Ordody. 't Ding was fantastisch. Het is voor de man nog een heel werk geweest om z'n opdracht uit te voeren. Eerst moest de bok helemaal in klei worden opgezet, toen ging de bok-van-klei in het gips en bij een betonfabriek werden deze gipsen mallen volgegoten met beton (eerst gewapend natuurlijk).

Tenslotte moest het arme beest nog bijgewerkt worden en gezuurd. Iedereen begrijpt dat zo'n deftige bok niet zomaar in het gras kon komen en dus moest er een voetstuk onder. Nou weet u misschien dat de school eigendom is van de gemeente Boskoop zodat indirect de gemeente het beeld krijgt aangeboden. "Voor wat hoort wat" zegt een goed Nederlands spreekwoord en dus vroegen en kregen wij van de gemeente een voetstuk. 't Is degelijk gemaakt, geheid, baksteen en beton van binnen en natuurlijk steen (flagstones) van buiten.

Over de fakkeloptocht is een klein mopje te vertellen. Hiervoor moet een vergunning worden aangevraagd en daar voorzitter Hardijzer van de fakkeloptochtcommissie geen Arboripapier had, diende hij zijn verzoekschrift in op papier van zijn firma. Grote hilariteit in het college van B & W toen een verzoekschrift werd

voorgelezen dat de fa. Willem Hardijzer en Co. voornemens was om op 12 december een fakkeloptocht te organiseren. Overigens loopt onze beroemde harmonie "Excelsior" voorop in de optocht en hopen we maar dat het mooi weer is, vooral gezien de majorettes. 't Is altijd jammer als mooie meisjes nat worden.

De lunch is in Florida en wat ik er zo van hoor wordt het prima. De drank is niet bij de prijs inbegrepen omdat er dan meestal te weinig wordt geschonken en bovendien de één van cassis, de andere van wijn of bier, aan tafel houdt. Smaken verschillen nu eenmaal. Wat de grote revue betreft, hierover zeg ik niets daar ik er ook niets van af weet. De jongens zijn er wel druk mee en hebben voor de aankleding van het toneel de raarste dingen nodig, zoals bomenkisten van 30x70x70 met lucht en klampen aan de buitenkant.

Overigens moest laatst het toneel worden opgemeten; er waren twee mensen druk mee bezig, zō druk zelfs dat ze ongemerkt in de dameskleedkamer verzeild raakten. 't Was na de volleybal en de dames waren zich aan het omkleden. Onder de kreet "hoofden omdraaien" vluchtte het dappere tweetal.

De zaal wordt versierd door een speciale commissie en waar speciale commissies voor zijn, daar wordt het meestal wel goed. Het probleem is alleen waar ze al het groen vandaan moeten halen. Er is zowat een heel bos nodig.

Tenslotte hoopt de redactie op een grote opkomst, mooi weer en een daverend festijn voor ons allemaal.

Agenda

buitengewone algemene ledenvergadering

op vrijdag 12 december 1958 om 12 uur 's-middags in hotel „Florida“ te Boskoop.

Als enig punt van de agenda stelt het bestuur voor om de leden
Th. Brans te Boskoop en G. J. van Noordt te Boskoop als erelid te benoemen.

Programma feestelijkheden

- 10.30 – 12.30 uur: Reunie in hotel „Florida“ te Boskoop.
12.30 – 14.30 uur: Lunch in „Florida“.
15.00 – 16.00 uur: Onthulling van „De Geit“ voor de school. (Ontwerp Ton Ordody, Voorburg.)
16.30 – 18.00 uur: Ontvangst ten gemeentehuize door het gemeentebestuur van Boskoop, waar de directie der school en het bestuur van „Arboricultura“ zullen recipiëren.
19.30 – 20.30 uur: Fakkeloptocht.
20.30 uur: Feestavond in „Florida“ – BAL NA!

1958 - 1968

=====

Voor het leerlingenbestuur waren deze jaren wat makkelijker dan de voorgaande. Op 12 december 1958 werden twee nieuwe ereleden benoemd, de heren Th. Brans en G.J. van Noordt.

Om het soosbezoek te stimuleren werd eenmaal zelfs een trouwe soosganger uitgeroepen tot trouwste lid van de vereniging.

Daar de biljartkeu's erg slecht waren, schonk de heer Harmsen twee nieuwe aan de soos. Een reorganisatie van de bibliotheek leidde ertoe dat het gemiddelde boekental opliep van 2 à 3 tot 30 uitleningen per jaar. Ook leraren leenden ervan.

Diverse lezingen, met de nadruk op vreemde landen, vonden plaats.

In de ontgroeningsperiode moesten aspirant-geiten een voetbalwedstrijd tegen oudere-jaars spelen. In 1959 hielden ze een bomenmarkt die een groot succes werd. In 1960 konden ze "vrijwillig" in het water springen of de Zijde een grote beurt geven. De ontgroenden werden tot geit gepromoveerd doordat ze een baard aangeplakt kregen.

CULTOR

De Cultor was vrijwel steeds een zorgenkind door een tekort aan kopy. Ze werd echter steeds meer gelezen toen de animo tot schrijven onder de leerlingen toenam. In 1959 was er voor het eerst een redactiestaf actief. Het blad werd toen verbonden aan het Arboridmaatschap.

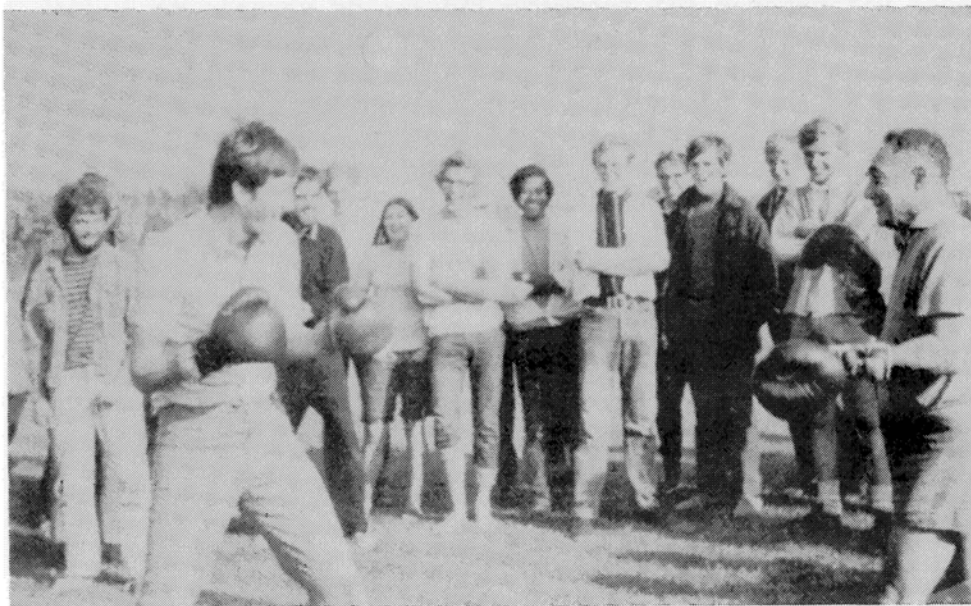
SPORT

In 1959 werden veel volleybalwedstrijden gehouden. In een voetbalcompetitie speelden de eerste-jaars tegen de tweede- en derdeklassers en een selectie uit de teams tegen de Klein-Knokkers, burens en bewoners van huize Klein. Dat jaar was het terrein van de toenmalige Boskoopse vvv G.D.S. niet meer beschikbaar daar de KNVB de terreinen sloot voor "wild voetbal". Zodoende kon geen enkele club een terrein afstaan, pogingen tot huren van een boer mislukten.

Een poging tot een schoolcompetitie leidde tot een algemene sportdag in Nijmegen op 10 mei 1968 waaraan alle middelbare land- en tuinbouwscholen meededen.

Verder werden in januari 1965 wintersportdagen tussen verschillende scholen gehouden. Voor een basketbal- en tafeltenniscompetitie wisselde de belangstelling per jaar. Boksles werd gegeven door de heer Boksman (!). Ondanks harde klappen was het enthousiasme hiervoor groot. Badmintonwerdstrijden en een schaatscompetitie vonden ook plaats.

Hein Driest contra Boksman.

Op 26 januari 1961 werd het startschot voor een singelloop afgevuurd, maar na de eerste ronde was het aantal uitvallers zo groot, dat de enig overgebleven P. Mijst tot winnaar werd uitgeroepen.

NOG MEER FEESTEN

Volgens het gebruikelijke schema werden najaars-, winter- en eindfeesten gehouden, waartoe nieuwe schoolverenigingen als Horticultura en Metafase uit Utrecht werden uitgenodigd. Cabaret en bal vormden de hoofdschotel van de fuiven.

In juni 1963 werd onderdirecteur F.W. Vijgen een afscheidsavond in Hotel Florida aangeboden uit dankbaarheid, gezien zijn verdiensten voor school en leerlingen, vooral tijdens de oorlog.

Hazerswoude, juni 1963

Geachte leden,

Het leerlingenbestuur van „ARBORICULTURA“ heeft hierbij de eer U uit te nodigen voor de afscheidsavond

die naar aanleiding van het vertrek van de Heer Vijgen zal worden gegeven op donderdag 4 juli a.s. in het Hotel „Florida“.

De muziek zal worden verzorgd door de H. L. L. de la Hare o.l.v. Gerard van Kesteren.

De aanvang is i.v.m. het programma vóór 8 uur.

Gezien het feit dat de Heer Vijgen voor avond voor te laat in ons midden zal zijn, rekenen wij op uw afwezigheid.

Deze uitnodiging is tevens tegevoegd aan de U wordt verzocht deze kaart te tekenen. Voor leden is de toegangsvrij, voor introductie(s) 2,-.

Voor het leerl.bestuur,
J. L. M. Bartelds, secr.

TWAALFDE LUSTRUM IN 1968

Voor dit lustrum werden alle huisbazen en -bazinnen op de koffie gevraagd in de soos aan de Biezen. Dit gebeurde omdat er eigenlijk nog nooit iets voor hen was gedaan.

In 1968 hebben we het zestigjarig jubileum van de vereniging mogen vieren. Het feest in de hal van Florida werd voorafgegaan door een reünie waarna men heeft kunnen deelnemen aan een diner. De avond werd begonnen met een cabaret waaruit alleen al het muzikale gedeelte noemenswaard was, met de meisjes van de can-can, die velen zich nog wel zullen herinneren. Een parodie op de leraren sloeg ook in. Noemenswaard was ook het verschijnen van de gezamenlijke Boskoopse harmonieën in de grote beursaal. Na afloop van het cabaret was er een groots bal in de met papieren bloemen versierde zaal.

Het einde van het feest werd ingeluid met het afrukken van de bloemen die als kostbare souvenirs mee huiswaarts gingen. Zoals die laatste jaren gebruikelijk is geworden, was ook nu de soos de gehele nacht geopend.

Op blz. 87 is het programma dat voor deze decemberdag was opgesteld, afgedrukt.

De dames van de can-can, met o.a. Tineke en Tineke.

60 JAAR „AREORICULTURA“

1908-1968

BOSKOOP, november 1968

Ter gelegenheid van dit jubileum zal op vrijdag 20 december een REÛNIE worden gehouden, gevolgd door een FEESTAVOND in Hotel „Florida“ te Boskoop.

Het programma is als volgt:

3.30 uur:	Reünie in de Beurshal
5.30 - :	Diner
8.30 - :	Feestavond (Revue, verzorgd door de afd. Leerlingen)
10.30 - :	Bal.

Ieder die dit feest mee wenst te maken, verzoeken wij dringend het formulier hieronder vóór 7 december a.s. in te zenden aan de secretaris van „Arboricultura“, de heer J.A. Hoortman, Rozenlaan 19, Boskoop.

Zoals U wel begrepen kunt, kost het organiseren van dit feest veel geld. Daarom moeten wij een beroep op U doen ons financieel te steunen. Bijdragen gaarne op postrekening nr. 142952 ten name van Penn. „Arboricultura“, Boskoop.

Zoals wij in 't verleden steeds hebben ondervonden, verwachten wij ook bij dit 60-jarig jubileum een grote opkomst van reünisten, een gezellige sfeer en een weersien van vele oud-leerlingen van onze R.M.T.S.

Het bestuur

Wierlands afdrukken s.v.p.

AANMELDINGSFORMULIER

Reünie, 3.30 uur: ..... personen.

Diner, 5.30 uur: ..... personen

De kosten bedragen f 15,- p.p. incl. bediening, excl. wijnen. Het bedrag dient vóór 7 dec. a.s. overgemaakt te zijn op postrek. 142952 t.n.v. Penn. Arboricultura Boskoop. Coupons worden u dan toegezonden.

Feestavond, 8.30 uur: ..... personen.

Toegang tot deze feestavond is voor leden en oud-leerlingen + 1 introdusé(e) vrij. Kaarten voor deze avond worden U na ontvangst van dit formulier toegezonden.

Het is moeilijk voorschriften omtrent de kleding op de feestavond te geven. Donker costuum, Avond- of Cocktailkleding zal echter op prijs gesteld worden.

Naam: .....

Adres: .....

Dit formulier uiterlijk
6 december inzenden s.v.p.
aan J.A. Hoortman,
Rozenlaan 19
Boskoop

Generale repetitie cabaret.

1968 - 1978

=====

Het leerlingenaantal van de H.T.O. was in 1968 zodanig gegroeid dat men op 20 maart meende een eigen vereniging te moeten oprichten. Er was behoefte aan een eigen orgaan voor meer contact onder de H.T.O.'ers en voor het scheppen van een eigen gezicht. Het gezelligheidskarakter van Arboricultura voldeed niet aan de wensen van de H.T.O.'ers.

Het enthousiasme voor een eigen vereniging bleek zeer groot, gezien het feit dat de eerste vergadering 55 van de 80 H.T.O.'ers trok. De naam van het nieuwe orgaan werd in stemming gebracht; gekozen werd voor Thyrsus dat drie betekenissen heeft, namelijk 1. stengel, 2. staf van Bacchus (symbool van groeikracht) en 3. prikkel.

Thyrsus zou in de eerste plaats de belangen van de H.T.O.'ers moeten behartigen en pas in de tweede plaats een gezelligheidsvereniging zijn. Er werden contacten gelegd met de B.N.T. en de H.A.S.U., andere verenigingen en oud-leden. Commissies gingen zich bezighouden met zaken als de introductie van studentenkaarten, een hogere vergoeding voor praktikanten, de ing-titel, contacten met Engeland (internationale uitwisseling) en het onderwijs.

Er werden veel lezingen gehouden. De positie van de praktikanten probeerde men te verbeteren, daar de praktijkadressen kwalitatief zeer verschilden. Het huisvestingsprobleem (ook toen actueel, red.) werd aangepakt. Al met al bleek Thyrsus een nuttige vereniging, te vergelijken met de tegenwoordige H.A.S.U.

De contributieheffing gaf problemen. Zo vroeg Margreet zich af of de bijdrage van echtparen niet wat lager kon, als beide lieden lid waren. Volgens de voorzitter zou halvering mogelijk zijn als er kinderen kwamen! Later werd besloten, de zaken per geval te bekijken.

De eerste Thyrsusjaren waren vol activiteiten maar de problemen bleven niet uit. Het bestuur mopperde over slechte samenwerking. De opleiding werd te onpersoonlijk gevonden. De voorzitter vond dat Thyrsus geen vereniging maar een lidmaatschap was geworden en zo wilde men niet verder werken; vanuit de leden zelf zouden activiteiten moeten worden ontplooid.

Op 9 december 1970 werd beslist over leven of dood van Thyrsus en een hoeraatje waard was dat het leven werd, waaruit bleek

dat een belangenvereniging wel degelijk bestaansrecht had. Verder wilde men een duidelijke overeenkomst betreffende de samenwerking tussen Arboricultura en Thyrsus (zie bijlage). Deze bleek vooral te liggen bij feesten, sport, spel en cultuur. Eind 1971 werd een begin gemaakt met besprekingen om Arbori en Thyrsus onder één naam te brengen. Waarschijnlijk had Thyrsus niet zoveel zin meer daar de activiteiten door schoolraad e.d. waren overgenomen. Begin 1972 werd de fusie een feit en zo was Arbori ook voor de hogere opleiding gezelligheidsvereniging geworden.(zie blz.101).

SAMEN VERDER

In tegenstelling tot Thyrsus bood Arbori veel gezelligheid door de soos en feesten. Het nut en bestaansrecht van Thyrsus werd door Arbori erkend en op deze basis werd naar een zo nauw mogelijke samenwerking gestreefd. Dit heeft tot resultaat gehad dat de kilte tussen R.M.T.S. en H.T.O. (o.a. op school) zo goed als verdween. Gezamenlijk werden activiteiten ondernomen zoals de oprichting van een schoolblad, het aanschaffen van een stencil-machine en natuurlijk feesten, o.a. het Parkfeest. Deze goede samenwerking leidde tot het samengaan van Arbori en Thyrsus. Een ander punt was de verhouding tussen het hoofd- en leerlingenbestuur. Elf jaar lang had de heer A.J. Schoemaker de leiding van het hoofdbestuur; tenslotte was hij zowat het enige bestuurslid dat nog binding met zijn functie voelde. Talloze keren leidde dit tot misverstanden tussen de beide besturen tot op een gegeven moment de leerlingen het heft in handen namen om enige snelheid van handelen te krijgen. Na overleg met het hoofdbestuur is dit opgeheven en heeft plaatsgemaakt voor een commissie van toezicht die zich alleen met eventuele noodgevallen zou bezighouden (over deze commissie is ons verder niets bekend, red.).

VERANTWOORDELIJKHEID

Het leerlingenbestuur kreeg nu alle financiële transacties en alle correspondentie voor zijn rekening, een grote verantwoordelijkheid die veel van de leden eiste. Het grote voordeel was wel

dat nu snel kon worden gehandeld en dat de voortdurende misverstanden tot het verleden behoorden.

Het leerlingenbestuur ging verder alleen door het leven en heeft veel ups and downs gekend. Een groot dieptepunt deed zich voor in 1975. Het bestuur lag op zijn gat; diverse leden waren inmiddels opgestapt en de overblijvenden wilden niet alles in hun eentje opknappen. Gevolg was dat er geen activiteiten meer werden georganiseerd in de intro-periode, dat er haast geen leden over waren en dat het inderhaast gevormde bestuur opnieuw moest beginnen; dat nieuwe bestuur heeft de zaak van de grond af op moeten bouwen.

De verkoop van slaven op de markt tijdens de intro-periode '74.

Hieronder volgt een stukje van Gerard Houterman over de ontgroening en de problemen daar om heen.

INGEZONDEN DOOR GERARD HOUTERMAN: ONTGROENING

=====

Tot 1973 had Arboricultura nog de opvatting dat het lidmaat-

schap alleen kon worden verkregen door ontgroening: tijdens de introductie-periode moesten de eerstejaars diverse klussen verrichten. In en rondom de soos werden door de oudere-jaars - meestal in de vorm van een ontgroeningscommissie - opdrachten gegeven. Zo werd de soos van een nieuw verfje voorzien, brandnetels moesten met blote handen worden weggehaald, voor oudere-jaars moest eten en drank worden gehaald, etc. Vaak ging men nog verder met het toepassen van vernederende, discriminerende, niets ontziende activiteiten zoals het plaatsen van een op het oog wat verlegen jongen op een ton, die dan een emmer water over zich heen moest gooien en roepen: "Ik ben gek". Van die periode is mij bijgebleven, dat bepaalde oudere-jaars het leuk vonden, mensen de meest kranzinnige dingen te laten doen; de rest van het jaar zag je ze niet meer. In het toenmalige bestuur van Arbori werd de vraag aan de orde gesteld of zoiets nog zou mogen en moeten gebeuren. Voorstanders legden de nadruk op het sociale aspect: zo leerde men elkaar pas goed kennen. Eerstejaars traden een hele week lang gezamenlijk op en trotseerden de diverse ontberingen. Ook moest men in die tijd bij oudere-jaars handtekeningen ophalen. Een boekje met tien namen moest dan op tijd, voorzien van de nodige handtekeningen, worden ingeleverd. Soms was zo'n bezoek leuk met koffie en een borrel en gezellig kletsen, maar bij anderen moest de afwas gedaan worden en kon men daarna ophoepelen. De tegenstanders van de ontgroening wazen op het dwangmatige, vaak vernederende karakter dat veel mensen afstootte, waardoor aan het beoogde doel - kennismaken - werd voorbijgeschoten. Voor de introductie-periode van 1973 werd besloten de ontgroeningsperikelen uit de agenda te schrappen.

G. Houterman.

Later werd in 1976 voor het eerst een werkweekend georganiseerd, wat daarna een terugkerende activiteit in de intro-periode is geworden. De meest uiteenlopende arbeid werd tijdens deze weekenden verricht, zoals het schonen van een heideterrein in 1976, en het aanleggen van schelpenpaden in 1977. Er waren echter ook beperkingen, zoals in de werkovereenkomst van 1976 staat vermeld: "dit dient op gezette tijden in groepsverband te gebeuren". Maar och, dit maakte de gezelligheid er niet minder om. Iedereen die zo'n "intro-weekend" heeft meegemaakt zal er ongetwijfeld met weemoed aan terugdenken.

Intro-weekend 1977, aanleg schelpenpad.

De nieuwe soos in De Rinkelbel, een andere opzet van Trans en natuurlijk ook kleinere zaken als Arborisweaters, -speldjes en -verjaarskaarten deden Arboricultura opklimmen tot wat de vereniging nu is. Bestuursleden kregen creditpunten, er werden sooskaarten ingevoerd en voor de eerstejaars kwamen er mentorgroepen. Daar het ledental in '75/'76 zeer klein was, werd het schooljaar met ledenwerving begonnen. Het bestuur vond dat ook docenten, technisch en administratief personeel bij Arbori moesten worden betrokken. Er werden dus brieven aan leraren in hun kastjes gelegd en het bestuur is naar de heren Van den Hoek en Kant geweest om hen te vragen lid te worden. Tevens kregen de derdejaars, die meestal buiten Boskoop woonden voor hun stage, de mogelijkheid van reductie op het lidmaatschap.

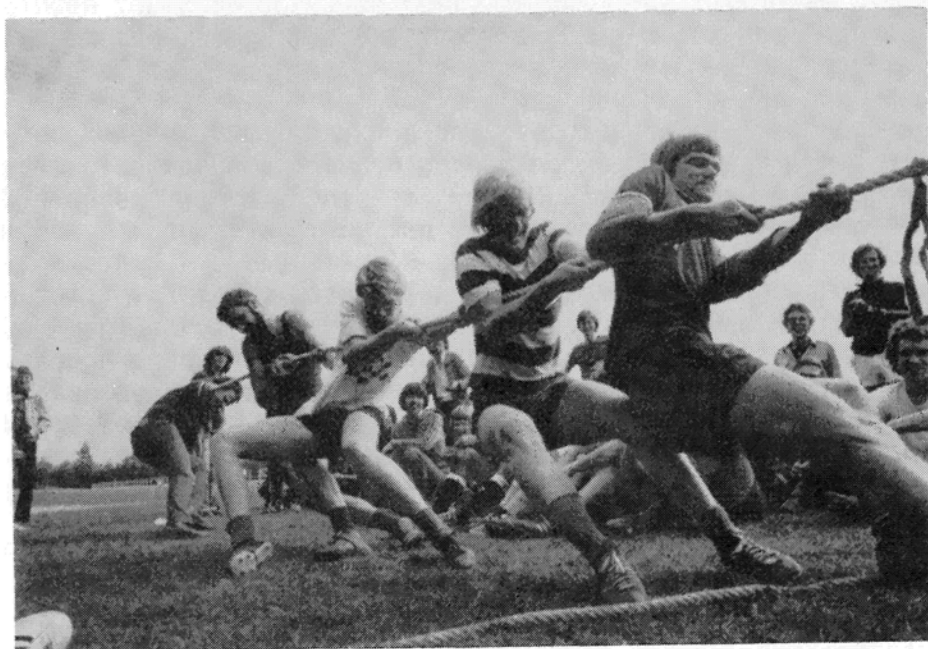
Men wilde ook de R.M.T.S.'ers meer bij de activiteiten van Arbori betrekken want hoewel Arbori oorspronkelijk een vereniging van de R.M.T.S. was, leek het nu een vereniging van de hogere opleiding te zijn geworden. Er werden lezingen georganiseerd en pogingen gedaan, de R.M.T.S.'ers in contact met kwekers te brengen door rondleidingen op de kwekerijen.

Toch mocht dit niet baten; het aantal R.M.T.S.-leerlingen bleef gering.

Er moest zelfs nog een lid geroyeerd worden op grond van gedrag op de soos dat anderen ergerde en hen deed besluiten, de soos niet meer te bezoeken....

SPORT

Natuurlijk werd er aan sport gedaan in de vorm van volleybal- en basketbalwedstrijden en natuurlijk de sportdag voor alle klassen, georganiseerd door de sportcommissie.

Touwtrekken op de sportdag, met o.a. Wietse Gorter en Harry ten Klooster.

Walter Grootendorst aan de waslijn.

FEESTEN

Feesten werden meestal in het patronaat (Rozenburcht) gehouden, gewoonlijk met een cabaret of een bandje. Arbori organiseerde ook het afscheid van de derdejaars R.M.T.S.'ers waarbij ook de geitenbazen werden uitgenodigd.

Zo klonk Arbori in de zeventiger jaren toch weer op tot een bloeiende vereniging dank zij de inzet van mensen voor wie niets te veel was.

DE SOOS

=====

De soos is het middelpunt van Arbori. De bijeenkomsten zijn op velerlei plaatsen gehouden maar in 1968 kwam er eindelijk een eigen onderkomen aan de Biezen, achter het gebouwtje van Harmonie "Excelsior". Een houten bouwsel in de vorm van "De Rinkelbel" (aan de Azalealaan) door de studenten zelf van de grond gebracht, maar de tapvergunning moest wachten op de aanwezigheid van een gediplomeerd tapper.

Vandaar dat de heer Schoemaker enkele keren per maand naar Leiden toog om het tappen onder de knie te krijgen. Hij slaagde! Dit leidde in 1970 tot een eigen tap.

Toch werd in 1971 alweer aan een nieuwe soos gedacht. Bepaalde ontwikkelingen maakten het noodzakelijk om te zien naar een ander gebouw. De soos aan de Biezen was in de winter slecht te verwarmen en dat moest gebeuren door een oude petroleumkachel. Regelmatig kwam het voor dat vergeten was olie te bestellen en dan nog duurde het minstens een dag voordat het gebouw op temperatuur was, zodat regelmatig kou werd geleden. Een aantal gebeurtenissen maakte het ook moeilijk, Arbori in de omgeving te laten blijven. Op papier was er een hoofdbeheerder en er waren voorgeschreven sluitingstijden maar niemand hield zich daaraan. De omgeving kwam steeds weer met klachten over overlast, vernielingen en dergelijke.

Soosavond aan de Biezen.

Een en ander leidde ertoe dat de politie intensief ging controleren, niet alleen na sluitingstijd maar ook of iedere aanwezige wel lid was; dus het contact met de Boskoopse bevolking was plotseling verbroken.

Sterke drank werd volop geschonken. Toen er weer bezoek van de politie en dus controle op sterke drank werd verwacht, hebben mensen nog in alle haast de voorraden naar een studentenkamer getransporteerd. Toen de hoofdbeheerder midden in de nacht uit bed werd gebeld werd deze zo kwaad dat hij er prompt het beheerderschap aan gaf.

Nieuw probleem: de soos mag zonder beheerder niet open zijn. Een noodbeheerder was de oplossing voor de introperiode van 1976, maar net werd duidelijk dat Arbori dringend verlegen zat om een nieuw gebouw, mede door de elektriciteitsproblemen. De hoofdschakelaar bevond zich namelijk in het huis van de burens,

die regelmatig op bezoek kwamen en tot vroeg in de morgen bleven pimpelen. Als ze echter thuis bleven en het niet naar hun zin liep, dan ging de schakelaar om en was de soos in het donker gehuld. Door praten en nog eens praten werd dan weer licht verkregen.

Ook de Sint lust wel een pint!

Toen in 1972 de school van het Reijerskoop naar de Azalealaan verhuisde zijn het oude gebouw en zijn mogelijke functies nog lang onderwerp van discussie geweest. Het had de nieuwe soos van Arbori kunnen worden volgens onderstaand voorstel: "Arbori vormt met Kreatief Centrum en de Stichting Rijn en Lek (behartigt belangen van buitenlandse werknemers) een beheersstichting die zoals de naam al doet vermoeden het beheer krijgt (zal voeren) over de oude tuinbouwschool." Dat zou vooral financiële en organisatorische voordelen bieden. Maar de gemeente had andere plannen. In 1975 zou beslist worden over slopen of verbouwen. Arbori heeft toen in samenwerking met de HASU een manifest uitgegeven (zie blz.99).

Manifest

DE BOSKOOPSE STUDENTEN ZOEKEN:

- EEN RUIMTE, DIE GESCHIKT IS VOOR DE GEZELLIGHEIDSVERENIGING ARBORICULTURA EN DE STUDENTENVAKBOND HASU OM HUN AKTIVITEITEN TE KUNNEN ONTPLOOIEN
- EEN RUIMTE, DIE CENTRAAL IS GELEGEN IN BOSKOOP, WAARDOOR WIJ EEN WEZENLIJK ONDERDEEL KUNNEN VORMEN VAN DE BOSKOOPSE GEMEENSCHAP
- EEN RUIMTE, DIE DEFINITIEF IS EN NIET VAN TIJDELIJKE AARD, ZOALS DE RINKELBEL
- EEN RUIMTE, WAAR STUDENTEN AKTIVITEITEN KUNNEN ONTPLOOIEN, DIE NIET DIRECT VERBAND HOUDEN MET DIE VAN DE STUDENTENVERENIGINGEN EN SCHOOL
- NOG ALTIJD WOONRUIMTE

TOEVALLIG KENT BOSKOOP HET OUDE RMTS-GEBOUW, DAT:

- + BOUWKUNDIG IN REDELIJKE STAAT VERKEERT
- CENTRAAL IN BOSKOOP IS GELEGEN
- EEN BEPAALDE GEVOELSWAARDE HEEFT VOOR DE BOSKOOPSE BEVOLKING (EN ONS)
- EN ZEKER ZO KARAKTERISTIEK IS ALS DE WATERTOREN

DAAROM WILLEN WIJ DAT DE GEMEENTE NIET TOT SLOOP VAN HET OUDE RMTS-GEBOUW OVERGAAT EN STELLEN WIJ VOOR DAT DE GEMEENTE OP KORTE TERMIJN MET DE STUDENTENVERENIGINGEN OVERLEG PLEEGT.

PER SLOT VAN REKENING IS RENOVATIE VAN HET OUDE RMTS-GEBOUW NOG ALTIJD GOEDKOPER DAN NIEUWBOUW.

De zaken lagen zo gevoelig dat de gemeente de vergadering opschortte tot 25 maart 1976. Toen werd het besluit genomen dat de school zou worden gesloopt.

Als alternatief werd aan Arbori het gebruik van de voormalige kleuterschool "De Rinkelbel" aan de Azalealaan aangeboden. Het gebouw was niet veel groter dan de oude soos maar verkeerde bouwtechnisch gezien in betere staat, was dicht bij de school en had een geschiktere indeling. De verhuizing had plaats op 4 november 1976 en de bewoners van de Korte Biezen konden weer rustig slapen.

De openingsceremonie werd een succes maar vergeten was, de beheerders, de leden voor het leven en het oude hoofdbestuur uit te nodigen ....

Beheerder van de nieuwe soos werd Ome Piet, wat veel vruchten afwierp want van lawaai en ongeregelheden was geen sprake meer.

De soos werd ingericht met een lange bar en veel zitruimte in de vorm van mobiele groene elementen, waarbij weinig plaats om te swingen overbleef. Deze inrichting werd gekozen samen met de enkelingen die regelmatig de soos bezochten en die prijs stelden op veel bar- en de nodige zitruimte om je terug te kunnen trekken als het drukker werd. Er wordt nog weleens verteld dat er toen zo'n grote bar werd gebouwd zodat alle leden dan aan de bar konden zitten!

De jaren daarna nam het bezoek toe en toen bleek dat de gekozen inrichting niet meer de meest praktische was. Begin 1978 kwamen er nieuwe plannen voor uitbreiding maar 't zou nog even duren voordat ze verwezenlijkt konden worden. Tot 1983 heeft het gebouw in de oorspronkelijke staat dienst gedaan als sociëteit van Arboricultura.

Januari 1971.

Overeenkomst betreffende samenwerking tussen Arboricultura en Thyrsus, resp. gezelligheidsvereniging der studerende(n) aan de Rijks Middelbare Tuinbouwschool en belangenvereniging der studerende(n) aan de Hogere Tuintechnische Opleiding te Boskoop.

Punt 1: De activiteiten der verenigingen zullen zoveel mogelijk gemeenschappelijk worden beleefd. Thyrsus zal vooral het vaktechnische en culturele gedeelte verzorgen zoals: lezingen, films etc. Arboricultura zal vooral de feesten verzorgen.

Punt 2: Thyrsus zal vrij gebruik van de soos krijgen op de door en voor Arboricultura vastgestelde soosavonden. Thyrsus organiseert buiten deze avonden geen soosavonden in Boskoop.

Punt 3: Thyrsus heeft het recht ledenvergaderingen te houden in de soos. Thyrsus dient deze ledenvergaderingen zoveel mogelijk buiten de vastgestelde soosavonden te organiseren.

Punt 4: Eenzelfde als onder punt 3 genoemde regeling is in omgekeerde zin van toepassing voor Arboricultura.

Punt 5: Het onderhoud en de hieraan verbonden kosten zijn voor rekening van Arboricultura. Ingeval van vernielingen is de schulddige partij aansprakelijk.

Punt 6: De soos is eigendom van Arboricultura en wordt door deze vereniging volgens de wettelijke regelingen geëxploiteerd.

Punt 7: In aangelegenheden waarin deze overeenkomst niet voorziet wordt door de betrokken besturen een passende regeling getroffen.

Punt 8: Deze regeling treedt definitief in op 1 maart 1971.
~~Bedoelt~~De regeling geldt steeds voor een periode van 1 jaar.
Ze zal ieder jaar in maart, al of niet van veranderingen voorzien, opnieuw door de betrokken besturen worden bekrachtigd.

Arboricultura
namens de vereniging:
voorzitter 1970/1971

Thyrsus
namens de vereniging:
voorzitter 1970/1971

Rimmer de Vries

E. Peter Breman

1978

====

Op 27 januari werd afscheid genomen van twee markante leden van het lerarencorps, nl. de heren drs. P.J.S. (Pietje) van Dijk (planteziektenkunde, biologie) en Van Gorselen (Duits en Engels), die respectievelijk 35 en 17 jaar aan de school verbonden zijn geweest.

In de algemene vergadering van februari werden in het nieuwe bestuur gekozen voorzitter Marius Bakker, Jeroen Hey, Barbara Croonen, Anjo Verhoeven, Sjaak van der Vlies, Paul van Wijk, Hans van der Bom en Eef Watterz. Financieel draaide Arbori prima: 307 leden en leden-voor-het-leven en een goedlopende soos.

OUDE TUINBOUWSCHOOL

Op 23 februari om vijf over acht deden $\pm$ 100 geiten hun intrede in de raadzaal van het Boskoopse gemeentehuis om te strijden voor het behoud van de oude tuinbouwschool. Nadat alle voordelen - mooi oud gebouw, ruimte voor activiteiten van o.a. filmhuis, Arbori, buitenlandse werknemers en soos XIII - waren afgewogen tegen de nadelen - ongunstige ligging, financieel problematisch - besloot de raad met twaalf tegen twee stemmen de school te slopen.

April - augustus was een rustige periode. De in augustus gehouden introductieperiode kon geslaagd worden genoemd (zie de foto's). Georganiseerd werden een roei-, een wandel- en een fietstocht, een informatiemarkt en er werd gewerkt in de Amerongse bossen. Op grond van de begroting 1978/'79 werd in de algemene ledenvergadering besloten, het lidmaatschapsgeld van f 40,- op f 50,- te brengen.

Werken, nou ja?

Roeien in Reeuwijk.

In de weken daarna, tot november, leefde iedereen naar het veertien-de lustrum toe. In de nieuwe kas werd in het kader daarom een groenbazar ingericht. Voor leden, studenten, leraren en Boskopers werden verder een expositie, een toneelavond, een cocktail, een koud buffet en als afsluiting een lustrumbal georganiseerd. (Ome) Piet den Dekker werd bij deze gelegenheid tot erelid benoemd. Als conciërge van de school had hij zich jegens Arbori bijzonder verdienstelijk gemaakt. Als beheerder van de soos en als toezicht-houder bij filmavonden, maar ook als iemand die sterk betrokken was bij het wel en wee van de student.

Dat niet alle activiteiten met evenveel enthousiasme werden ontvangen bewijst onderstaand stukje uit de Gouwe Koerier.

Enkele activiteiten die verder voor de Arbori-leden dit jaar georganiseerd werden, waren o.a. een vetkuivenbal, een feest met een optreden van Gruppo Sportivo, sport en films.

Lezers klimmen in de pen

WAT JAMMER TOCH....

Het programma van de introductie-periode voor de "gaiten" en voor de Boskopers (ja ook voor u!) gaf zoveel leuks te zien en te beleven, maar waar was u?

De Boskopers die wel geweest zijn, hooguit 15, de jongeren iets meer, kunnen vertellen hoe leuk het georganiseerd was, en wat een moeite ze hebben ze gedaan om het allen naar hun zin te maken - terrasje - koffie ochtenden - borreluurtjes - wandel en fietspuzzeltochten - informatiemiddag met diverse stands (zeer goed verzorgd) - diavoorstellingen etc. etc. Ondergetekende heeft 2 middagen

meegemaakt en ze heeft genoten en de sfeer geproefd, die was geweldig.

Wel waren de "gaiten" teleurgesteld over de geringe opkomst van de Boskopers. Van hun kant hebben ze van alles geprobeerd om kontakten te leggen met ons Boskopers. Wat jammer toch dat resultaat zo nihil is.

Maar "gaiten" geeft de moed niet op, en blijft "open huis" houden in de volgende jaren. Eens zal Boskoop de "gaiten" accepteren.

A. Tielenius-v. Cleef

1979

=====

Het in februari 1979 gekozen bestuur bestond uit Sjaak van der Vlies (voorzitter), Gerbrand van Ast (vice-voorz.), Yvonne Admiraal (secre.), Bart Hoes (penningm.), Peter de Wolf (sport), Martin Kemp (sooscomm.), Joep Ritzen (cultuur) en Harry Schipper (trans).

Kandidaten ronselen voor het bestuur.

In het begin van de nieuwe zittingsperiode werd door het bestuur het volgende programma bekendgemaakt:

do 29-03	Jamsession in de soos
di 03-04	Film
do 05-04	Lente-folkl.feest
do 19-04	Film
vr 20-04	Strandwandeling IWBIG
di 01-05	Film
ma 07-05	Midgetgolf
do 10-05	Cabaret IWBIG
vr 11-05	Dropping
do 17-05	Film
wo 23-05	Eindfeest.

De I.W.B.J.G. (Interkerkelijke Werkgroep Boskoopse Jongeren en Geiten) en Arboricultura stonden niet duidelijk genoeg tegenover elkaar. Daarom werd extra overleg gepleegd binnen Arbori. Uit dit verhelderende overleg kwam naar voren dat Arbori niet langer als groepering binnen de IWBJS vertegenwoordigd kon zijn met de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheid.

De gevolgen van deze beslissing waren:

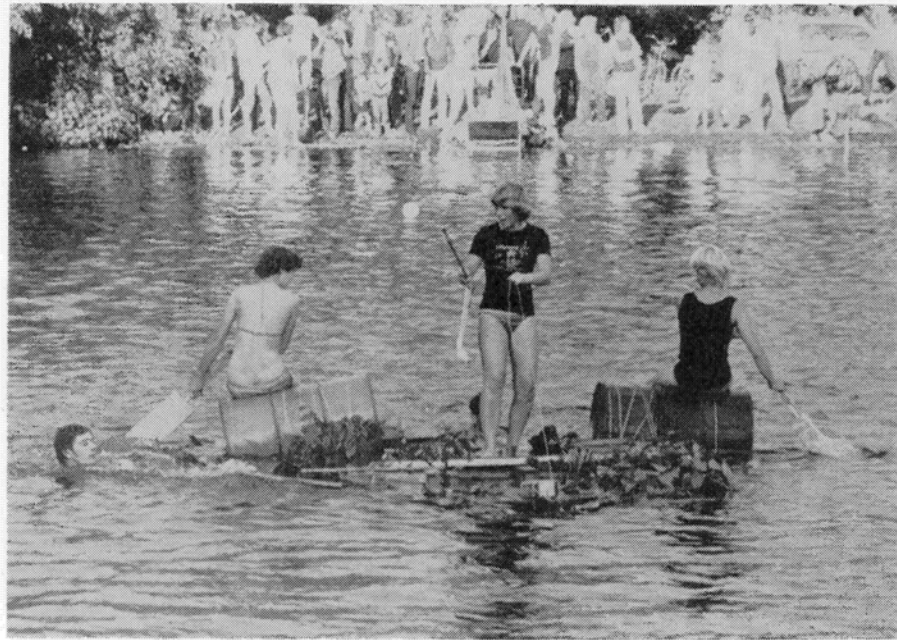
- de toenmalige studerende werkgroepsleden zaten erin als studenten konden naar eigen wens al dan niet binnen de IWBJS blijven;
- Arboricultura bleef haar programma in overleg met de werkgroep vaststellen om overlapping van activiteiten te voorkomen;
- de IWBJS kon via Arbori binnen de school blijven publiceren;
- bij Arbori bleef de bereidheid mee te werken aan de activiteiten van de IWBJS wanneer zij dit wenste. Omgekeerd zou Arbori zich tot de werkgroep wenden wanneer dit van belang was. De samenwerking werd dus in het vervolg per activiteit bekeken.

Het schooljaar 1979/'80 werd weer begonnen met een introductieperiode; het vierde intro-weekend, ditmaal bij Driebergen. Het werk bestond uit prunussen rooien in de bossen. In de week daarna werd onder meer een vlottenrace gehouden. Hieronder een verslag door Jeroen Gigengack (uit Trans sept. '79).

VLOTTENRACE

Het bouwen? Bedden, stoelen, deuren, 65plussers, pallets, meters touw, geen spijkers, de al bekende improvisatie met twijfels, on-derzeese gedachten, maar het gevarieerd tweedehands materiaal werd een vlottenvloot, gebouwd onder leiding van een oud-admiraal uit de Mendelhof. Het uitproberen gaf voor de toeschouwers een on-bevredigend beeld: de vlotten bleven drijven, althans te lang. De spanning was te snijden en de hilariteit groot toen met een formi-dabele duik drie overmoedige scheepsmaten debarkeerden. Het frisse nat deed ze voelen dat ze nog niet bedrijvig genoeg waren geweest. In de race 's avonds heb ik mij niet geheel onbetuigd gelaten. In het bootje van een bootbewonertje zat ik temidden van de deelnemers in de boot omdat mijn peddel uit de boot schoot en mijn vaartuig geheel stuurloos botweg door de voorste boot van de tweede race ten onder dreigde te worden gebracht. Gelukkig bood de eigenaar van "mijn" boot hulp door de peddel weer op zijn plaats te duwen.

Vlottenbouwrace.

De intro-periode werd afgesloten met een sambafeest. Eén van de eerste activiteiten na de introductie was een sportwedstrijd te water: een waterpolowedstrijd. Arbori bezette de vierde plaats. Het jaar ervoor was Arbori winnaar van deze "krooscup".

Gerbrand van Ast bedankte vervroegd voor zijn bestuursfunctie; Frank van Belle volgde hem als vice-voorzitter op.

Een belangrijke gebeurtenis was in 1979 het einde van de pastorie. Deze stond op het nu nog steeds braakliggende terrein tegenover de beurshal. Na de ontruiming is ze afgebrand, na te hebben gediend als bijzondere woongemeenschap voor vijftien studenten en middelpunt van alle activiteiten in de Boskoopse studentenwereld.

Uit de Trans van 20 september 1979:

Het wonen in een huis met 15 mensen die elkaar voorheen niet kenden, is totaal anders als in een gezin waar je pas uitkomt, een pension, of met 2 à 3 man in een huis.

Iedereen zat op dezelfde school, dus gemeenschappelijke belangen

waren aanwezig. Dit schiep een nauwe band, waardoor onder andere persoonlijke en gemeenschappelijke problemen veelal goed opgelost werden.

Ja, dat daar in die pastorie een stelletje ruige studenten woonden, stond voor velen als een paal boven water; alle meisjes die een zekere leeftijd bereikt hadden, werden gewaarschuwd voor deze "los-geslagen gaiten".

De pastoor, die na zijn haastig vertrek nog verscheidene malen op de koffie was uitgenodigd, is in de oude pastorie nooit meer gezien.

Iets wat menig oudere zich nog zal herinneren is de 1 april van tweeën-een-half jaar geleden. Toen ik wakker werd - zoals wel meer die ochtend - dacht ik even dat het gesneeuwd had, maar wat bleek: mijn raam was witgekalkt, maar niet alleen mijn raam, maar ook dat van meerdere anderen in ons huis, mijn fiets, de olietank (met "1 april"), de kapper, het VIVO-huis, de schilder, het Brughuis, de DAF van Leo, het brugdek, het raam van de brugwachter, toen deze keek wat er aan de hand was. Het schijnt, dat de postbode 's morgens vroeg om half vijf al vreemd opkeek, toen hij twee pastorianen met ladder en witkalk door het dorp zag lopen, maar het was nog vroeg dus bevroedde hij niets.

Een ander verhaal was de Vivo-grap, die we uithaalden tijdens een tentamenperiode najaar 1975.

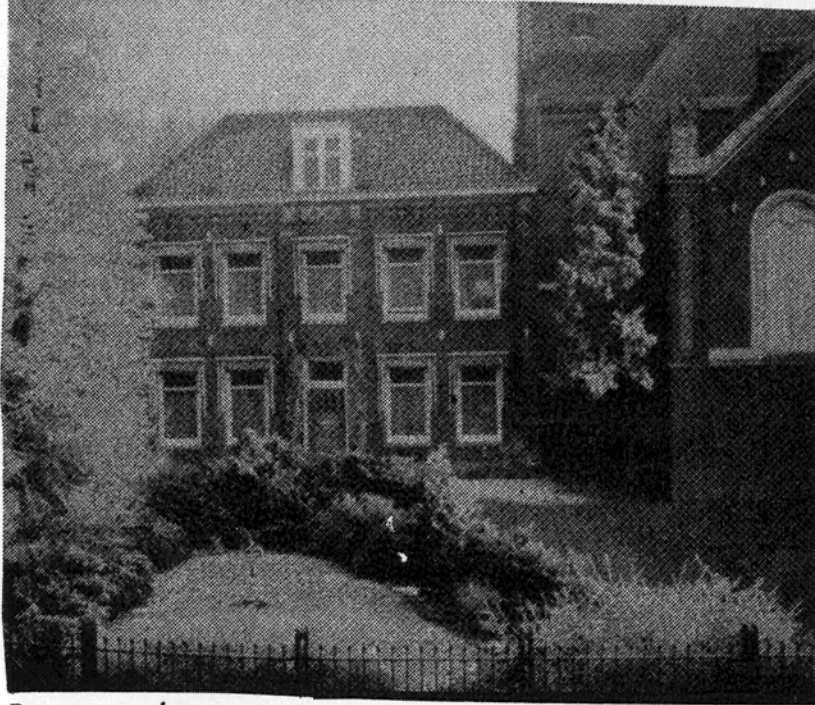
Ook een hele goeie, al dachten sommige mensen daar anders over. Al weken liepen we te peinzen wat voor 'n grap we met het Vivo-huis konden uithalen (er heerste een min of meer plezierige vete tussen de pastorie en de Vivo), met bijv. sneeuwballengevechten; alle draadjes van het bellenbordje bij de voordeur verwisselen; of alle bellen om zes uur 's morgens vastzetten zodat ze uit bed moesten komen. Maar omdat het tentamenperiode was, konden we ze niet te hard aanpakken. Nu is het Vivo-huis in het bezit van een echte fietsenstalling, een hok waar alle fietsen staan. Daar zouden we vast wel iets mee kunnen uithalen. De voorwielen uit de fietsen halen? Nee, dan konden ze niet meer rijden, de zadels weghalen! Dan konden ze wel fietsen en het zou nog een gezicht zijn ook, zo veronderstelden wij.

Met 6 man, uitgedost met gymschoenen, een donkere muts en een steeksleutel, ontvreemdden we om een uur of 12 's nachts ongeveer 15 zadels uit de fietsenstalling en renden we ermee naar de pastorie.

Maar wat moesten we nu met die zadels! We moesten ze maar ergens op school hangen, zodat zij ze, als zij op school kwamen, direct

zouden zien. Ik zie ons nog rijden in de stromende regen, met vier man over de Biezen, de slinger-zadels, met een touw aan elkaar vastgeknoopt, met ons meetorsend. Op school zachtjes langs Ome Piet z'n huis en over het hek. We hebben ze toen in de toen nieuwe pergola in de schooltuin gehangen.

Sjaak van der Vlies/Harry Schipper

De pastorie.

In november 1979 legde Martin Tijdgat zijn bestuursfunctie neer en werd opgevolgd door Martin Veldkamp (voor drie maanden). Martin T. vertrok namelijk uit Boskoop en kon daardoor voor Arbori niet goed meer functioneren. Dinsdag 20 november 1979 werd aan de Zijde tegenover het Gemeentehuis een pand gekraakt (nu studentenhuus). Spandoeken met leuzen werden uitgehangen; onder de actievoerders waren studenten van de R.A.S. De actie had een speciaal karakter met het oog op een bezoek van staatssecretaris Brockx van het ministerie van volkshuisves-

ting aan Boskoop om de eerste steen te leggen van een aantal Van-Dameenheden. De bedoeling was, de aandacht van het grote publiek te vestigen op het door de actievoerders gewraakte wanbeleid inzake jongerenhuisvesting van de gemeente Boskoop. Door de kraakactie heeft Arboricultura enige strubbelingen ondervonden. Er verscheen namelijk een manifest waaronder Arbori's naam vermeld stond. In een verklaring distancieerde het bestuur zich later van deze verklaring: over de kraakactie was men niet of nauwelijks geïnformeerd en het bestuur zag een en ander als een onwettige actie om de woningnood in Boskoop onder de aandacht te brengen (uit brief dd 15/12/'79). Inmiddels hadden enige leden hun lidmaatschap al opgezegd.

Op cultuurgebied heeft Arbori in het najaar van 1979 onder meer de volgende activiteiten ontplooid: optreden van de latin-rock-groep Del Rose in de Rozenburcht en een cabaretvoorstelling door de groep Plus[±] Minus (waarvan een beschrijving door Harry Schipper uit de Trans is overgenomen op blz113). Het jaar werd afgesloten met een eindfeest met medewerking van de groep Carlsberg.

Het bestuur van Arboricultura, de vereniging van leerlingen en oud-leerlingen van de R.H.S.T.L. en van de R.M.T.S. te Boskoop, heeft besloten een verklaring te geven n.a.v. Arbori's naam onder het pamflet van "De Veertien", uitgereikt tijdens de laatst uitgevoerde kraakactie.

De klacht die geuit is, is die dat Arboricultura zich op generlei wijze politiek mag uiten. Die klacht is in zoverre juist; dat wij ons niet achter politieke partijen mogen scharen. Wel kunnen wij een mening uiten welke enigszins een politiek karakter kan hebben.

Arboricultura verdedigt ook de belangen van de leerlingen van de R.H.S.T.L. en de R.M.T.S. (artikel 3, Hfdst. 1 van de statuten), dit heeft ertoe geleid dat vanuit het bestuur medewerking is verleend aan de demonstratie tegen de woningnood in Boskoop. Dit omdat goede behuizing van groot belang is voor de studenten. Dat Arbori's naam toch onder het verspreide pamflet stond is een samenloop van omstandigheden geweest, waarin we zelf niet op juiste wijze de hand in hebben gehad.

Dus de demonstratie die heeft plaatsgevonden is vanuit onze doelstellingen goed te keuren. Van deze actie was het bestuur ook volledig op de hoogte gebracht en heeft daarvoor ook zijn medewerking verleend.

De kraakactie echter, staat hier volgens ons buiten. We waren hierover ook niet of nauwelijks geïnformeerd. De kraakactie was een onwettige manier om het zelfde probleem, de woningnood in Boskoop, in de aandacht te brengen.

Maar juist omdat het een onwettige actie was, kan en mag Arboricultura zich er niet solidair mee verklaren.

Dat onze naam dus ten onrechte gebruikt is, is geen fout van het organisatiecomité, maar er is vanuit het bestuur niet genoeg controle uitgeoefend in deze kwestie.

Hopende hiermede enige verduidelijking te hebben gegeven over Arbori's standpunt in deze zaak en haar standpunt in het algemeen, verblijven wij,

Het Bestuur van ARBORICULTURA
correspondentieadres:
Postbus 51
2770 AB Boskoop

PLUS ⁺ MINUS

=====

Een indrukwekkend instrumentarium vulde tezamen met enkele aanwezigen een klein deel van "De Loods". Als we de leden van plusminus erbij rekenen komen we al gauw op zo'n 60 man. Nogal weinig, de reden voor dit overweldigende aantal lag gelegen in het feit dat vele tekentafels welhaast bezweken onder de vele opdrachten. Ook de Boskopers lieten verstek gaan op enkele na die hun stek lieten staan.

Plus minus; half tien begon Plus Minus met haar programma Noodingang. Een programma dat veel vragen stelde dus. Qua opzet maar ook qua inhoud. Vragen die om antwoorden vroegen. Hans Eebes, die sketch, zang en gitaarwerk voor z'n rekening nam, zegt hierover: "Het is niet onze bedoeling om antwoorden te geven. Aan de hand van het programma moet het publiek door het gebrachte, bij zichzelf te rade gaan...".

Konkluderend wil ik zeggen dat hoewel Plus Minus met dit programma de plank aardig heeft misgeslagen, er toch unieke elementen in aanwezig zijn, die mij met spanning doen uitzien naar het volgende programma van Plus Minus.

Harry.

1980

====

Tijdens de algemene ledenvergadering werden de volgende personen in het bestuur gekozen: Fred Booy (voorzitter), Arie Bulk, Martijn Weyand, Jaap Noordeloos, Judy Coppens, Karin Faassen, Johan Koudijs, Bastin Slappendel, Frans Bouwman, Cas Coenen en Peter de Winter. Hieronder volgt een verslag van de sportdag in Zutphen, een jaarlijks evenement, waarin vertegenwoordigers van alle tien de R.A.S.-en om de vele prijzen strijden.

Het programma en gedeeltelijk verslag van de intro-periode is opgenomen.

In september, oktober en november werden ook de volgende activiteiten georganiseerd: Brabants feest, strandfeest, lerarenavond, verschillende sporttoernooien, herfstfeest, sinterklaasfeest, kerstfeest m.m.v. Lord of Lords, en soosfeesten. Hoogtepunt (één van de vele) was wel het horrorfeest van 6 november; een gedeelte van het verslag hiërover is hieronder opgenomen.

Onder een konstante stroom gillen, hysterische lachbuien en verwurgingen werd het publiek voorbereid op het, op het logische tijdstip van 12 uur, geplande hoogtepunt; het binnen dragen van een doodskist.

Helaas werd dit even uitgesteld door een soortgelijke aktie, namelijk het binnendragen van een volle koolzuurfles.

Maar om 12.15 uur was het dan zover dat de door de Death face-boys gedragen kist naar binnen kon.

De kist was echter door het opgraven zo bouwvallig geworden dat het lijk doodsangsten uitstond in de aan alle kanten krakende kist. Toen de kist dan ook in een hoek gegooid werd, viel hij totaal uit elkaar en als antiklimax bleek het lijk ook nog te leven.

Maar jammer genoeg konden al deze voornoemde feiten niet voorkomen dat het feest een succes werd en dat er tot laat in de nacht flink gegriezeld werd.

Dick.

SPORTDAG ZUTHPEN

=====

Vrijdag 25 april heeft het sportieve gedeelte van onze school weer meegedaan aan de traditionele sportdag van de N.S.R. te Zutphen. Alle ploegen hadden een goede "trainingsperiode" achter de rug, wat ook te merken was aan de resultaten. Het weer werkte overigens niet optimaal mee, hoewel het niet veel geregend heeft. De binnensporten waren mede hierdoor duidelijk meer in trek dan de buitensporten. Ook de watersporters lagen helaas wat uit de richting. Dit was erg jammer want ook de buitensporters hebben zich van hun beste kant laten zien.

De sfeer in de zaal was overigens heel gezellig met het "heerlijke geluidje" van een fietspomp met toeter, waar je dus duidelijk ook toeter van werd. Ik geloof dat het voor iedereen wel een succesvolle en gezellige dag is geweest en hopelijk kunnen wij het volgend jaar allemaal terug om onze titels te verdedigen.

PROGRAMMA

Vrijdag 8 augustus:

09.30 uur   Verzamelen op het schoolplein (of tussen 8.30 en 9.30 bij het station) waarna we om een uur of elf vertrekken voor het werkweekend

Maandag 11 augustus:

10.00 uur   Aankomst in Boskoop; na aankomst roosters halen.
Tot 14.30 is de soos open.
14.30 uur   Samenstellen mentorengroepen op het soosplein.
Bij de mentoren kan gegeten worden.

Dinsdag 12 augustus:

H.A.S.U.-dag.
09.30 uur   Verzamelen in het H.A.S.U.-trefpunt op Zijde 92a, voor een fietstochtje met de H.A.S.U.
18.00 uur   Warme maaltijd bij het I.W.B.J.G. in Soos XIII aan de Galerij. Daarna een contactavond met verscheidene Boskoopse verenigingen.

Woensdag 13 augustus:

10.00 uur   Volksdansen op school.
14.00 uur   Vlottenbouwen bij de Overslag.
19.00 uur   Vlottenrace; daarna: Soepfeest in de Soos.

Donderdag 14 augustus:

- 10.00 uur Infobazar op school.
- 12.00 uur Verzamelen op het soosplein voor een fietstocht naar Leiden.
- 21.30 uur Feest in de loods van Booy op de Alphense weg.

Vrijdag 15 augustus:

- 14.00 uur Voor de liefhebbers: Sporten in de gymzaal of: soos schoonmaken: Vele handen maken licht werk.

Maandag 18 augustus:

- 17.00 uur Roeidropping; meer informatie volgt op school.

Dinsdag 19 augustus:

H.A.S.U.-avond.

Woensdag 20 augustus:

- 20.00 uur Film: The Graduate. Plaats: de school; hierna soos open.

Donderdag 21 augustus:

- 21.30 uur GROOT SLOTFEEST
met een zeer swingende muziekgroep.
Plaats: de Rozenburcht (Rozenlaan).

Hoe verder de dag vordert hoe meer er wordt gekletst, hoe meer vrienden (en vriendinnen) je hebt gemaakt, maar hoe minder prunus er gerooid wordt. Toch mogen we niet klagen, want er is maar liefst 8,21 hectare gedaan. Indie 8,21 ha zijn alleen nog vele mierenhopen en wespenesten te vinden, wachtend op een nieuwe groep studenten die ze kunnen aanvallen met hun pijnlijke steken.

'sAvonds smaakt de door de kookploeg gemaakte chili erg goed. Om het laatste restje wordt zelfs gevochten!

Voor de avond staat er improvisatie op het programma. Iedereen is weer in groepen ingedeeld, (andere groepen) waardoor je er weer een bende nieuwe namen bij moet leren. In de tijd van een paar uur wordt er door iedere groep iets in elkaar gesfrutseld met een paar moeilijke woorden zoals chiliantje, kruisvaarder, wespenest e.d.

Dan moeten de stukjes opgevoerd worden. De naam improvisatie doet wel eer aan, want voor de hooiberg waar het 'toneel' was opgesteld, wordt heel wat aangerotzooid onder luid gejuich van het publiek. In, tijdens en na de stukjes (toneel, zang en show) worden heel wat flesjes (eigenlijk kratjes) pils leeggemaakt.

Tot in de late uurtjes wordt er om het kampvuur heen gezeten om de hele zondagochtend uit te slapen. In een tent is het rond twaalf uur ontbijt op bed. Voor diegene die er vroeg uit willen is er een zw mochtend op touw gezet, wat toch erg fijn is als je 1½ dag hebt gewekt en je toch wel een beetje zwart geworden bent. Marieke.

1981

=====

De algemene vergadering van 5 februari koos een nieuw bestuur, bestaande uit voorzitter Wim van Ginkel, vice-voorzitter Ward Kemperman, secr. Fenna van Gool, penningm. Herman van Veen, sooscomm. Frans van der Have, cultuurcomm. Gé Spees, public rel. Dick Gieling, sportcomm. Karin Faassen en Transcomm. Peter Rijtema.
Het bestuur van 1981 had de navolgende activiteiten voor de eerste helft van het jaar in elkaar gedraaid.

AKTIVITEITENPROGRAMMA

Als je het goed bekijkt: wat leer je op school? Dat de trottoir-tegel 30 cm is, dat coniferen de kankergezwellen van de aarde zijn en dat het konijn een knaagdier is en zeer bewegelijke lippen heeft, zodat het zijn voedsel gemakkelijk kan grijpen. Daar sta je dan, voortgezet onderwijs, je komt er met een kop vol prutterige geleerdheid uit en je weet niets. En, zeg nou zelf, Piet Snot, van die geroemde tegels en de coniferen begrijp je geen snars.
Het is niet verwonderlijk dat in zo'n maatschappij waar je als kind al met verkeerde en onvolledige voorstellingen van het leven wordt opgekweekt, Arboricultura als reddende engel optreedt. En wel hiermee:

dinsdag	10 maart	Kaartavond
donderdag	12 maart	Schaatsen in Den Haag
zaterdag	14 maart	Leden v. Leven Cabaretavond
16-17-19	maart	Voetbal toernooi
dinsdag	24 maart	Film: L'Innocente van Visconti
donderdag	26 maart	Soosfeest
dinsdag	7 april	Film: And now something completely different van Monty Python
donderdag	9 april	Feest Rozenburcht
in de week van	27 april	Turnen
donderdag	7 mei	Soosfeest
dinsdag	12 mei	Film: Die ehe der Maria Braun van Fassbinder
woensdag	27 mei	Slotfeest Rozenburcht
donderdag	25 juni	Slotfeest Soos

Mocht dit reddingsprogramma niet toereikend zijn, dan kun je nog altijd terecht bij de dichtstbijzijnde EHBO-post, de Soos. En wel op:

- dinsdagavond en dinsdagmiddag
- donderdagavond en donderdagmiddag
- zaterdagavond.

Komt allen, en neem je oma mee!!!

Het feest op 9 april in de Rozenburcht werd gevierd met medewerking van de popgroep Blaze uit Utrecht. De entree ging gedeeltelijk naar de HASU voor hulp aan Italiaanse boeren. Door het Nederlands Agrarisch Jongerencontact werd namelijk een beroep op Arbori gedaan voor hulp aan boeren die op 23 november 1980 in Zuid-Italië door een aardbeving werden getroffen.

Op 1 mei werd van de pensionering van Ome Piet een groot feest gemaakt, georganiseerd door de school en Arbori. Ome Piet is erelid van Arbori en beheerder van de soos (elders in dit boek een interview met Ome Piet). De heer Booy werd, nu Ome Piet met pensioen was gegaan, vanaf dat jaar hoofdbeheerder.

Op 3 en 5 november werd in verband met het vijfjarig bestaan van de soos een lustrumfeest gehouden. Dat betekende dat die week de soos elke middag open was. Op "deftige dinsdag" was er gelegenheid tot gelukwensen. Voor muzikale omlijsting zorgde een Boskoops blues bandje onder leiding van Berry Ravensberg.

Op woensdagavond werd het volgende programma uitgevoerd (zie blz. 123). en op donderdag was er een dansavond met een oude stijl band, genaamd Lake Town Jazz Band.

Na de Pastorie zou nu Huize Wilhelmina aan de beurt zijn om te verdwijnen. De gemeente Boskoop had het huis met de achterliggende kavels gekocht om tot realisering van het bestemmingsplan Dorpskern B te kunnen komen. Huize Wilhelmina was op zich niet van belang, door het te verkopen zou het echter geld opbrengen; geld dat hard nodig was voor het realiseren van de plannen. Om dit te voorkomen hadden de studenten die er woonden, in het voorjaar van 1981, m.b.v. spandoeken, spots en artikelen in de kranten de aandacht op het probleem gevestigd. Het huis moest bewaard blijven; er zou anders een brok historie, een groot aantal studentenkamers en een trefpunt voor studenten verdwijnen.

De actie heeft succes gehad want nu (1983) staat "Wilhelmina" er nog. In de toekomst wordt het huis gerenoveerd voor betere woonomstandigheden en meer kamers.

Slalom.

Eén van de hoogtepunten uit de introductieperiode van dit jaar was een slalom en arresleeën race bij de soos. Het ging erom, op originele wijze een rijtuig te fabriceren en daarmee een wedstrijd te rijden. De race vond plaats na een brunch . Verder had een cabaretvoorstelling van Electric Alex plaats. Drie keurig geklede heren probeerden zich, vaak met fysiek geweld, staande te houden in een weerbarstige wereld. Het slotfeest werd gehouden in de Rozenburcht met popgroep Lancee.

Intro '81

Wat kun je als zinkeling over de introductie-periodes vertellen? Onder het motto "Oude koeien" schreef Kyra Kuitert het volgende stukje in de Trans:

OUDE KOEIEN:

't Is zo gemakkelijk gezegd: Ik zal (als oud-zinkelinge) wel even een stukje schrijven over de intro-periode. Maar dan zit je op een goeie dag boven dat witte, witte(!) velletje papier en dan denk je, wat valt er nou eigenlijk te schrijven? Je kan natuurlijk op duizend en één manieren vertellen hoe lekker, spontaan, leuk en gezellig het was en hoeveel mensen je hebt leren kennen enz.

Maar wie heeft dáár nou wat aan?

Degenen die zelf mee zijn geweest ligt alles nog vers in het geheugen, zij kunnen alles in geuren en kleuren navertellen. De mensen die niet hebben meegedaan, hebben nu toch al grijze haren van spijt, nadat ze alle verhalen hebben moeten aanhoren en alle foto's van Trudy, Harry en Rebecca en andere rits-rats-klik-fanaten hebben gezien.

Dat het weer (meestal) goed, het eten "te eten" en de organisatie perfect was is ook al menigmaal gehoord, dus daar hoef ik ook geen woorden aan vuil te maken.
Ik heb een prima week(end) gehad en ik dacht zo; velen met mij.
Namens alle nieuwelingen: Bedankt!!

Kyra.

ARBORI PRESENTS
IN DE FEESTTENT OP HET SOOSPLEIN

WOESTE WOENSDAG

De Tap-wedstrijd.

De tapwedstrijd valt uiteen in twee onderdelen: ten eerste het tappen van de mooiste biertjes en ten tweede een oberwedstrijd met parcours.

Dat je het niet gemakkelijk zult hebben, blijkt wel uit de jury. De samenstelling is als volgt: Ad Coolen (maar liefst twee jaar soos-commissaris), Hans van de Bom, Martin Kemp ("Keizer van het tosti-ijzer"), Frans Bouwman ("Frans soos"), and last but not least Frans van der Have.

Reglementen voor de tapwedstrijd:

Je moet twee pilsjes in één keer tappen en afstrijken. De bedoeling is dan om precies twee vingers schuim te hebben, zonder grote lucht-bellen aan de oppervlakte. Verder moet je een frisdrankje inschenken en dit alles tezamen bij de jury presenteren.

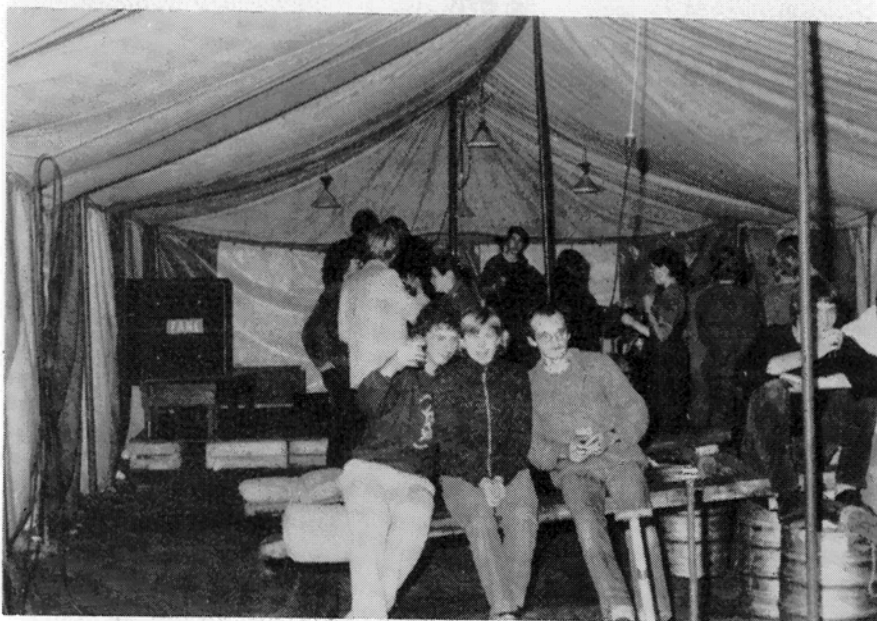
De oberwedstrijd wordt beoordeeld op de hoeveelheid bier die je overbrengt en de tijd waarin je dit doet. En als laatste vereiste moet je een geregelde soostapper zijn of geweest zijn.

De wipwedstrijd à la Brom en Ruis.

Het aantal wippen per tijdseenheid! Dus schrijf je in met z'n tweeën.
Zandzakken om de wip in evenwicht te brengen zijn aanwezig.

De jam-session spreekt voor zich.
Voor microfoons, een versterker en een piano zal gezorgd worden.
Neem verder je eigen instrument mee of alleen je stem.

Wip-wedstrijd op "woeste woensdag".

Over "Toen en nu" schreef voorzitter Wim van Ginkel het volgende:

En over 75 jaar?

Enkele onvoorzichtige uitlatingen op een woelige soosavond en ... plotseling ben je voorzitter van een vereniging die je een jaar van de buitenkant had bekeken. De binnenkant ziet er net eender uit maar zulke vanzelfsprekende zaken als een soosavond of -feest, blijken dit lang niet altijd te zijn. Zowel bij deze kleine activiteiten als bij de grotere, zoals in '81 het afscheid van Ome Piet, het lustrum van de soos en natuurlijk de intro-periode, zijn improvisatievermogen en een goede sfeer tussen bestuur en medewerkers erg belangrijk. Vooral contacten met andere bestuursleden en vaste medewerkers heb ik als de leukste dingen uit mijn bestuursperiode ervaren.

Minder leuk bleek het gebrek aan ruimte en de jaarlijkse jacht op leden, elk jaar weer nodig via een aantal onaangename maatregelen (strengere controle) om tot een acceptabel ledental te komen. In '81 zagen we bijvoorbeeld het ledental stijgen van 200 tot 290, wel de moeite waard dus.

Bij je aftreden als bestuurslid breekt er een moeilijke periode aan: je hoeft en je mag je zelfs nergens meer mee bemoeien. Toch is het ook wel lekker als je niet na hoeft te denken over soosfeesten, intro-periodes, nieuwe bestuurscandidaten etc. Betrokken bij Arbori blijf je wel. Het verschil met de bestuurlijke periode is, dat je nu de dingen kunt uitzoeken die je leuk vindt, een lustrumfeest bijvoorbeeld. Voor Arbori een goede gelegenheid, feest te vieren maar ook tot nadenken over de toekomst. Haalt Arbori de 150 jaar? Met de uitbreiding van de soos ligt er nu de mogelijkheid, meer activiteiten te organiseren en zo een nog levendiger vereniging te worden.

Vanuit Den Haag komen andere ideeën: herstructurering van het H.B.O.-onderwijs, vertrek uit Boskoop. Voor Arbori zou dit grote veranderingen inhouden. Misschien is het juist nu belangrijk, daar alvast over na te denken en kijken hoe we Arbori naar de 150 kunnen krijgen.

Wim van Ginkel

1982

====

In een geheel vernieuwde Trans stelde het nieuwe bestuur zich voor aan de leden:

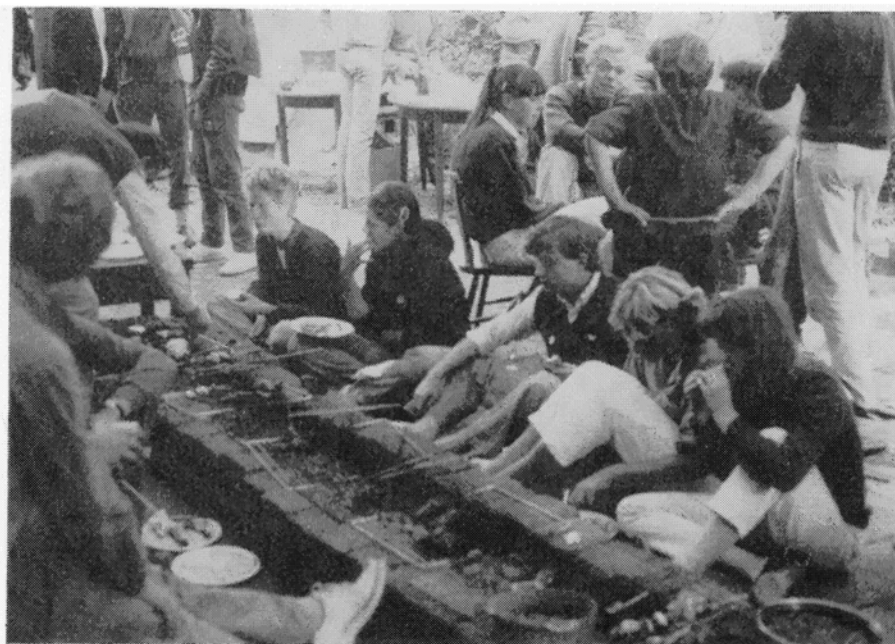
Guus Dinjens (voorzitter) hier en daar een eigen verslagje; Joke Witteveen (p.r.) 'n ouwe bok in het bestuur; Wim Wijsman (cultuur) jullie nieuwe vent op 't Arbori cultuurdepartement; Alex Droog (soos) taak: zorgen dat de soos overeind blijft; Paula Meijerink (secre.) met 'n typediploma in de hand, reis ik door Arboriland; Joke Kleijweg (sport) naast de studie is ontspanning hard nodig; Herman van Veen (penn.) helaas; Peter Post (vice-voorz.) wat deze baan precies inhoudt is nog onbekend; Kyra Kuitert (Trans) met behulp van een enthousiaste commissie Trans tot bloei laten komen. Op 6 mei werd voor het eerst in de kantine van de nieuwe dépendance een feest georganiseerd en wel een culturele avond met o.a. Ton Lebbink, Bart Chabot en Vincent van Hees. Een zeer geslaagd evenement; jammer dat de foto's mislukt zijn. Een voorbeeld van Van Hees' dichtkunst biedt "Ode aan Boskoop" (zie blz.129). Later volgden o.a. een swingfeest (zie aankondiging), een film, een midgetgolftoernooi en een Rozenburchtfeest (met de Bintangs). In augustus werd een prima intro-periode georganiseerd. Naast het intro-weekend - weer in Utrecht - en de fietstocht werden ook een zeilmiddag en een waterfestijn georganiseerd

De sportcommissie organiseert met veel medewerkers allerlei activiteiten zoals sportdag, basketbal-, hockey-, en volleybaltoernooi en badminton en tafeltennis tussen de middag.

Tijdens de algemene ledenvergadering van 28 september werd een commissie "nieuwe soos" opgericht. De het jaar daarvoor gestarte traditie van het inaugureren werd voortgezet: 24 nieuwe leden werden geïnaugureerd.

Zaterdag 13 november haalden vier mensen, die gezamenlijk hun verjaardag vierden, "The Son of Tarzan" naar Boskoop.

In de rest van het jaar volgden nog: sporttoernooien, film, spelletjesavond, sinterklaasavond en natuurlijk nog 'n feest. Behalve de min of meer bekende activiteiten werden in dit jaar twee nieuwe dingen geïntroduceerd, namelijk de uitbus die enkele keren per jaar naar culturele uitspattingen in een grote stad op en neer reed, en het optreden van folkbandjes in de soos (eenmaal per maand).

Barbecue intro '82.

Waterfestijn intro -'82

ODE AAN BOSKOOP

=====

Boskoop met al je tuinderijen.
Duizenden plantjes netjes op een rij
Keurig achter elkaar allemaal op de kwekerij.
Boskoop met al je lange rijen
Wachtenden voor die vuile klere ophaalbrug.
Wie er eenmaal is kan nooit meer terug.
Dan loop je over de keien van het Reijerskoop
Met links en rechts de zilveren linten wegstervend
Tussen de coniferen.
Stiekem kijk je binnen waar mensen studeren.
Over wat wel en niet mooi is.
Over bloeiende blokvullende bladeren.
Over systematische structurele symmetriën met
Ingevulde achtergronden zonder inhoud.

Onder hun ogen hangen dikke wallen.
Velen zijn voortijdig al gevallen.
Tja dat is het lot van de A-ballen.
En achter dat bovenraam
Zit stil verlaten maar toch niet eenzaam
Achter grote tafels met tekenarmen.
Schrijvend over beheer, behoud en beschoeiing.
Tekenend over verharding, verzanding en verloedering.
Ach hij behoort toch ook tot de kansarmen.
En dan rijden zij over Boskoopse bruggen.
Met kokers op hun ruggen
Vol met rollen tekenpapier.
Op naar een nieuwe negen of een volgende vier.

Kijk daar daar tussen het Boskoopse siergewas.
Staat steunend op het moeras
Fier en trots als een pauw
Een klein magisch gebouw.
's Nachts komt het daar tot leven.
Dan staat dat gebouwtje te beven.
Van hoogstaande kunst, cultuur en dronkenschap.
Daar balanceren performances tussen toilet en tap.
Het feest gaat door tot het laatste uur.
En wacht alleen nog de ontwenningsskuur.
Ben je dan bijna versleten
Toch zul je de soos nooit vergeten.
Bedenk dat vele gebouwen in de Boskoopse prut zullen vergaan
De soos zal altijd blijven bestaan.

Dwalend over de Zijde staat een slager voor zijn deur.
Een kweker rijdt er met zijn bakkie dennegeur.
Je loopt langs de dood
Je stopt en draait je om
Even een keutje leggen.
Binnen zit een man en zijn neus is al aardig rood.
En dan, dan wordt je toch wel warm van binnen.
Boskoop, Boskoop ik zal je altijd blijven beminnen.

ARBORIBESTUUR 1983

=====

Dit jaar stond (en staat nog steeds) Arboricultura onder leiding van Joop Eilander (voorzitter), Jasper Kooy (vice-voorz.), Rob van Eck (secre.), Anne Laansma (penn.), Harma Horlings (p.r.), Paula Meyerinck (sooscomm.), Gonneke Vaessen (transcomm.), Vincent Smeets (sportcomm.) en Bert Kämink (cultuurcomm.).

Bij de bestuurswisseling werd om het voorzitterschap heftig strijd geleverd tussen Joop Eilander en Martijn Weyand, gepaard met veel verkiezingsposters, stukken in de "Trans" en speeches.

Tijdens de algemene ledenvergadering waarin het nieuwe bestuur zou worden gekozen, trok Martijn zich vlak vóór de stemming terug en werd Joop dus voorzitter. Joop schrijft het volgende relaas over "Arbori, nu en in de toekomst".

In de algemene jaarvergadering werd bekendgemaakt dat een lustrumcommissie in het leven was geroepen, daar Arbori in november 1983 75 jaar zal bestaan. Peter Muts en Wim van Ginkel zijn hiervoor als coördinatoren gekozen.

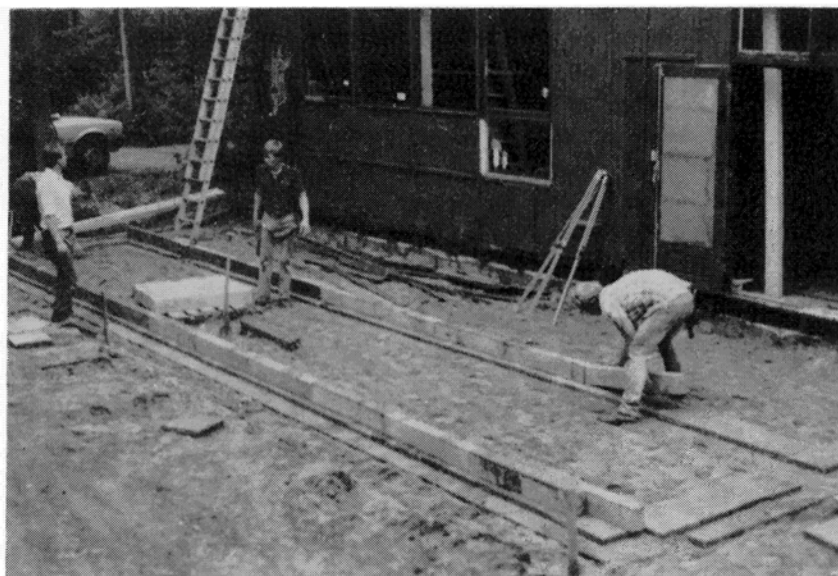
Op 23 april vond een festivalmiddag en -avond plaats in soos XIII, onder de naam "Het vreemde gebeuren". Hierbij kon iedereen meedoen, Arborianen en Boskopers, die iets te brengen had op het gebied van kunst of kitsch, zang of dans, theater of toneel. Eén en ander was georganiseerd door Boskopers die vroeger het "Kant noch wal-festival" organiseerden én Arbori, waarvoor Wim Wijsman, Gê Spees en Frans van der Have in de organisatie zaten.

In het begin van het jaar werd een prijsvraag uitgeschreven over de inrichting van de toekomstige nieuwe soos. Op 3 mei werd de uitslag bekendgemaakt; winnaars waren Frans van der Have en Wim Wijsman met het ontwerp onder motto: "Soos in de steigers".

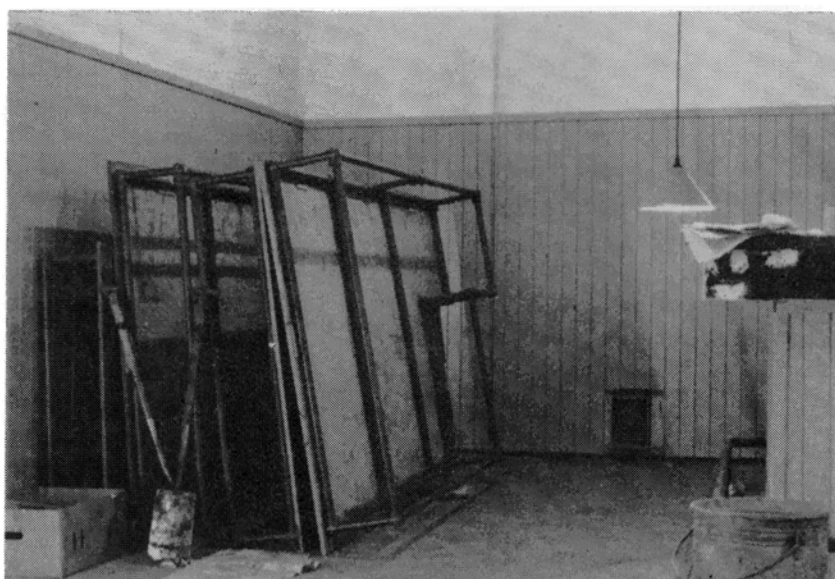
Verdere culturele gebeurtenissen in het eerste halfjaar: een optreden van toneelgroep "Fakkel", films en de uitbus (naar Freek de Jonge).

Al een paar jaar werd over vergroting van de soos gepraat. Afgelopen zomervakantie was het dan zover. Financieel was het grotendeels rond en ook de bouwplannen waren voor elkaar. Er kon begonnen worden en een aantal Arborileden heeft er zowat de hele vakantie aan opgeofferd. De weken voor het nieuwe schooljaar kwam er nog hulp van andere Arborianen. Zo kon de soos tijdens de introperiode op 15 augustus worden geopend.

Soos in aanbouw.

Het podium voor de soos, ook dit is gemaakt van steigerwerk.

De opening werd verricht door hoofdbeheerder R. Booy en werd bijgewoond door veel leerlingen en oud-leerlingen. Eén en ander werd opgeluisterd door een optreden van de "Son of Tarzan" en snel-dichter Bart Chabot.

Met deze opening zijn we al bij de introperiode van 1983 gekomen die werd begonnen met de traditionele introweken in Zeist. Dit jaar bestond het werk niet uit bospest rooien, maar uit het schonen van een bos, wat inhield dat er veel kuilen dichtgegooid en hout gesprokkeld moest worden. De laatste avond was er een optreden van twee slagwerkers die allerlei instrumenten bespeelden, van lege jerrycans tot een compleet drumstel.

Na de fancy-fair, de HASU-fietstocht en een demonstratie Chinese vechtkunst werd op donderdagavond een eindfeest gehouden met optreden van popgroep "Fragment" en in het voorprogramma "Titanic and the Icebergs".

Introtent '83

RELAAS VAN JOOP

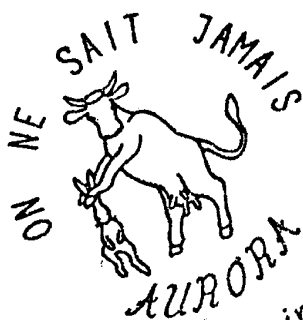
=====

Toen mij werd gevraagd of ik een stukje in het lustrumboek wilde schrijven was mijn eerste reactie: "Tuurlijk, doe ik wel even". Nu ik ervoor zit blijkt het moeilijker dan ik had gedacht, denk-lijk omdat het altijd makkelijker is op een bepaalde periode terug te kijken dan te beschrijven wat je op het ogenblik zelf ervaart. Daarom wil ik maar gewoon bij het begin beginnen. Eigenlijk heb ik nooit een bestuursfunctie geambiëerd. Pas toen ik gevraagd werd, aanvankelijk voor het penningmeesterschap, ben ik er serieus over gaan denken. Na lang wikken en wegen heb ik daar- van afgezien, maar het idee in het bestuur te gaan had zich wel in m'n hoofd vastgezet. Uiteindelijk heb ik toen voor het voorzitter- schap gekozen, waarom weet ik nog steeds niet goed; ik had geen idee waar ik aan begon, maar heb er tot nu toe geen spijt van ge- had.

Zo'n voorzitterschap is enorm veelzijdig. Primair is natuurlijk dat Arbori wat aan je heeft als voorzitter en dat je je volledig voor de vereniging inzet. Secundair, maar ook heel belangrijk is dat je als bestuurslid zelf wat aan Arbori hebt. Ik bedoel daar- mee dat je een gezellige periode hebt, dat je veel mensen leert kennen maar vooral dat je ontzettend veel leert. Je moet leiding geven, coördineren, organiseren en daarbij maak je uiteraard fouten; van je eigen fouten leer je altijd nog het meest. Bovendien is dit bestuursjaar een mijlpaal in de Arbori-geschie- denis: ten eerste de verbouwing van de soos, straks het 75-jarig bestaan en binnenkort de aankoop van het soosgebouw met grond (jawel, Arbori wordt grootgrondbezitter!). Dat alles legt nog extra druk op de verantwoordelijkheid van het bestuur. In het bijzonder van de voorzitter. Eerlijk gezegd vind ik dan ook dat zo'n aspect van een bestuurspost - het leerzame - in het kader van de opleiding meer aandacht zou moeten krijgen dan die paar creditpunten die je er nu voor krijgt, maar dat even terzijde.

Tot slot nog iets over de toekomst. Zoals hierboven opgemerkt, is de soos pas verbouwd en gaan we binnenkort het gebouw mét de grond van de gemeente kopen; het voorlopig contract is al gesloten. En net als zoiets rond is komt meneer Deetman op de t.v. met zijn intussen bekende aankondiging dat we over een jaar of drie maar liefst moeten verhuizen. Hoewel dat m.i. praktisch onmogelijk is, moeten we er denk ik nu al terdege rekening mee houden dat een verhuizing snel voor de deur kan staan. En dan? Arbori opdoeken? Arbori splitsen? Arbori gewoon aan de middelbare overlaten? Wel moeten we er binnenkort met z'n allen over gaan denken want in drie jaar kan een hoop gebeuren en toch, drie jaar gaan snel, heel snel.

Joop Eilander.

AURORA,
Schoolvereniging der H.L.S.
Groenezoom 400
3315 LA Dordrecht

Vereniging van Leerlingen
der Rijks Hogere Landbouw-School

Groeningen

UNIO STUDIOSORUM REFORMATIUM AGRICULTURAE

VERENIGING VAN STUDERENDEN AAN DE C.H.L.S.

VERENIGING VAN LEERLINGEN
der bijzondere hogere landbouwschool
in Friesland

"Eriptolemos"

KATH. STUDENTENVERENIGING VAN DE H.A.S.
"GREMIO UNIO"

Onder de zinspreuk:

"Nil Volentibus Arduum"

CELPIAVIO

Vereniging van leerlingen van de
Gerard Adriaan van Swieten MTUS

Maj. van Swietenlaan 11
8382 CE FREDERIKSOORD

reholitas

Vereniging van leerlingen der Rijks Hogere School voor Levensmiddelentechnologie te Bolsward

LEERLINGENVERENIGING

Middelbare Tuinbouwschool
voor Meisjes

Huis te Lande

Van Vredenburgweg 154
2283 TG Rijswijk ZH
telefoon (070) 904016

"QUERCUS"

HOGERE en MIDDELBAARE

LEERLINGENVERENIGING van de
MIDDELBAARE BOSBOUW en CULTUURTECHNISCHE SCHOOL

HUIZE LARENSTEIN - VELD
VERENIGING VAN STUDERENDEN
AAN DE RIJKS HOGERE TUINBOUWSCHOOL TE UTRECHT

TOEKOMST ARBORICULTURA

=====

Er bestaan reeds vergevorderde plannen om de Rijks Hogere School voor Tuin- en Landschapsinrichting "geruisloos" uit Boskoop te laten verdwijnen. Hoe ziet dan de toekomst van Arbori eruit? Zal de vereniging over 10 jaar nog bestaan; zullen de leden van de Middelbare Tuinbouwschool haar weten te handhaven of zal dit het laatste lustrum zijn? Wil het laatste lid het licht uit doen!

Het merendeel van de huidige leden van Arboricultura zijn studenten van de "hogere". Als Arbori mee verhuist, hoe handhaaf je dan een onbekende vereniging in zo'n grote studentenmassa als bijvoorbeeld in Wageningen. Het zal een enorme verandering zijn met alle gevolgen van dien. Misschien wordt Arboricultura wel opgeheven of is een fusie met een andere vereniging nodig om te overleven. Een andere mogelijkheid is om de vereniging in Boskoop te houden en open te stellen voor Boskopers of alleen voor de oud-leerlingen voort te zetten.

Op dit moment is de vereniging echter vol leven, met een verbouwde soos als kloppend hart en een lustrum in het verschiet. De nabije toekomst ziet er in ieder geval nog zonnig uit.

4 juni 1983.

Mijne Heren,

Met de reünie '33/'37 hebben wij een stilte verbroken. Een stilte die ten onrechte gevallen was over een periode die voor velen van ons toch ons lot bepaalde. Vandaar dat 26 mei 1983 belangrijk was. Nu eens geen terugzien van vrienden uit de rotte oorlogstijd, maar uit een tijd dat ons nog onbezorgd "de jongenskiel om de schouders gleed". Daarna werd het immers ernst!

Nu zijn we dan weer in zo'n onbezorgde tijd al komen we af en toe gezondheid inplaats van zakgeld te kort. Laten zij die eventjes uit de dagelijkse sleur waren en daar zichtbaar van genoten, de hernieuwde contacten toch vooral nu vasthouden.

Een bijzonder gebeurden was het verschijnen van Jur van Voorst die voor de reünie uit Johannesburg kwam gevlogen en ook de ontmoeting met ir. Harmsen was een hoogtepunt. De oudste deelnemer uit 1927 van P.v.d. Weijden maar Charlie Marchant mogen we niet vergeten.

26 Mei 1983 was vlugger voorbij dan andere dagen. Als je de foto nog eens bekijkt (ziet er uit als een verouderde tuinborder) dan realiseer je je weer hoe vlug.

We kunnen alleen zeggen; onze opleiding onder ir. Moerlands bleek in de praktijk van leven en werken niet zo gek te zijn want de tuinbouwgeiten waren overal ter wereld als boomkweker of planter lakoe (gewild). Tegenwoordig zijn veel schoolverlaters werkloos. Wij zijn uit een periode die ook niet simpel was en wellicht is het een hart onder hun riem te constateren dat we indertijd waarschijnlijk door onze goede praktische opleiding bijna allemaal aan de slag zijn gekomen!

Hoe dan ook, blijf in contact met ons en blijf gezond zodat we elkaar weer zien bij Arbori-75 jaar.

Beste wensen van

JAN JASKI

Postbus 384

1200 AJ Hilversum

(Van redactiewege bekort)

V.l.n.r. (staand): Van der Weyden, Lefeber, Zuiderhof, Schilperoort, Mesman, Kwak, Riemens, Hulswit, Meylin, Van der Zoelen, Klumper, Hamburger, Hooftman, Lemkes, Van der Hoogt.
 V.l.n.r. (zittend): Van der Voorst, De Bie, Van Gelderen, Jaski, Bosgra.

MET DANK AAN:

=====

De heer T. Klumper
De heer E. Harmsen
De heer J. Tromp
De heer A. Schoemaker
De heer J.L. de Rijke
Mevrouw D. Hage-de Stigter
Mevrouw Brans-Ebbinge
De heer M. Splinter
De heer en mevrouw Wolters
De heer J. Jaski
De heer C. Slijkhuis
De heer F. van der Vegte
De heer A. van der Graaf
De heer en mevrouw den Dekker (Ome Piet)
De heer G. Noordanus
Mevrouw P. Goudkade
De heer A. van Eerenbeemdt
De heer L. Borlee
Fam. G. Kooy
Rimmer de Vries
Gerard Houterman
Vincent van Hees
Wim van Ginkel
Joop Eilander
Marcel van Rooijen
Ria Stolwijk
Jacco van Leeuwen
Hans Jansen
Dick Gieling
Anneke van Oosterom
Marie Tromp
Ton Aker
Aad Boekraad
Regina Havinga
Martie Herman
De heer C. Dorsman
De heer E.F. Jacobi